

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ

YASAMA DÖNEMİ

24

YASAMA YILI

3

SIRA SAYISI: 409

Terörizmin Finansmanının Önlenmesi
Hakkında Kanun Tasarısı ile İçişleri
Komisyonu ve Adalet Komisyonu Raporları
(1/489)

İÇİNDEKİLER

Sayfa

• Kanun Tasarıları Yenileme Tezkeresi ve Listesi	4
• 1/489 Esas Numaralı Tasarının	
- TBMM Başkanlığına Sunuş Yazısı	5
- Genel Gerekçesi	5
- Madde Gerekçeleri	7
• İçişleri Komisyonu Raporu	12
• Muhalefet Şerhleri	23
• Alt Komisyon Raporu	28
• Muhalefet Şerhleri	32
• Alt Komisyonun Metni	36
• Alt Komisyon Metnine Ekli Liste	43
• Adalet Komisyonu Raporu	44
• Muhalefet Şerhleri	53
• Tasarı Metni	62
• Adalet Komisyonunun Kabul Ettiği Metin	62
• Tasarı Metnine Ekli Liste	74
• Adalet Komisyonunun Kabul Ettiği Metne Ekli Liste	75

T.C.

Başbakanlık

Kanunlar ve Kararlar

Genel Müdürlüğü

21/10/2011

Sayı: B.02.0.KKG/101-30/3336

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Önceki yasama döneminde hazırlanıp Başkanlığımıza sunulan ve İçtüzüğün 77 nci maddesi uyarınca hükümsüz sayılan ilişik listede adları belirtilen kanun tasarılarının yenilenmesi Bakanlar Kurulu'nca uygun görülmüştür.

Gereğini arz ederim.

Recep Tayyip Erdoğan

Başbakan

LİSTE

<u>Sıra</u>	<u>Esas No.:</u>	<u>Hükümsüz Sayılan Kanun Tasarılarının Adı</u>
1.	1/517	Ticarî Sır, Banka Sırrı ve Müşteri Sırrı Hakkında Kanun Tasarısı
2.	1/575	Devlet Sırrı Kanunu Tasarısı
3.	1/582	Çoğaltılmış Fikir ve Sanat Eserlerini Derleme Kanunu Tasarısı
4.	1/603	Hukuk Uyuşmazlıklarında Arabuluculuk Kanunu Tasarısı
5.	1/787	Cumhurbaşkanı Seçimi Kanunu Tasarısı
6.	1/992	Elektronik Ticaretin Düzenlenmesi Hakkında Kanun Tasarısı
7.	1/996	Terörizmin Finansmanının Önlenmesi Hakkında Kanun Tasarısı
8.	1/1026	Turist Rehberliği Meslek Kanunu Tasarısı

T.C.
Başbakanlık
Kanunlar ve Kararlar
Genel Müdürlüğü
Sayı: B.02.0.KKG.0.10/101-162/332

1/2/2011

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Adalet Bakanlığı'nca hazırlanan ve Başkanlığımıza arzı Bakanlar Kurulu'nca 4/1/2011 tarihinde kararlaştırılan "Terörizmin Finansmanının Önlenmesi Hakkında Kanun Tasarısı" ile gerekçesi ilişikte gönderilmiştir.

Gereğini arz ederim.

Recep Tayyip Erdoğan
Başbakan

HAVALE EDİLDİĞİ KOMİSYONLAR (1/489)	
ESAS	Adalet Komisyonu
TALİ	Dışişleri Komisyonu İçişleri Komisyonu Plan ve Bütçe Komisyonu

GENEL GEREKÇE

Artan terör eylemleriyle birlikte terörizmin kaydettiği gelişmeler ve almış olduğu küresel görünüm, ülkemiz ve Dünya bakımından uluslararası barış ve güvenliğe yönelik çok ciddi bir tehdit ve güvenlik sorunu hâline gelmiştir.

Küresel terörizmin ulaştığı uluslararası boyutlar göz önüne alındığında, terör örgütlerinin varlıklarının devamı ve faaliyetlerinin yürütülmesi için, büyük miktarda finansmana ihtiyaç duydukları, bu ihtiyacı ise yasal ve yasal olmayan birçok faaliyet ve yöntemle elde etmeye çalıştıkları görülmektedir.

Terörle etkin mücadelede terörizmin finansmanı ile mücadelenin ve terörün finansmanının önlenmesinin önemi çok açıktır. Bu amaçla, terör örgütlerine ait mali kaynakların ve bu kaynakların akışının tespiti, izlenmesi ve önlenmesi konusu, terör örgütlerinin yapısı ve faaliyetlerinin tespiti ve izlenmesi bakımından son derece önemli bir terörizmle mücadele yöntemi olarak ön plana çıkmakta ve her geçen gün önemini daha da artırmaktadır.

Terörizmin yerel bir sorun olmaktan çıkıp küresel bir tehdit hâline dönüşmesinin ardından, sorunun büyüklüğünü gören uluslararası toplum bu alandaki çalışmalarına hız vermiş, terörün sebepleri ve alınacak önlemler konusunda yoğun akademik tartışmalar, diplomatik temaslar ve ulusal ve uluslararası yasal düzenleme çalışmalarına odaklanmıştır.

Terör tehlikesine karşı, tüm ülkelerin ortak bir eylem platformunda birleşmelerinin sağlanması ve terörle mücadelede insanlığın bugüne kadar sağladığı sosyal ve ekonomik kazanımlardan taviz verilmeden uluslararası işbirliğinin artırılması amacıyla, başta Birleşmiş Milletler üzere ilgili birçok uluslararası organizasyon terörle mücadeleye yönelik çalışmalar yürütmektedir. Bu

çalışmalarda terörizmin finansmanı boyutu gündeme getirilmiş, terörün finans kaynaklarının kesilmesi yoluyla faaliyetlerinin engellenmesinin ve varlıklarının sona erdirilmesinin, terörle mücadelede önemli bir yöntem olarak kabul edilerek, "terörizmin finansmanı ile mücadele" öncelikli konular arasına alınmıştır.

Bu çalışmalar sonucunda, Birleşmiş Milletler Genel Kurulu tarafından 9/12/1999 tarihinde "Terörizmin Finansmanının Önlenmesine Dair Uluslararası Sözleşme" terörizmin finansmanı ile mücadele konusundaki ayrıntılı düzenlemeleri içeren ilk ve en önemli uluslararası Sözleşme olarak kabul edilmiş ve ülkelerin imzasına açılmıştır. Sözleşme 10/1/2002 tarihli ve 4738 sayılı Kanunla uygun bulunmuş ve 1/3/2002 tarihli ve 2002/3801 sayılı Bakanlar Kurulu Kararıyla onaylanarak 1/4/2002 tarihli Resmî Gazetede yayımlanmak suretiyle iç hukukumuzun bir parçası hâline gelmiştir.

Sözleşme, ülkelerin terörizmin tüm yönlerini kapsayacak genel bir yasal çerçevenin mevcudiyetinin temin etmek amacıyla, terörizmin tüm şekil ve tezahürleriyle önlenmesi, cezalandırılması ve ortadan kaldırılmasına ilişkin olarak yürürlükte bulunan uluslararası hukukî düzenlemelerin kapsamının acilen gözden geçirilmesi ve uygun iç düzenlemelerle, teröristlerin ve terör örgütlerinin yasal ve yasal olmayan kaynaklardan elde ettikleri gelirlerle, terörizmin finansmanını önlemek ve engellemek için tedbir almaya davet etmiştir.

Sözleşme, özellikle terörist amaçlara hizmet edeceğinden şüphelenilen veya terör suçlarının işlenmesi için kullanılan veya kullanılması için oluşturulan fonların ya da bu suçlardan temin edilen kazançların tespitine, bulunmasına, dondurulmasına, bunlara el konulmasına, müsadereğine, faillerinin kovuşturulmasına ve cezalandırılmasına yönelik gerekli ve etkili önlemlerin oluşturulması ve devletler arasında işbirliğinin geliştirilmesi amacıyla cezaî, hukukî ve idarî tedbirler alınması ve karşılıklı yardımlaşmanın artırılması yükümlülüğü getirmektedir.

Uluslararası barış ve güvenliği korumakla görevli Birleşmiş Milletler, terörle ve terörizmin finansmanı ile ilgili çalışma ve sözleşmelerin yanı sıra Birleşmiş Milletler Şartı uyarınca ortak tedbir ve yaptırımları belirleme yetkisi çerçevesinde, terörün ve terörizmin finansmanının engellenmesi hakkında bir kısım Güvenlik Konseyi kararları almıştır. Terör ve terörizmin finansmanı ile ilgili bu kararlar genellikle bazı terör örgütlerini veya teröristlere yönelik olmak üzere bu örgütlerle bağlantılı olan kişi ve kuruluşların malvarlıklarının dondurulmasına ilişkin düzenlemeleri içermekte ve bu konuda devletleri işbirliğine çağırılmaktadır. Bu kararların en önemlileri 1267 ve 1373 sayılı kararlardır.

1267 sayılı Kararla terörizme finansal destek sağlayan kişi ve örgütlerin listesi belirlenerek, Birleşmiş Milletler Üyesi devletlere bu listede yer alan kişi ya da terör örgütlerinin malvarlıklarının dondurulması yükümlülüğü getirilmektedir.

1373 sayılı Kararla ise terörizmin finansmanının, Sözleşmede yapılan tanım çerçevesinde taraf ülkelerce suç hâline getirilmesi, terörizmi finanse eden gerçek ve tüzel kişilere ait malvarlıkları ile terörizmin finansal kaynaklarının dondurulması ve terör örgütlerine her türlü desteğin kesilmesi ve uluslararası işbirliğinin sağlanması istenmektedir.

Ülkemizin de taraf olduğu, yürürlüğe girmesi ile birlikte iç hukukumuzun bir parçası hâline gelmiş olan ve ülkemiz açısından uluslararası bir yükümlülük niteliği kazanan 1999 tarihli Birleşmiş Milletler Terörizmin Finansmanının Önlenmesine Dair Uluslararası Sözleşmenin uygulanması ve Sözleşme hükümlerine uyumun sağlanması amacıyla, terörizmin finansmanı suçunun düzenlenmesi ve Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi ile yabancı devletler ve ülkemiz tarafından terörizmin finansmanının önlenmesi amacıyla malvarlıklarının dondurulması yönünde alınan kararların ve bu yöndeki taleplerin yerine getirilmesine ilişkin esasların belirlenmesi amacıyla bu Kanun Tasarısı hazırlanmıştır.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1- Maddede, Kanunun amacı ve kapsamı düzenlenmiştir. Kanunla, terörizmin finansmanı suçunun ülkemiz tarafından onaylanan 1999 tarihli Birleşmiş Milletler Terörizmin Finansmanının Önlenmesine Dair Uluslararası Sözleşmeyle uyumlu hâle getirilmesi ile terör ve terörizmin finansmanı ile etkin mücadele edilmesi bakımından Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyinin 1267 sayılı Kararıyla oluşturulan Yaptırımlar Komitesi ile yabancı devletler tarafından malvarlığının dondurulması yönünde alınan kararlar ve yapılan taleplerin yerine getirilmesi, ülkemiz tarafından yurtdışında bulunan malvarlıklarının dondurulmasına ilişkin talepler hakkındaki usul ve esasların belirlenmesi ve böylece taraf olduğumuz uluslararası sözleşmelerden kaynaklanan yükümlülüklerin karşılanması amaçlanmıştır.

Madde 2- Maddede, Kanunda geçen bazı terimlerin tanımlarına yer verilmiştir.

Madde 3- Maddede, terörizmin finansmanının önlenmesi amacıyla fon sağlanması veya toplanması yasaklanan fiiller sayılmıştır. Terörizmin finansmanına yönelik olarak fon sağlanması veya toplanması, hem iç hukukumuzda hem de tarafı bulunduğumuz Birleşmiş Milletler Terörizmin Finansmanının Önlenmesine Dair Uluslararası Sözleşmeyle yasaklanmıştır. Yapılan düzenlemeyle, terörizmin finansmanı suçu Sözleşmede öngörülen bu hükümlerle uyumlu hâle getirilmiştir.

Madde 4- Maddede, terörizmin finansmanı suçunun unsurlarına, tüzel kişilere özgü güvenlik tedbirlerine, bu suçların soruşturma, kovuşturma ve infazına ilişkin hükümlere yer verilmiştir.

Maddenin birinci fıkrasında, 3 üncü madde kapsamına giren suçların işlenmesinde kullanılması amacıyla veya kullanılacağını bilerek, terör örgütlerine veya teröristlere fon sağlanması veya toplanması yasaklanmakta ve yaptırıma bağlanmaktadır. Bu düzenlemeye göre, suçun maddi unsurunun oluşabilmesi için, fon sağlayan veya toplayan kişinin, bu fonu 3 üncü maddede yasaklanan eylemlerin işlenmesi amacıyla veya bu eylemlerde kullanılacağını bilerek vermesi gerekmektedir. Ayrıca failin cezalandırılabilmesi için fonun bir suçun işlenmesinde kullanılmış olması şartı da aranmamaktadır. Suçun bir tüzel kişinin faaliyeti çerçevesinde işlenmesi hâlinde ise, bunlara özgü güvenlik tedbirlerine hükmolunacaktır.

Maddenin üçüncü fıkrasına göre, suçun kamu görevinin sağladığı nüfuz kötüye kullanılmak suretiyle işlenmesi hâlinde, verilecek ceza yarı oranında artırılacaktır.

Maddenin beşinci fıkrasında suçun, yabancı bir devlet veya uluslararası bir kuruluş aleyhine işlenmesi hâlinde, soruşturma ve kovuşturma yapılması Adalet Bakanının talebine bağlı kılınmıştır.

Maddenin altıncı fıkrası ile, Terörle Mücadele Kanununun soruşturmaya, kovuşturmaya ve infaza ilişkin hükümlerinin, bu suç bakımından da uygulanacağı hususu düzenlenmiştir.

Madde 5- Maddede, Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyinin 1267 sayılı Kararıyla oluşturulan Yaptırımlar Komitesinin listesinde yer alan kişi, kuruluş ve organizasyonların tasarrufunda bulunan malvarlığının dondurulması kararlarına istinaden, Bakanlar Kurulunca alınacak malvarlığının dondurulması kararlarının; yerine getirilmesine, Resmî Gazetede yayımlanmasına, Birleşmiş Milletler Genel Sekreterliğine bildirimine, malvarlığı dondurulan kişilerin bu kararlara karşı yapabilecekleri başvurulara ilişkin düzenlemelere yer verilmiştir.

Madde 6- Maddede, bir yabancı devlet hükümeti tarafından Türk vatandaşı veya yabancının malvarlığının dondurulmasına ilişkin olarak Türkiye'den talepte bulunulması hâlinde, bu taleplerin Değerlendirme Komisyonunca yerine getirilmesi ve alınan kararların talepte bulunan devlete

bildirimine ilişkin düzenlemelere yer verilmiştir. Buna göre, malvarlığının dondurulmasına ilişkin kararların verilmesinde karşılıklılık ilkesi gözetilecektir. Ayrıca, malvarlığının dondurulması yönünde karar alınması durumunda, yapılan işlemde dolayı ortaya çıkan zararların ülkemiz tarafından tazmin edilmesi söz konusu olabileceğinden, maddede ilgili devletten teminat talep edilebileceği hususuna yer verilmiştir.

Madde 7- Maddede, Değerlendirme Komisyonuna malvarlığının dondurulması bakımından genel bir yetki verilmektedir. Buna göre, Değerlendirme Komisyonu 5 inci ve 6 ncı maddelerde düzenlenen hususlar dışında, terörizmi finanse ettiği veya terör faaliyetlerinde bulunduğu hususunda makul sebeplerin varlığı durumunda kişi, kuruluş veya organizasyonların mülkiyetinde veya zilyetliğinde bulunan yabancı ülkelerdeki malvarlığının dondurulması hususunda talepte bulunulmasına karar verebilecek; Türkiye’de bulunan malvarlığıyla ilgili olarak ise, 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun elkoymaya ilişkin hükümlerinin uygulanması için ilgili Cumhuriyet Başsavcılığına suç duyurusunda bulunacaktır. Bu karar gereği için ilgili devlete bildirilecektir.

Madde 8- Maddede, Değerlendirme Komisyonu tarafından karar verilmesinden önce yapılacak mali araştırmanın ne şekilde yerine getirileceği düzenlenmiştir. Bu düzenlemeye göre, araştırma bakımından yetkili kurum, Mali Suçları Araştırma Kurulu Başkanlığıdır. Başkanlığın bu görevini yerine getirebilmesi için kurum ve kuruluşlar ile kişilerden talep edilen bilgilerin gecikmeksizin Başkanlığa iletileceği hususu düzenlenmiştir. Malvarlığının dondurulmasına ilişkin Başkanlık tarafından yapılacak araştırma işlemleri gizlilik esaslarına uygun olarak yerine getirilecektir.

Başkanlık, 6 ncı ve 7 nci maddelerin uygulanması kapsamında malvarlığının dondurulmasına ilişkin talepler hakkında Adalet Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı, Dışişleri Bakanlığı, Millî İstihbarat Teşkilâtı Müsteşarlığı, Hazine Müsteşarlığı ve ilgili diğer kamu kurum ve kuruluşlarının görüşünü aldıktan sonra araştırma sonuçlarını Değerlendirme Komisyonuna sunacaktır.

Madde 9- Maddeyle, 6 ncı ve 7 nci maddeler kapsamında malvarlığının dondurulmasıyla ilgili olarak Malvarlığının Dondurulmasını Değerlendirme Komisyonu oluşturulmuştur. Değerlendirme Komisyonunun, Mali Suçları Araştırma Kurulu Başkanının Başkanlığında, Başbakanlık Güvenlik İşleri Genel Müdürü, Millî İstihbarat Teşkilâtı Müsteşar Yardımcısı, İçişleri Bakanlığı Müsteşar Yardımcısı, Adalet Bakanlığı Ceza İşleri Genel Müdürü, Dışişleri Bakanlığı Araştırma ve İstihbarat Genel Müdürü ve Hazine Müsteşarlığı Banka ve Kambiyo Genel Müdüründen oluşacağı belirtilmiştir. Ayrıca görüş ve bilgilerine gerek duyulan kurum ve kuruluşların temsilcilerinin de Değerlendirme Komisyonuna çağrılabilceği düzenlenmiştir.

Maddeyle ayrıca, Komisyonun toplanma ve karar alma usulleri, Komisyonun sekreteryası hizmetleri ve Komisyon üyelerine ödenecek toplantı ücretine ilişkin hususlar düzenlenmiştir.

Madde 10- Maddede, malvarlığının dondurulması kararına aykırılığın hukukî sonuçları düzenlenerek malvarlığının dondurulması kararına aykırı olarak yapılan her türlü tasarruf ve işlemin hükümsüz olduğu öngörülmüştür. Ancak, bu işlemlerle ilgili olarak 4721 sayılı Türk Medeni Kanununun iyiniyetin korunmasına ilişkin hükümleri saklı tutulmuştur.

Madde 11- Maddede, malvarlığının dondurulması kararında bulunması gereken hususlar ile bu kararın tebliği düzenlenmiştir. Buna göre, malvarlığının dondurulması kararında; kararın kimin hakkında verildiği, sebepleri, kapsamı, süresi ve bu karara karşı başvurulabilecek kanun yolları ve başvuru süresi yer alacaktır. Ayrıca, malvarlığının dondurulması kararları, bu kararların onaylanmasını müteakiben Resmî Gazetede yayımı tarihinde, hakkında malvarlığının dondurulması kararı verilen kişiye tebliğ edilmiş sayılacaktır.

Üçüncü fıkrada, malvarlığının dondurulması kararının Resmi Gazetede yayımlandığı tarihten itibaren bir yıl içinde soruşturma başlatılmadığı takdirde, ilgili kararın kaldırılabilceği öngörülmüştür.

Madde 12- Maddede, malvarlığının dondurulması kararlarının icrasının ne şekilde yapılacağı düzenlenmiştir. Malvarlığının dondurulması ve bu kararın kaldırılması kararları Resmî Gazetede yayımı ile birlikte hukukî sonuçlarını doğurmaya başlayacaktır. Düzenlemeye göre, bu kararların icrasından Mali Suçları Araştırma Kurulu Başkanlığı sorumludur.

Maddenin üçüncü fıkrasında hakkında malvarlığının dondurulması kararı verilmiş olan gerçek veya tüzel kişiler ile hakkında malvarlığının dondurulması kararı verilmiş olan gerçek veya tüzel kişilerden alacağı veya bu kişilere borcu bulunan gerçek ve tüzel kişilere Başkanlığa bildirim yükümlülüğü getirilmiştir. Bu bildirimlerin, kararın Resmî Gazetede yayımlandığı tarihten itibaren en geç otuz gün içinde yapılması gerekmektedir.

Malvarlığının dondurulması kararı, Başkanlığın talebi üzerine Ceza Muhakemesi Kanununun 128 inci maddesinin üç ila yedinci fıkralarında belirtilen usule uygun olarak gecikmeksizin yerine getirilecektir. Taşınmazlara, hak ve alacaklara elkoymanın düzenlendiği Ceza Muhakemesi Kanununun 128 inci maddesinin üç ila yedinci fıkralarına göre;

- Taşınmaz elkonulması kararı, tapu kütüğüne şerh verilmek suretiyle icra edilecektir.
- Kara, deniz ve hava ulaşım araçları hakkında verilen elkoyma kararı, bu araçların kayıtlı bulunduğu sicile şerh verilmek suretiyle icra olunacaktır.
- Banka veya diğer malî kurumlardaki her türlü hesaba elkonulması kararı, teknik iletişim araçlarıyla ilgili banka veya malî kuruma derhâl bildirilerek icra olunacaktır.
- Şirketteki ortaklık paylarına elkoyma kararı, ilgili şirket yönetimine ve şirketin kayıtlı bulunduğu ticaret sicili müdürlüğüne teknik iletişim araçlarıyla derhâl bildirilerek icra olunacaktır.
- Hak ve alacaklara elkoyma kararı, ilgili gerçek veya tüzel kişiye teknik iletişim araçlarıyla derhâl bildirilerek icra olunacaktır.

Maddenin beşinci fıkrasında, Başkanlık tarafından kendisinde malvarlığının dondurulması kararının yerine getirilmesi talebinde bulunulan gerçek ve tüzel kişiler ile kamu kurum ve kuruluşları; nezdinde malvarlığı kaydı bulunup bulunmadığını, bulunuyor ise dondurulan malvarlığına ilişkin bilgileri talep tarihinden itibaren yedi gün içinde Başkanlığa bildirmekle yükümlü kılınmışlardır.

Yedinci fıkrada, malvarlığının dondurulması kararının kaldırılmasına ilişkin kararların, Başkanlık tarafından dondurma kararını yerine getiren kişi, kurum veya kuruluşlara bildirilerek, Resmî Gazetede yayımlanacağı düzenlenmiştir.

Madde 13- Maddede, dondurulan malvarlığının, yönetimine ilişkin düzenlemelere yer verilmiştir. Malvarlığının dondurulması işlemi bir tedbir olduğundan, bu tedbir nedeniyle kişilerin mülkiyet hakkının zedelenmesi, dondurulan malvarlığı değerinin azalması veya yok olmasının önlenmesi amacıyla bu varlığın esasen ilgili kişi tarafından yönetileceği öngörülmüştür.

Ancak, ikinci fıkrada yedi bent hâlinde sayılan işlemlerin yapılabilmesi ve bunların sonuç doğurabilmesi için mutlaka Başkanlık tarafından bu işlemlerin yapılmasına izin verilmesi gerektiği düzenlenmiştir.

Üçüncü fıkrada, hakkında malvarlığının dondurulması kararı alınan kişinin ve bakmakla yükümlü olduğu yakınlarının geçiminin sağlanmasına ilişkin düzenlemelere yer verilmiş ve bu kişilerin tedbirden önce sahip olduğu hayat standardının korunması amaçlanmıştır.

Dördüncü fıkrada, ödenmesi gereken vergi, resim, harç, kira, sosyal güvenlik primi gibi zorunlu ödemelerin izin alınmaksızın gerçekleştirilebileceği, fakat Başkanlığın gerek görmesi hâlinde bu işlemlerin tamamının veya birkaçının izne tabi tutulabileceği düzenlenmiştir.

Beşinci fıkrada, taşınmazlar ile kara, deniz ve hava ulaşım araçları gibi taşınırlar üzerinde sair kişiler lehine aynı veya şahsî hak tesisine izin verilmesi hâlinde; sözleşme metninin bir örneği ile sözleşme gereğince karşılık olarak ödenmesi gereken para ve sair malvarlığı değerinin miktarına, ödeme takvimine, ödemenin yapılacağı banka hesabına ilişkin bilgilerin, hakkın tesis edildiği tarihten itibaren en geç onbeş gün içinde Başkanlığa verilmesi yükümlülüğü getirilmiştir.

Altıncı fıkrada, hakkında malvarlığının dondurulması kararı verilmiş olanlara, dondurma kararının Resmî Gazetede yayımlandığı tarihten itibaren yapılacak her türlü ödemenin, ancak bu kişilere ait bir banka hesabına yapılabileceği, bu kişinin merkezi veya şubesi Türkiye'de bulunan bir bankada hesabının olmaması hâlinde Başkanlık tarafından kişi adına hesap açtırılacağı belirtilmiştir.

Yedinci ve sekizinci fıkralarda, malvarlığının yönetimine ilişkin verilecek iznin kişi ve süre bakımından kapsamı düzenlenmiştir. Buna göre, belirlenen kişi veya kişilere, belirli koşullar veya sınırlar dâhilinde bir defaya mahsus ya da süreli olarak izin verilebileceği, Başkanlığın gerek gördüğü hâllerde verdiği iznin kapsamını veya süresini değiştirebileceği veya iptal edebileceği öngörülmüştür.

Madde 14- Maddede, Başkanlığın malvarlığının dondurulması kararına ilişkin olarak kişi veya kuruluşlar üzerindeki denetim yetkisi düzenlenmiştir. Buna göre; nezdinde malvarlığı bulunduran kişi veya kuruluşların malvarlığının dondurulması kararına uygun hareket edip etmedikleri ve dondurulan malvarlığı yönetiminin Kanun hükümlerine uygun olarak yerine getirilip getirilmediği Başkanlık tarafından denetlenebilecektir. Başkanlık gerektiğinde ilgili defter, belge ve kayıtlar üzerinde araştırma ve incelemelerde bulunmak üzere 5549 sayılı Kanunun 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (e) bendinde belirtilen denetim elemanlarını veya Mali Suçları Araştırma Uzmanlarını görevlendirebilecektir.

Madde 15- Maddede, Kanun hükümlerine göre alınan malvarlığının dondurulması kararının gereğinin yerine getirilmemesi veya yerine getirilmesinde ihmal ya da gecikme gösterilmesi yasaklanmakta ve yaptırıma bağlanmaktadır.

Maddenin ikinci fıkrasında, bu suçun failinin bir tüzel kişinin organ veya temsilcisi olması veya organ veya temsilci olmamakla birlikte, tüzel kişinin faaliyeti çerçevesinde görev üstlenmiş olması hâlinde tüzel kişinin sorumluluğu düzenlenmiştir.

Madde 16- Maddede, Kanunda hüküm bulunmayan hâllerde, 5549 sayılı Suç Gelirlerinin Aklanmasının Önlenmesi Hakkında Kanunun, bu Kanuna aykırı olmayan hükümlerinin uygulanacağı düzenlenerek mükerrer düzenlemelerin yapılmasının önlenmesi amaçlanmıştır.

Madde 17- Kanun kapsamında Mali Suçları Araştırma Kurulu Başkanlığına Değerlendirme Komisyonunun sekretarya hizmetlerini yürütmek, malvarlığının dondurulmasına ilişkin olarak mali araştırma yapmak, malvarlığının dondurulması kararını ilgili kurum ve kuruluşlara bildirmek, kararların icrasını ve takibini yürütmek ve Kanun hükümlerinin yerine getirilip getirilmediği hususunda denetim yapmak gibi birçok yeni görev verilmektedir. Bu görevlerin hızlı ve etkin bir

şekilde yerine getirilmesi için, daire başkanı, mali suçları araştırma uzmanı ve bilgisayar mühendisi kadrolarına ihtiyaç duyulacaktır. Bu nedenle maddede, Mali Suçları Araştırma Kurulu Başkanlığında kullanılmak üzere kadrolar ihdas edilerek Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin eki (I) sayılı cetvelin Maliye Bakanlığına ait bölümüne eklenmiştir.

Madde 18- Maddeyle, 4 üncü maddede terörizmin finansmanı suçu yeniden düzenlenmiş olduğundan, Terörle Mücadele Kanununun 8 inci maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

Madde 19- Maddede, Kanunun uygulanmasına ilişkin yönetmeliğin Adalet, Maliye ve İçişleri Bakanlıkları tarafından müştereken çıkarılacağı düzenlenmiştir.

Geçici Madde 1- Maddede, Kanun hükümlerinin, Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce Bakanlar Kurulunca alınmış olan malvarlığının dondurulması kararlarının yerine getirilmesinde de uygulanacağı düzenlenmiştir.

Madde 20- Yürürlük maddesidir.

Madde 21- Yürütme maddesidir.

İçişleri Komisyonu Raporu

Türkiye Büyük Millet Meclisi

İçişleri Komisyonu

Esas No: 1/489

12.12.2011

Karar No: 2

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Adalet Bakanlığı'nca hazırlanarak 1/2/2011 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığı'na sunulan ancak, 23 üncü Yasama Dönemi'nde görüşülemediği için hükümsüz kalan "Terörizmin Finansmanının Önlenmesi Hakkında Kanun Tasarısı", 21/10/2011 tarihinde yenilenerek TBMM Başkanlığı'na sunulmuş, Başkanlıkça 25/10/2011 tarihinde tali komisyon olarak İçişleri, Plan ve Bütçe ile Dışişleri komisyonlarına, esas komisyon olarak da Adalet Komisyonuna havale edilmiştir. 1/489 esas numaralı Tasarı Komisyonumuzca 23/11/2011, 30/11/2011 ve 7/12/2011 tarihlerinde, Adalet Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı, Maliye Bakanlığı, Dışişleri Bakanlığı, Gümrük ve Ticaret Bakanlığı, Millî İstihbarat Teşkilatı Müsteşarlığı, Kamu Düzeni ve Güvenliği Müsteşarlığı, Hazine Müsteşarlığı, Mali Suçları Araştırma Kurulu Başkanlığı temsilcileri ve Gazi Üniversitesi Hukuk Fakültesinden iki öğretim üyesinin katılımı ile görüşülmüştür.

Tasarı ile ülkemizin de taraf olduğu, yürürlüğe girmesi ile birlikte iç hukukumuzun bir parçası haline gelmiş olan ve ülkemiz açısından uluslararası bir yükümlülük niteliği kazanan 1999 tarihli Birleşmiş Milletler Terörizmin Finansmanının Önlenmesine Dair Uluslararası Sözleşmenin uygulanması ve Sözleşme hükümlerine uyumun sağlanması amacıyla, terörizmin finansmanı suçunun düzenlenmesi ve Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi ile yabancı devletler ve ülkemiz tarafından terörizmin finansmanının önlenmesi amacıyla malvarlıklarının dondurulması yönünde alınan kararların ve bu yöndeki taleplerin yerine getirilmesine ilişkin esasların belirlenmesi amaçlanmaktadır.

Tasarı üzerinde yaptığı sunuş konuşmasında Hükümet temsilcisi;

- Terör örgütlerinin süreç içinde büyük mali güç kazandıklarını, mali gücün bu örgütlerin varlıklarını sürdürmeleri bakımından belirleyici unsurlardan biri haline geldiğini, bu bakımdan, terörle etkin mücadelede geleneksel yöntemlerin yanı sıra terör örgütlerinin finans kaynaklarının kurutulmasının yeni bir boyut olarak öne çıktığını,

- 29 Haziran 2006 tarihinde 3713 Sayılı Terörle Mücadele Kanununda yapılan değişiklikten önce, özel olarak düzenlenmiş bir terörizmin finansmanı suçunun bulunmadığını, bu süreçte terörizmin finansmanına yönelik eylemler karşısında Terörle Mücadele Kanunu ile Türk Ceza Kanunu'nun örgüt kurma suçuna, örgüt üyelerine yardıma ve suça iştirake ilişkin hükümlerinin uygulandığını, bu yönüyle söz konusu eylemlerin yine suç kapsamında değerlendirildiğini,

- Konunun uluslararası boyutu kapsamında; Birleşmiş Milletler Mali Eylem Görev Gücü, Avrupa Birliği, Avrupa Konseyi, Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Teşkilatı gibi kuruluşların terörün finansmanına ilişkin birtakım önlemler geliştirdiğini, bu doğrultuda Birleşmiş Milletler Genel Kurulu tarafından 9 Aralık 1999 tarihinde "Terörizmin Finansmanının Önlenmesine Dair Uluslararası Sözleşme"nin kabul edilerek imzaya açıldığını, Türkiye'nin Sözleşmeyi, 27 Eylül 2001 tarihinde imzaladığını, 10 Ocak 2002 tarihli ve 4738 sayılı Kanunla uygun bulunduğunu ve Bakanlar Kurulu kararıyla onaylanarak 1 Nisan 2002 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanmak suretiyle iç hukukun bir parçası haline geldiğini,

- İç hukukun bir parçası haline gelen söz konusu Sözleşmenin, devletlerin meşru sermayelerin serbest dolaşımına hiçbir şekilde hanel getirmeksizin, terörist amaçlara hizmet edeceğinden şüphelenilen veya terör suçlarının işlenmesi için kullanılan veya kullanılması için oluşturulan fonların veya bu suçlardan temin edilen kazançların tespiti, bulunulması, dondurulması, el konulması, müsaderesi ile faillerinin kovuşturulması ve cezalandırılmasına yönelik gerekli ve etkili önlemlerin oluşturulması amacıyla, cezai, hukuki ve idari tedbirler alma ve uluslararası işbirliğinin geliştirilmesi ve karşılıklı yardımlaşmanın artırılması yükümlülüğü getirmekte olduğunu,

- Türkiye'nin, başta Terörizmin Önlenmesine Dair Avrupa Konseyi Sözleşmesi olmak üzere konuya ilişkin birçok uluslararası sözleşmeye taraf olduğunu, Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'nin terörizmin finansmanının önlenmesine yönelik bağlayıcı nitelikteki 1267 ve 1373 sayılı kararları doğrultusunda Türkiye'nin, terörizmin finansmanına destek sağlayan kişi ve kuruluşların faaliyetlerine engel olunması amacıyla, Bakanlar Kurulu kararıyla listeler yayımladığını ve listelerde adı geçen kişilerin Türkiye'deki mal varlıklarının idari bir kararla dondurulduğunu, bu kapsamda on üç adet Bakanlar Kurulu kararı çıkarıldığını, bu kararlardan birinin idari yargıya taşınmış olduğunu, ilk aşamada Danıştay Onuncu Dairesinin kararı iptal ettiğini, ancak Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulu tarafından temyizen yapılan incelemede kararın hukuka uygun olduğuna karar verildiğini,

- Türkiye'nin Ekonomik İşbirliği ve Kalkınma Teşkilatı (OECD) çerçevesinde kurulmuş olan Mali Eylem Görev Gücü'ne (FATF-Financial Action Task Force) üye olduğunu; bu kurumun hazırladığı raporlarda, Türkiye mevzuatındaki terörün finansmanı suçunun kapsamı ve unsurlarına ilişkin düzenlemeler ile mevzuattaki 1267 ve 1373 sayılı Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi kararları kapsamında terörist mal varlıklarının dondurulmasına ilişkin düzenlemelerin, FATF tavsiyeleri ve Birleşmiş Milletler Terörizmin Finansmanının Önlenmesine Dair Uluslararası Sözleşme hükümlerini karşılamadığının, 1373 sayılı Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi Kararı'nın uygulanması için yargısal mekanizmadan başka özel bir düzenleme bulunmadığının, yargısal yollar ve karşılıklı adli yardımlaşma mekanizmaları dışında, diğer ülkelerin dondurma mekanizmalarına tabi olarak başlatılan işlemlerin yürürlüğe girmesiyle ilgili bir düzenlemenin bulunmadığının saptandığını,

- 2009 Eylül ayında gerçekleştirilen G-20 Zirvesi'nde alınan ve FATF'in kara para aklama ve terörün finansmanı bakımından yüksek riskli ülkeleri G-20'ye raporlaması kararı üzerine Türkiye'nin detaylı inceleme kapsamına dâhil edilmiş olduğunu, Türkiye'nin FATF'a sunduğu eylem planı çerçevesinde ilgili kurumların temsilcileri ile yapılan çalışmalar doğrultusunda Terörizmin Finansmanının Önlenmesi Hakkında Kanun Tasarısı'nın hazırlandığını,

- Tasarının temelde iki alanda düzenleme yaptığını, bunlardan birincisinin Terörle Mücadele Kanunu'nun 8'inci maddesinde yer alan terörizmin finansmanı suçunun yeniden tanımlanması olduğunu, ikincisinin ise, idari nitelikte bir tedbir olarak, mal varlığının dondurulması tedbiriyle bu tedbirin uygulanmasının usul ve esaslarının düzenlenmesi olduğunu; buna göre, terörizmin finansmanı suçunun yeniden tanımlanırken, Terörle Mücadele Kanunu'nda tanımlanan terörün finansmanı suçunun konusu olabilecek eylemlerin yanında, Birleşmiş Milletler Terörün Finansmanının Önlenmesine Dair Uluslararası Sözleşme'de yer verilen eylemler ile aynı sözleşmenin ekinde yer alan dokuz adet uluslararası sözleşme ve protokolde sayılan eylemlerin finansmanının da bu kapsama dâhil edildiğini, böylece, terörizmin finansmanı suçunu oluşturan eylemlerin kapsamının genişletilmekte olduğunu ve terörizmin finansmanı suçunun uluslararası sözleşmelere uyumlu hâle getirildiğini; Tasarının idari nitelikte olan mal varlığının dondurulması kurumunu düzenlemekte olduğunu,

ifade etmiştir.

Tasarının tümü ve maddeleri üzerindeki görüşmelerde, milletvekilleri özetle,

- Kanun yapım tekniği ve tasarının açıklık kazanması bakımından, tasarı gerekçesinin tasarının maddelerinden daha uzun ve açıklayıcı olmasının beklendiğini, ancak tasarının bu nitelikten yoksun olduğunu; madde gerekçelerinin madde metinlerinin tekrarı biçiminde hazırlandığını,

- "Terörizmin finansmanı" ifadesinin hatalı olduğunu, "terörizmin" finansmanından söz edilemeyeceğini, "terörün" veya "terörist faaliyetlerin" finansmanının söz konusu olabileceğini ve tasarının dilinin bu bakımdan özensiz olduğunu,

- Tasarıda, devletlerarası "karşılıklık" ilkesine yer verilmesine karşın, uygulamada, Türkiye Cumhuriyeti'nin terörizmin finansmanının önlenmesine yönelik istemlerinin yabancı devletlerce karşılanacağı hususunda tereddütlerin bulunduğunu,

- Tasarıyla düzenlenen terörizmin finansmanı suçunun hâlihazırda mevzuatta var olduğunu,

- Var olan hukuk sistemi içinde "terör" kavramının çok geniş kapsamlı anlaşıldığını, hidroelektrik santrallerle karşı eylemler, öğrenci ve işçi eylemlerinin de bu çerçeveye içine sokulabildiğini; bu yönüyle muhalif her türlü eylemin terörist eylem sınıfına sokulması gibi bir tehlikenin söz konusu olduğunu,

- 3 üncü maddenin (b) bendinde 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu'na göndermede bulunulduğunu; oysa ki Tasarının dayandığı Birleşmiş Milletler Terörizmin Finansmanının Önlenmesine Dair Uluslararası Sözleşme'deki terör tanımının esas alınmasının daha uygun olacağını,

- 3 üncü maddede geçen "bir hükümeti" ibaresinin, hükümet karşıtı her türlü eylemin terörizm suçu kapsamına alınması tehlikesini doğurabileceğini,

- 4 üncü maddenin ikinci fıkrasındaki "(...) ceza verilebilmesi için fonun bir suçun işlenmesinde kullanılmış olması şartı aranmaz." ifadesinin, hukuktaki illiyet bağı ile ilgili temel ilkeye aykırılık oluşturduğunu; bu bağlamda, yaptıkları yardımlar nedeniyle kamuoyu nezdinde şaibeli olarak görülecek ve itibarsızlaştırılacak firmaların ortaya çıkabileceğini,

- 4 üncü maddenin beşinci fıkrasında, "terörizmin finansmanı suçunun yabancı bir devlet veya uluslararası kuruluş aleyhine işlenmesi hâlinde, soruşturma ve kovuşturma yapılmasının Adalet Bakanının talebine bağlı kılınması"nın, bu yetkinin kötüye kullanılmasına yol açabileceğini; söz konusu olan durumun "suç" olması halinde, yetkinin isteğe bağlı kılınmasının yerinde olmayacağını,

- Tasarının "Yabancı ülkelere yapılacak malvarlığının dondurulması talepleri" başlıklı 7 nci maddesinde geçen "makul sebepler" ibaresinin, muğlak ve hukuksal güvence sağlayıcı içerikten yoksun olduğunu,

- 9 uncu maddenin beşinci fıkrasındaki düzenleme ile Değerlendirme Komisyonu'nun başkan ve üyelerine verilmesi öngörülen toplantı ücretinin, bu kişilerin zaten kamu görevlisi olmaları dolayısıyla gerekli olmadığını,

- Tasarının var olan biçimiyle kanunlaşması halinde kamu nüfuzunun kötüye kullanılması tehlikesinin doğabileceğini; malvarlığını dondurma yönündeki hükümlerin muhalefet partilerine üye belediye başkanlarına yönelik bir baskı aygıtı olarak işletilebileceğini,

- 11 inci madde uyarınca malvarlığını dondurma kararlarının tebliğinin, bu kararların Resmi Gazete'de yayımlanması yoluyla gerçekleştirilmesinin, Resmi Gazete'nin ulaştığı kitlenin sınırlılığı dikkate alındığında, kararlara karşı itiraz süresinin başlaması yönüyle sorunlara yol açabileceğini; bu bakımdan, tebliğ hususunda Tebligat Kanunu'nun 35 inci maddesi hükmünün esas alınmasının yerinde olacağını,

- Malvarlığı dondurma kararlarının, 11 inci maddenin üçüncü fıkrasındaki 1 yıllık sürenin uzunluğu dikkate alındığında, uygulamada "tedbir" den çok "ceza" niteliği taşıdığını, bu bakımdan söz konusu kararları alan kurul üyelerinin yargıç niteliğini taşımamasının hukuksal açıdan sorunlu olduğunu,

- 11 inci maddenin üçüncü fıkrasında, malvarlığının dondurulması kararlarının, bu kararların Resmi Gazete'de yayımlandığı tarihten itibaren 1 yıl içinde soruşturma başlatılmadığı durumda, kaldırılmasının takdire bırakılmasının hukuka uygun olmadığını ve söz konusu durumlarda "kaldırma"nın bir zorunluluk olarak düzenlenmesinin yerinde olacağını,

- 13 üncü maddede belirlenmiş olan "dondurulan mal varlığının yönetimi" düzeninin içerdiği ihtiyari önlemlerinin düzeyi ile 2 nci maddenin (d) bendinde tasarruf yetkisinin "kısıtlaması"nın ötesinde "kaldırılması"nı da içeren "mal varlığının dondurulması" tanımının çelişkili bir durum doğurabileceğini; bu bağlamda 2 nci maddedeki tanım çerçevesinde, mal varlığını dondurma biçiminde yürütülen "tedbir"in "ceza"ya dönüşmesi olasılığının baş gösterebileceğini ve mülkiyet hakkının ihlâlinin söz konusu olacağını,

- 14 üncü maddede düzenlenmiş bulunan denetim düzeneğinin yine yürütme odaklı olduğu, bu çerçevede tasarının kanunlaşması halinde, yargı organlarının görev alanı içinde bulunması gereken bir alana yürütme organı tarafından müdahale sonucu doğacağını,

- 15 inci maddenin birinci fıkrasında "malvarlığının dondurulmasıyla ilgili alınan kararın gereğini yerine getirmede 'gecikme' gösteren kişilere" verilmesi öngörülen altı aydan iki yıla kadar hapis veya adli para cezasının, "gecikme" kavramının içeriğinin ve koşullarının açıkça belirlenmediği durumlarda mağduriyetlere neden olabileceğini; bu anlamda buradaki "gecikme"de, kasıt unsurunun açıkça belirlenmesinin yerinde olacağını,

- Değerlendirme Komisyonu üyelerine, olası hukuka aykırı kararlarından ötürü, bir cezai yaptırımın öngörülmemiş olmasının temel bir eksiklik olduğunu,

- Tasarının kanunlaşması halinde, 19 uncu madde uyarınca, kanunun uygulanmasına ilişkin usul ve esasların Adalet, Maliye ve İçişleri bakanlıkları tarafından ortaklaşa hazırlanan yönetmelikle düzenlenecek olmasının, bu alanda bir eşgüdüm ve çok başlılık sorununa neden olacağını,

- Geçici 1 inci maddedeki, "bu kanun hükümlerinin, kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce Bakanlar Kurulu tarafından alınmış olan malvarlığının dondurulmasına ilişkin kararların yerine getirilmesinde de uygulanacağına" ilişkin hükmün ceza hukukunun temel ilkelerinden olan "geriye yürümezlik ilkesi"ne aykırılık oluşturabileceğini,

- Malvarlığı dondurma kararlarının yargısal denetime tabi olması gerektiğini ve bu yolun tasarıda açıkça düzenlenmesinin önem taşıdığını,

- Gümrük ve Ticaret Bakanlığı'nın, tasarının hazırlanmasında devre dışı bırakıldığını; oysa ki, tasarının yasalaşması halinde bu kurumun uygulamada önemli bir işleve sahip olacağını, bu yönüyle söz konusu kurum temsilcisine, Malvarlığının Dondurulmasını Değerlendirme Komisyonu içinde yer verilmemesinin yerinde görülemeyeceğini,

- Malvarlığının Dondurulmasını Değerlendirme Komisyonu kararlarının onay makamının açıkça belirlenmediğini, bu konuda bir muğlaklık olduğunu,

ifade etmişlerdir.

Görüşmeler sırasında ayrıca, Tasarının daha ayrıntılı bir biçimde ele alınmasını sağlamak amacıyla bir alt komisyon kurulması istemi dile getirilmiş; ancak bu öneri kabul edilmemiştir.

Milletvekillerinin görüş, eleştiri ve önerileri üzerine söz alan Hükümet temsilcisi;

- Tasarının gerekçesinin kısa olduğu görüşüne yanıt olarak, gerekçelerin kanunların birer parçası değil, açıklayıcı bir unsuru olduğunu, metne dâhil olmadığını, yalnızca uygulayıcılara kanun maddesini uygularken yol gösterici nitelik taşıdığını; gerekçenin ayrıntılı yazılması ve bu gerekçenin kanun maddesi gibi algılanması durumunda kanunların kanun koyucunun iradesinden farklı bir şekilde yorumlanması tehlikesinin ortaya çıkabildiğini,

- Tasarının başlığı ile ilgili olarak, "terörizm" ifadesinin, tasarının atıfta bulunduğu Birleşmiş Milletler Sözleşmesi'ndeki adlandırmaya koşut olarak tercih edildiğini ve bu ifadenin, konuyla ilgili diğer uluslararası belgelerde ve doktrinde de genel kabul gören ifade olduğunu,

- 3 üncü maddenin (a) bendinde terörizmin finansmanı suçunun unsurları belirlenirken "bir hükümeti" ibaresinin kullanılmasının, muhalefeti susturma gibi bir tehlike doğurmayacağını, zira bu bentte yasaklanan eylemlerin, düşünce açıklaması türünden edimler olmayıp bir hükümeti herhangi bir eylemi gerçekleştirmeye veya gerçekleştirmekten kaçınmaya zorlamak amacıyla "kasten öldürme veya ağır yaralama" şeklindeki terör eylemleri olduğunu; yine aynı bentteki "bir halkı" ibaresindeki "bir" sözcüğünün "belli" bir halkı değil, "herhangi" bir halkı nitelemek için kullanıldığını,

- 4 üncü maddenin ikinci fıkrasındaki düzenlemede illiyet bağının aranmadığı eleştirisi ile ilgili olarak, burada kişinin terör örgütlerine veya teröristlere "kasten" fon sağlayarak yardımda bulunma eyleminin suç kapsamına alındığını; bu düzenlemeye benzer bir düzenlemenin Türk Ceza Kanunu'nun 220 nci maddesinin yedinci fıkrasında da yer aldığını, buna göre, terör örgütüne bilerek ve isteyerek yardım eden kişinin örgüt üyesi gibi cezalandırıldığını, bu yardımda bulunan kişilere ceza verilebilmesi için, yapılan yardımın örgüt tarafından kullanılıp kullanılmamasının bir öneminin bulunmadığını; öte yandan fonun kullanılmış olması şartının aranmayacağına ilişkin ibarenin, Birleşmiş Milletler Terörizmin Finansmanının Önlenmesine Dair Sözleşme'nin 2 nci maddesinin üçüncü fıkrasında da aynı biçimde yer aldığını, dolayısıyla Tasarıdaki bu düzenlemenin Türkiye'nin taraf olduğu Sözleşme ile koşutluk gösterdiğini,

- 4 üncü maddenin üçüncü fıkrasında kamu nüfuzunun kötüye kullanılması hâlinde cezanın artırılacağı yönündeki hükmün, belli bir partiye mensup belediye başkanlarını hedefleyerek hazırlanmadığını, kamu gücünün kötüye kullanılması ile ilgili düzenlemelerin yürürlükte bulunan Terörle Mücadele Kanunu ve Türk Ceza Kanunu'nda zaten var olduğunu,

- 4 üncü maddenin beşinci fıkrasındaki düzenlemenin aksine, terörün finansmanı suçunun takibinin Adalet Bakanının talebine tabi tutulmaması durumunda, yurtdışında yabancılar tarafından yabancı bir devlet veya uluslararası bir kuruluşa karşı işlenen tüm terörün finansmanı suçlarının Türkiye'de soruşturulması ve kovuşturulması gibi bir sonucun ortaya çıkacağını, bu durumun ise, hukuksal ve fiili bir olanaksızlık doğuracağını; ayrıca Türk Ceza Kanunu'nun genel hükümlerinde yabancılar tarafından yurtdışında yabancılarla karşı işlenen suçlar bakımından Türkiye'de takibat yapılabilmesinin diğer bazı koşullarla birlikte Adalet Bakanının istemine tabi tutulduğunu, Tasarının bu bakımdan Türk Ceza Kanunu'ndaki söz konusu hükümle koşutluk gösterdiğini,

- "Malvarlığını dondurma kararları"nın, mahkemelerce verilen "el koyma" kararlarına benzer biçimde mülkiyet hakkının kısıtlanması sonucu doğurmalarından ötürü, yargı organları tarafından verilmesi gerektiğine ilişkin görüşlere yanıt olarak, "el koyma"nın "ceza muhakemesine ilişkin bir koruma tedbiri", "dondurma"nın ise bir "önleyici idari tedbir" olduğunu, bu iki kavramın hukuken

farklı durumları ifade ettiğini; idarenin bu şekilde bir yaptırım uygulayabileceğini, nitekim, değişik kanunlarda idareye mülkiyet hakkına müdahale edebilme yetkisi veren düzenlemeler yer aldığını, idare tarafından kamu yararı bulunduğu durumlarda mülkiyet hakkına kanunla yapılan sınırlamaların meşru sayıldığını; bununla birlikte, Türkiye Cumhuriyeti mevzuatında, suç şüphesinin bulunduğu durumlarda idareye el koyma yetkisi veren bir düzenleme bulunmadığını, bu yapıya uygun olarak, Tasarının 7 nci maddesinde, Türkiye'de bulunan mal varlığıyla ilgili olarak, Ceza Muhakemesi Kanunu'nun el koymaya ilişkin hükümlerinin uygulanması için ilgili Cumhuriyet Başsavcılığına suç duyurusunda bulunulacağını düzenlendiğini; bu düzenlemenin istisnasının ise, Tasarı'nın 5 inci ve 6 ncı maddelerinde belirlenmiş olan Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi 'nin dondurmaya ilişkin kararları ile yabancı devletlerce yapılan dondurma talepleri olduğunu; Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'nin mal varlığının dondurulması kararlarının, Bakanlar Kurulu'nun Resmî Gazete'de yayımlanan kararıyla gecikmeksizin uygulanırken, yabancı devletlerce yapılan dondurma taleplerinin Değerlendirme Komisyonu'nca değerlendirilerek Bakanlar Kurulu tarafından karara bağlanacağını; bu düzenlemelerin yasal dayanağının, esas itibarıyla, Anayasa'nın 90 ıncı maddesi uyarınca, Türkiye'nin taraf olduğu uluslararası sözleşmeler olduğunu,

- Malvarlığının Dondurulmasını Değerlendirme Komisyonu'nun -olası- hukuka aykırı kararlarından ötürü zarar görecekt kişilerin durumu ile ilgili olarak, idarenin kusur sorumluluğu çerçevesinde mal varlığının haksız olarak dondurulduğunun mahkeme tarafından tespit edilmesi hâlinde, kişinin idarî mahkemelerden genel hükümler çerçevesinde, maruz kaldığı zararı talep etme hakkının söz konusu olduğunu; ayrıca Tasarının 6 ncı maddesinde yabancı devletlerin mal varlığı dondurma talepleri karşısında, ileride Türkiye'nin karşı karşıya kalabileceği tazminat davalarını karşılamak amacıyla, ilgili devletten uygun görülecek miktarda aynı, nakdi veya devlet taahhüdü şeklinde bir teminat istenebileceğinin düzenlendiğini,

- Yabancı devletlerce yapılan talepler bağlamında, Malvarlığının Dondurulmasını Değerlendirme Komisyonu kararlarının onay makamının ne olacağı hususunda belirsizlik olduğu görüşüne ilişkin olarak, Tasarının 6 ncı maddesinin birinci ve dördüncü fıkrasının birlikte değerlendirilmesi hâlinde, onay makamının "Bakanlar Kurulu" olduğunun anlaşıldığını,

- Gümrük ve Ticaret Bakanlığı'ndan, Tasarının hazırlanması sürecinde görüş alındığını ve bu kurumdan bir temsilcinin Malvarlığının Dondurulmasını Değerlendirme Komisyonu üyeleri arasında yer almasının herhangi bir çekince doğurmayacağını ve bu konunun Komisyonun takdirinde olduğunu,

- Malvarlığının dondurulması bakımından Bakanlar Kurulu tarafından verilen kararların idari kararlar olduğu konusunda tereddüt olmadığını, Anayasa'nın 125'inci maddesinde yer alan "İdarenin her türlü eylem ve işlemlerine karşı yargı yolu açıktır" hükmünün, Anayasa'da bir istisna getirilmediği sürece, Tasarı bağlamındaki idari kararlar için de uygulanacağını,

- 11 inci maddedeki, malvarlığı dondurma kararlarının Resmî Gazete'de yayımlanmasıyla hukuki geçerlilik kazanacağı yönündeki hükmün, ilgili kişinin malvarlığını kaçırmamasını önlemek amacıyla getirildiğini; aksi takdirde, tebligatın yapılması için gerekli olan süreler dikkate alındığında, dondurma kararlarının uygulanamaması gibi bir sonuçla karşılaşılabileceğini,

- 11 inci maddenin üçüncü fıkrasında yer alan ve malvarlığının dondurulması kararlarının kaldırılması ile soruşturma sürecinin başlatılmasını ilişkilendiren düzenlemede ihtiyari kaldırma kararı için öngörülen 1 yıllık sürenin uzun bir süre olduğu eleştirisine yanıt olarak; malvarlığını dondurma kararlarının, ilgili kişiler bakımından terörizmi finanse ettikleri yönünde çok ciddi kanıtların bulunması hâlinde verilen istisnai nitelikte kararlar olmaları itibarıyla, 1 yıllık sürenin bir sakınca doğurmayacağını,

-2 nci maddedeki "malvarlığının dondurulması" tanımıyla 13 üncü maddedeki düzenlemenin bir çelişki oluşturmadığını, 2 nci maddenin malvarlığı üzerindeki tasarruf yetkisinin nasıl kaldırılacağına veya kısıtlanacağına ilişkin bir hüküm içermediğini, bu konunun 13 üncü maddede öngörülen düzenlemeyle somutlaştırıldığını,

- 15 inci madde uyarınca, kamu görevlileri bakımından, malvarlığı dondurma kararlarının yerine getirilmesini "geciktirme"ye bağlı ceza hükümlerinin işletilebilmesi için, kişinin kasten hareket etmesi koşulunun gözetileceğini ve yargı organlarının bu türden durumlarda somut olay incelemesi temelinde karar vereceklerini,

- Tasarının kanunlaşması hâlinde, uygulamaya ilişkin usul ve esasların belirleneceği yönetmeliğin, çok başlılık sorununun ortaya çıkması endişelerine karşı, Adalet ve İçişleri bakanlıklarının görüşleri alınarak Maliye Bakanlığı tarafından hazırlanabileceğini; Tasarının 19 uncu maddesinin bu doğrultuda yeniden düzenlenebileceğini ifade etmiştir.

Komisyonomuz, tali komisyon sıfatıyla, Tasarının tümü üzerindeki görüşmeleri müteakip maddeler üzerindeki görüşmelere geçmiş, maddelere ilişkin önermeleri görüşmüştür. Komisyonomuzca, maddelerle ilgili benimsenen görüşlerin "öneri" niteliğinde olacak biçimde -ayrıca "madde metni" düzenlenmeksizin- esas komisyon olan Adalet Komisyonuna sunulmak üzere rapora derç edilmesine karar verilmiştir.

➤ Tasarının başlığının herhangi bir muğlaklığa neden olmaması amacıyla "Terörün Finansmanının Önlenmesi Hakkında Kanun Tasarısı" şeklinde değiştirilmesi önerilmiştir. Yapılan bu değişiklik neticesinde Tasarı metninin maddelerinde ve bölüm başlıklarında yer alan "terörizmin finansmanı" ibaresinin "terörün finansmanı" olarak değiştirilmesinin yerinde olacağı düşünülmüştür.

➤ Tasarının 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (ç) bendinde yer alan "Malvarlığı" tanımı kanunun amacına uygun olarak terör örgütlerinin kontrolünde bulunan mallara şamil hale getirilmiş, (d) bendinde yer alan "Malvarlığının dondurulması" tanımı, (ç) bendinde bulunan malvarlığı tanımı kapsamında her türlü tasarruf işleminin durdurulmasına suç ve örgütle bağlantı şartı getirilmek suretiyle benimsenmiştir. Bu kapsamda (ç) ve (d) bentlerinin şu şekilde düzenlenmesi önerilmiştir.

"ç) Malvarlığı: Bir terör örgütünün doğrudan veya dolaylı olarak kontrolünde olup da bir gerçek veya tüzel kişinin, mülkiyeti veya zilyetliğinde bulunan fon ve gelir ile bunların birbirine dönüştürülmesinden hasıl olan menfaat ve değeri,

d) Malvarlığının dondurulması: (ç) bendi kapsamına giren malvarlığının ortadan kaldırılmasına, tüketilmesine, bu malvarlığı üzerinde aynı ve şahsi hak tesisine yönelik her türlü tasarruf imkanının kaldırılmasını,"

➤ Tasarının 4 üncü maddesinin birinci fıkrasında terör örgütüne fon sağlayan kişi ile fon sağlanması için faaliyet gösteren (fon toplayan) kişi arasında, verilecek cezalar bakımından farklılaştırmaya gidilmesi; maddenin beşinci fıkrasında yapılacak değişikliklerle de, faile "Türkiye'de bulunma şartı" getirilmesi önerilmiştir. Önerilen bu değişiklikler çerçevesinde birinci ve beşinci fıkraların şu şekilde düzenlenmesi öngörülmüştür.

"(1) 3 üncü madde kapsamına giren suçların işlenmesinde tümüyle veya kısmen kullanılması amacıyla terör örgütlerine veya teröristlere fon toplayan kişi, fiili daha ağır cezayı gerektiren başka bir suç oluşturmadığı takdirde, beş yıldan on yıla kadar; bilerek ve isteyerek fon sağlayan kişi ise, bir yıldan üç yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır."

"(5) Suçun, yabancı bir devlet veya uluslararası bir kuruluş aleyhine işlenmesi ve failin Türkiye'de bulunması hâlinde, soruşturma ve kovuşturma yapılması Adalet Bakanının talebine bağlıdır."

➤ Tasarının 5 inci maddesine, Türk vatandaşları veya Türkiye'de bulunan tüzel kişiler için, yürürlükteki mevzuat hükümleri çerçevesinde yeterli ölçüde kovuşturma olanağı ve suç ile cezalara ilişkin düzenleme bulunduğundan, Türk vatandaşları ile Türkiye Cumhuriyeti kanunlarına göre kurulup faaliyet gösteren tüzel kişiler hakkında Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi Yaptırımlar Komitesi kararlarının da ek bir yaptırım unsuru olarak uygulanmasını önleme amacı doğrultusunda aşağıdaki dördüncü fıkranın eklenmesi önerilmiştir.

"(4) Bu madde hükümleri Türkiye'de ikamet eden Türk vatandaşları ile Türkiye Cumhuriyeti kanunlarına göre kurulmuş tüzel kişiler hakkında uygulanmaz."

➤ Tasarının 6 ncı maddesinin birinci fıkrasının, maddenin daha anlaşılır hale getirilmesi için, aşağıdaki şekilde değiştirilmesi önerilmiştir.

"(1) Bir yabancı devlet hükümeti tarafından bir kişi, kuruluş veya organizasyonunun tasarrufunda bulunan malvarlığının dondurulmasına ilişkin olarak Türkiye'den talepte bulunulması hâlinde, bu talep Değerlendirme Komisyonunca değerlendirilerek karara bağlanır. Bu değerlendirmede karşılıklılık ilkesi gözetilir. Karar verilebilmesi için, yabancı devlet tarafından taleple birlikte gerekçelerinin de gönderilmesi gerekir."

- Aynı maddenin üçüncü fıkrasının; hukuksal güvenlik ilkesi gereği, yabancı devlet hükümetinin malvarlığının dondurulmasına ilişkin taleplerinin yerine getirilmesi için, ilgili devletten teminat talep edilmesi zorunluluğunun esas alınması amacıyla değiştirilmesi ve bu doğrultuda fıkrada yer alan "talep edilebilir" ibaresi yerine "talep edilir" ibaresinin getirilmesi önerilmiştir.

- Maddeye, Türk vatandaşları ile Türkiye Cumhuriyeti kanunlarına göre kurulup faaliyet gösteren tüzel kişilerle ilgili olarak bir yabancı devletin hükümetinin malvarlığı dondurma taleplerinde, bu madde hükümlerinin uygulanmaması amacıyla aşağıdaki beşinci fıkranın eklenmesi önerilmiştir.

"(5) Bu madde hükümleri Türkiye'de ikamet eden Türk vatandaşları ile Türk kanunlarına göre kurulmuş tüzel kişiler hakkında uygulanmaz."

➤ Tasarının 7 ncı maddesinin başlığının "Yabancı devletlere yapılacak malvarlığının dondurulması talepleri" şeklinde değiştirilmesi benimsenmiştir.

- Maddenin birinci fıkrasında yer alan "makul sebeplerin" ibaresinin muğlak bir ifade olduğu düşünüldüğünden ve maddenin bu biçimiyle, uygulamada keyfiliğe yol açabileceği öngörüldüğünden, söz konusu ibarenin "yasal delillerin" biçiminde değiştirilmesinin önerilmesi noktasında uzlaşmaya varılmıştır.

➤ Tasarının 9 uncu maddesinin birinci fıkrasında yer alan "Dışişleri Bakanlığı Araştırma ve İstihbarat Genel Müdürü" ibaresinin 7/7/2010 tarihli ve 6004 sayılı Dışişleri Bakanlığının Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun ile yapılan değişiklik gereğince "Dışişleri Bakanlığı Araştırma ve Güvenlik İşleri Genel Müdürü" olarak, "Hazine Müsteşarlığı Banka ve Kambiyo Genel Müdüründen" ibaresinin 11/10/2011 tarihli ve 662 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile yapılan değişiklik gereğince "Hazine Müsteşarlığı Mali Sektörle İlişkiler ve Kambiyo Genel Müdüründen" şeklinde değiştirilmesi önerilmiştir.

- Yine birinci fıkraya ile ilgili olmak üzere, Tasarıda getirilmek istenen sistemin en etkin biçimde işlerliğini sağlamak ve bu doğrultuda sistemin temel karar organlarından birini oluşturan Değerlendirme Komisyonunda ilgili tüm kamu kurumlarının temsilini sağlamak amacıyla "Kamu Düzeni ve Güvenliği Müsteşar Yardımcısı" ile "Gümrük ve Ticaret Bakanlığı Müsteşar Yardımcısı"nın Komisyon üyeleri arasında yer alması görüşü benimsenmiştir.

- Aynı maddenin üçüncü fıkrasında Değerlendirme Komisyonunun en az beş üyenin oyu ile dondurma kararı alabileceği esası benimsenmiştir. Birinci fıkrada önerilen değişiklik komisyonun üye sayısının artmasına bağlı olarak, üçüncü fıkrada da değişiklik yapılması görüşü benimsenmiş ve karar için öngörülen asgari çoğunluk sayısının "altı"ya çıkarılması benimsenmiştir.

- Maddenin beşinci fıkrasında Değerlendirme Komisyonu başkan ve üyelerine her toplantı için belirli bir miktar ücret ödenmesi öngörülmektedir. Toplantıya katılanların zaten kamu görevlisi olmaları sebebiyle bu kişilere herhangi bir ücret ödemesine gerek bulunmadığı hususu benimsenmiştir.

- Değerlendirme Komisyonu üyelerinin görevleri ile ilgili olarak işledikleri adli ve idari suçların ne şekilde soruşturulacağı ve yargılanacağı hususunun açıklığa kavuşturulması gerektiği noktasında uzlaşmaya varılmıştır. Bu çerçevede, sözü edilen konulara ilişkin izin makamının, Başbakanlık makamı olması ve Komisyon üyelerinin 4483 sayılı Memurlar ve Diğer Kamu Görevlilerinin Yargılanması Hakkında Kanun ile ilişkilendirilmesi önerilmiştir.

➤ Tasarının 11 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan "bu kararın kaldırılması kararları" ibaresinin daha yerinde bir ifade olması bakımından "bu kararın kaldırılmasına ilişkin kararlar," olarak değiştirilmesi önerilmiştir.

- Maddenin üçüncü fıkrasında yer alan "Malvarlığının dondurulması kararının Resmi Gazetede yayımlandığı tarihten itibaren bir yıl içinde soruşturma başlatılmadığı takdirde, ilgili karar kaldırılabilir." hükmünde yer alan "kaldırılabilir" ibaresinin idarenin takdir hakkının tüm demokratik hukuk sistemlerinde olduğu gibi belirgin ve sınırlı hale getirmek amacıyla "kaldırılır" şeklinde değiştirilmesi önerilmiştir.

➤ Tasarının 13 üncü maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan "Başkanlıkça izin verilebilir" ibaresi, keyfi uygulamalara sebebiyet verebileceğinden, bu ibarenin "Başkanlıkça izin verilir" şeklinde değiştirilmesi önerilmiştir.

➤ Tasarının 14 üncü maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinde geçen "Mali Suçları Araştırma Uzmanlarını" ibaresinin, 26/9/2011 tarihli ve 659 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile yapılan değişiklik gereğince "maliye uzmanlarını" şeklinde değiştirilmesi önerilmiştir.

➤ Tasarının 17 nci maddesiyle ihdas edilen ekli (1) sayılı listede yer alan "Mali Suçları Araştırma Uzmanlarını" ve "Mali Suçları Araştırma Uzman Yardımcısı" ibarelerinin, 26/9/2011 tarihli ve 659 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile yapılan değişiklik gereğince sırasıyla "Maliye Uzmanı" ve "Maliye Uzman Yardımcısı" şeklinde değiştirilmesi önerilmiştir.

➤ Tasarının 19 uncu maddesinde geçen "Adalet, Maliye ve İçişleri Bakanlıkları" ibaresi yerine "Bakanlar Kurulu" ibaresinin kullanılması önerilmiştir. Bu doğrultuda, yönetmeliğin hazırlanması ile ilgili yaşanabilecek sorunların önüne geçilmesi hedeflenmektedir.

Raporumuz, kabul edilen önerilerin esas komisyon olan Adalet Komisyonunda dikkate alınması amacıyla, Yüksek Başkanlığa saygı ile arz olunur.

Başkan	Başkanvekili	Sözcü
<i>Muammer Güler</i>	<i>Feyzullah Kıyıklık</i>	<i>Hüseyin Bürge</i>
Mardin	İstanbul	İstanbul
Kâtip	Üye	Üye
<i>Gülay Samancı</i>	<i>Ali Küçükaydın</i>	<i>Sinan Aydın Aygün</i>
Konya	Adana	Ankara
		(Muhalefet şerhim ektedir)
Üye	Üye	Üye
<i>Namık Havutça</i>	<i>Cuma İçten</i>	<i>Sermin Balık</i>
Balıkesir	Diyarbakır	Elazığ

(Muhalefet şerhim ektedir,

el koyma kararını yargının vermesi
gerektiği görüşü ile muhalifim)

Üye	Üye	Üye
<i>Enver Erdem</i>	<i>Muharrem Işık</i>	<i>Ali Serindağ</i>
Elazığ	Erzincan	Gaziantep
(Muhalefet şerhim ektedir)	(Muhalefet şerhim ektedir, bazı maddelere muhalifim)	(Muhalefet şerhim ektedir, bazı maddelere muhalifim)
Üye	Üye	Üye
<i>Celal Dinçer</i>	<i>Sırrı Süreyya Önder</i>	<i>İlhan İşbilen</i>
İstanbul	İstanbul	İzmir

(Muhalefet şerhim ektedir,
bazı maddelere muhalifim)

Üye	Üye	Üye
<i>Mehmet Siyam Kesimoğlu</i>	<i>Muzaffer Aslan</i>	Mustafa Akış
Kırklareli	Kırşehir	Konya
(Muhalefet şerhim ektedir, bazı maddelere muhalifim)		(Toplantıya katılmadı)

Üye <i>Ahmet Tevfik Uzun</i> Mersin	Üye <i>Mehmet Erdoğan</i> Muğla (Muhalefet şerhim ektedir, bazı maddelere muhalifim)	Üye <i>Alpaslan Kavaklıoğlu</i> Niğde
Üye <i>Hasan Hüseyin Türkoğlu</i> Osmaniye (Muhalefet şerhim ektedir, bazı maddelere muhalifim)	Üye <i>Mehmet Ersoy</i> Sinop	Üye <i>Ali Turan</i> Sivas
Üye <i>Mehmet Emin Dindar</i> Şırnak	Üye <i>Özcan Ulupınar</i> Zonguldak	

MUHALEFET ŞERHİ

GENEL GEREKÇE

Öncelikli olarak tasarının yasallaşması halinde telafisi mümkün olmayacak mağduriyetlerin ortaya çıkmaması ve yasanın ihtiyaca yanıt verebilecek en üst noktada çıkabilmesi için alt komisyon kurulması önerilmiş ancak komisyon üyeleri tarafından ret edilmiştir. Tasarıyla hedeflenen terörizmin finansmanının önlenmesi amacının gerçekleşmesi sağlanırken Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinde ve Anayasamızda güvence altına alınan mülkiyet hakkının ihlali sonucunu doğuracaktır. Bir tedbir niteliğinde olması gereken mal varlığına el koymanın bir cezaya dönüşebileceği gerçeği de göz önüne alınarak bu düzenlemenin idari bir tedbir değil bir yargısal karar olarak düzenlenmesi gerekmektedir.

Yargının görev alanına giren konuların Bakanlar Kurulu Kararı ile belirlenmesi her ne kadar idarenin eylem ve işlemlerine karşı yargı yolu açık olsa da doğacak sakıncaların giderilmesi için yetkinin yargıya verilmesi gerekmektedir.

Geçmişte yapılan hatalar, yeterli ya da her iki tarafça paylaşılabilen deliller olmaksızın başvuruyla sert tedbirler, adil yargılanma hakkı ve şeffaflığa ilişkin sorunlar, ulusal ve uluslararası düzenlemelerin hükümet görevlileri tarafından ihlal edilmesi gibi vakalar, terörün ve terör örgütünün evrensel bir tanınının olmaması gerçeği ile birleştğinde tamamen etkili ve düzgün bir uluslararası işbirliğinin gerçekleştirilmesini de oldukça zorlaştırmaktadır.

Hükümet hazırladığı, "Terörizmin Finansmanının Önlenmesi Hakkında Kanun Tasarısı" ile **mahkeme süreci başlatmadan** bu "suçu" işlediğini düşündüğü vatandaşların **mal varlığına el koymayı yasal hale** getirmek istemektedir.

Günümüzde iktidarlar tarafından, kendisine muhalif kesimler için kolayca sarf ettiği "terör" suçlaması nedeniyle yüzlerce kişinin çoğu zaman dayanaksız bir şekilde hapislerde tutulduğu düşünüldüğünde, bu kanunun nasıl kötüye kullanılabileceğini tahmin etmek hiç de zor değildir.

Bu tasarıyla, haklarında herhangi bir soruşturma başlamadan sadece polis ve istihbarat verilerine dayanarak, **"terör finansmanını"** sağladığını iddia ettiği kişi veya kişilere 7.5 yıldan 15 yıla kadar hapis verilebilmesinin önü açılacaktır. Değerlendirme Komisyonu **1 yıl içinde soruşturma başlatılmasa bile** dondurma kararının devamına hükmedebilecektir.

Tasarıyla "terörizmin finansmanının önlenmesi amacıyla fon sağlanması ve toplanması" gibi son derece muğlak bir ifade ile yeni bir yasak türetilmektedir. Buna göre, "terör örgütlerine veya teröristlere fon sağlayan veya toplayan" kişi, fiili daha ağır cezayı gerektiren başka bir suç oluşturmadığı takdirde, 5 yıldan 10 yıla kadar hapse mahkûm edilebilecektir.

Tasarıda, "malvarlığının dondurulmasında bir kişi veya kurumun sağladığı fonun **terör eylemlerinde kullanılacağını bilerek, vermesi kriteri aranacak**" denirken, sağlanan fonun suçun işlenmesinde kullanılmış olup olmaması önem taşımayacaktır. Söz konusu para kullanılmasa da bilerek para verdiği için fail cezalandırılacaktır. İktidar bu yolla tamamen kendi belirlediği (hukuki hiçbir dayanağı olmayan) gerekçelerle "suçlu" saydığı tüm kurum ve kişilerin mal varlığına el koyabilecektir.

Bu tasarıda, listeler belirlenirken, hangi "şüpheli" isimlerin, bu listelere konacağı ve suçsuz bulunanların nasıl çıkarılacağı da dahil olmak üzere, birçok ciddi sorun vardır. Listedene **çıkartılma süreci belirsizdir**, zira bu listelerdeki bir şüphelinin durumuna uygulanacak yargısal veya idari süreçler yoktur. Zaten çoğunlukla cezai veya başka türlü bir isnat, kovuşturma veya aslında şüphelinin suçluluğu veya suçsuzluğunu adli anlamda ortaya koyan bir şey yoktur.

Tasarıya göre, komisyon üyelerinin en az altı kişinin oyu ile mal varlığının dondurulmasına, mal varlığının dondurulması kararının kaldırılmasına ya da yabancı ülkelerdeki mal varlığının dondurulması hususunda talepte bulunulmasına karar verebilecek, bunu yaparken de hukuki gerekçeye ihtiyaç duymayacaktır. **Böylece bu tasarı ile idareye tanınan geniş yetkiler "şantaj ve tehdit" aracı olarak kullanılabilir.** Burada çok açık bir şekilde yargının görev ve yetki alanına müdahale söz konusudur. Hukuk devletlerinde yapılması gerekenin, sözü edilen finansmanın kaynakları konusunda suç unsuru olanların idare tarafından raporlaştırılarak, **yargıya başvurulmasıdır.** Yargının vereceği kararın sonucuna göre uygulama yapılmasıdır. Burada evrensel hukuk kuralı ters yüz edilmek suretiyle idare yargının yerine geçmiş olmaktadır.

Saygılarımızla arz ederiz.

Ali Serindağ

Gaziantep

Muharrem Işık

Erzincan

Celal Dinçer

İstanbul

Namık Havutça

Balıkesir

Mehmet S. Kesimoğlu

Kırklareli

Sinan Aydın Aygün

Ankara

AYRIŞIK OY YAZISI

Konu: 1/1489 Sayılı Terörizmin Finansmanının Önlenmesi Hakkında Kanun Tasarısı Hakkında.

Komisyonumuzun tali komisyon niteliğinde ele alıp incelemiş olduğu asli komisyonu Adalet Komisyonu olan ve Adalet Bakanlığınca hazırlanıp Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne gönderilen "Terörizmin Finansmanının Önlenmesi Hakkında Kanun Tasarısı" na ilişkin komisyon raporuna iştirak edemediğimiz yönler aşağıda zikredilmiştir.

Şöyle ki;

Terör ve teröre finans sağlayanlarla mücadele, uzun zamandan beri teröre ağır bedeller ödemiş Türkiye Cumhuriyeti'nin her vatandaşı için büyük önem arz etmektedir. Bu çerçevede uluslararası alanda terör ve teröre destek verenlerle yapılan ortak mücadelenin her zaman yanında olmak Türk Devletinin öncelikleri arasındadır. Bu noktadan hareketle Birleşmiş Milletler Genel Kurulu tarafından "Terörizmin Finansmanının Önlenmesine Dair Uluslararası Sözleşme" 09Aralık 1999 tarihinde imzaya açılmış ve devletimiz tarafından 27 Eylül 2001 tarihinde imzalanmıştır. Sözleşme 10 Ocak 2002 tarihli 4738 sayılı kanunla uygun bulunmuş ve Anayasa'nın 90 ıncı Maddesi çerçevesinde iç hukukumuzun parçası haline gelmiştir.

Bu Sözleşme çerçevesinde hali hazırda sistem şu şekilde işlemektedir.

Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'nin altında Güvenlik Konseyi üye devletler temsilcilerinden oluşan bir yaptırımlar komitesi kurulmuştur. Bu komite 15 Ekim 1999 tarih ve 1267 sayılı Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi kararına istinaden kurulmuştur. Komite terörü finanse ettikleri, fon sağladıklarını düşündüğü kişi veya kuruluşları tespit etmekte bu tespitleri ilgili devletlere mal varlıklarının dondurulması için bildirilmektedir. Türkiye Cumhuriyeti için uygulama ise bu bildirim aldıktan sonra bir Bakanlar Kurulu alınması ve kararın Resmi Gazetede yayınlanması şeklinde bir prosedüre tabidir. Bu çerçevede yapılan taleplere ilişkin bugüne kadar 13 adet Bakanlar Kurulu kararı çıkmıştır.

Tasarı ile mevcut uygulamanın iç hukukumuz açısından bir düzen ve bir mekanizma tesis edilerek yetkili kurul ve kurumların tespiti, Sözleşme çerçevesinde usul ve esasların yürürlüğe konulması murad edilmektedir.

Ancak, tasarının komisyona geldiği haliyle kabul edilmesi halinde ortaya çıkacak sakıncalar hem tarafımızdan hem de başka bazı komisyon üyeleri tarafından dile getirilmiştir.

1- Tasarıda mal varlıklarının dondurulması işlemi için bir Değerlendirme Komisyonu öngörülmektedir. Bu komisyonun teşkilinde bazı kurumların talep edilmesine rağmen dâhil edilmediği görülmektedir. Bu çerçevede Değerlendirme Komisyonuna Kamu Düzeni ve Güvenliği Müsteşarlığı ile Gümrük ve Ticaret Bakanlığı temsilcisinin dâhil edilmemesi önemli bir eksiklikler. Bu yöndeki önerilerimizin tali komisyon olarak uygun karşılanması memnuniyetle karşılanmıştır.

2- Mal varlığı dondurulması kararının Tasarıya göre Bakanlar Kurulunca verilmesi öngörülmektedir. Hem hükümet yetkilileri tarafından hem de gerekçede "malvarlığının dondurulması" bir "ceza değil" "tedbir" dir diye ifade edilmektedir. İster tedbir olsun, ister ceza olsun "malvarlığının" dondurulması, mülkiyet hakkına geçici de olsa bir sınırlama getirmektedir. Haliyle bunu mülkiyet hakkına müdahale dışında tarif ve tedbir etmek mümkün değildir. Dolayısıyla Türkiye Cumhuriyeti Anayasası ile hüküm ve teminat altına alınmış olan mülkiyet hakkının Tasarı ile öngörülen idari mercii ve usullerle kısıtlanması kabul edilemez bir yaklaşımdır.

Komisyon çalışmaları sırasında da ifade ettiğimiz ve verdiğimiz önergelerle ilgili maddeleri değiştirmek niyetimizi beyan ettiğimiz üzere bu kararın bağımsız yargı tarafından verilmesi Tasarı ile oluşturulacak mekanizmanın muhatapları için bir güvence teşkil edecektir. Bu yönde verdiğimiz önergeler reddedilmiştir. Sözleşmeyi hazırlayan ve bu Tasarının hazırlanmasını isteyen iradenin bırakın yargıyı, bu sürecin kurul, komisyon marifetlerini bile istemediğini, bir tek yetkilinin karar vermesini arzu ettikleri ifade edilmiştir. Ayrıca bu konuda çıkarılan bir Bakanlar Kurulu kararı ile verilen "malvarlığının dondurulması" kararının Danıştay İdari Daireleri tarafından 22.07.2007 tarih ve E:2006/2824 K:2007/115 tarafından uygun bulunduğu bahsedilmiştir. Oysa Danıştay İdari Dava Daireler kurulunun anılan kararı mülga 4422 sayılı "Çıkar Amaçlı Suç Örgütleriyle Mücadele Kanunu" ve 4208 sayılı Kanunun yürürlükten kaldırılan maddelerine atıf yaptığı için akademik çevrelerce "ayıplı karar" olarak nitelendirilmektedir.

Dolayısıyla yürürlükten kalkmış kanun hükümlerine atıfta bulunarak mülkiyet hakkının kısıtlanmasını hukuka uygun bulan Danıştay Kararının izah için kullanılması sağlam bir dayanak değildir. Hülasa Tasarının getirdiği mekanizmanın yargı süreci ağırlıklı olması herkes için teminat olacaktır.

3- Tasarıda var olan "karşılıklılık" ilkesi belki de en önemli unsurlardan biridir. Terörden muzdarip bir Devlet olarak bugüne kadar bölücü terör örgütünün destekçisi sözde müttefik devletleri terörle mücadelede yanımızda görebilmiş değiliz. Bu tasarıya esas Sözleşmeye imza atmış birçok devletin bölücü terör örgütünün finans kaynakları, propaganda araçları ve elemanları konusunda istenilen desteği vermediği ya da samimi olmadığı aşikârdır. Bu çerçevede "karşılıklılık" ilkesinin muhafaza edilmesi hatta daha açık ifadelerle metne işlenmesi faydalı olacaktır.

Genel anlamda Tasarının, sermayenin varlığı, gücü, yönü, rekabetini etkilemek için argüman olarak kullanılabileceği hususu da göz ardı edilmemelidir. Avrupa Konseyi tarafından Sözleşme kapsamında malvarlığı dondurulan kişilerin tamamının halkı Müslüman olan devletlerden oluştuğu ve Avrupa Birliği vatandaşları hakkında bu kararın verilmesinin mümkün olmayacağı hususları unutulmamalıdır. Bu noktada terörü ve finansmanını bahane ederek ülkemizde faaliyet gösteren milli sermayemizi ve yabancı sermayeyi rahatsız hatta mağdur edebilecek yaklaşımlara da imkân tanımamak önem arz etmektedir.

Arz ederiz.

Hasan Hüseyin Türkoğlu
Osmaniye

Mehmet Erdoğan
Muğla

Enver Erdem
Elazığ

MUHALEFET ŞERHİ

1- Görüşülmekte olan 1/489 numaralı kanun tasarısının 3. maddesinin 1. fıkrasının b bendinin tasarısı metninden çıkarılması gerekmektedir.

Kanun tasarısının gerekçesinde, "Birleşmiş Milletler Terörizmin Finansmanının Önlenmesi Hakkında Sözleşme"ye atıf yapılarak zorunlu bir sürecin gereğinin ifası olduğu anlatılmaktadır.

Bu haliyle düşünülecek olduğunda, adı geçen BM sözleşmesinde "terör" kavramıyla ne kastedildiği açık olarak tanımlanmaktadır. Yeni ve daha geniş bir tanıma ihtiyaç yoktur. Esasen sözleşmenin ruhuna da aykırıdır bu. Hal böyle iken bize gelen tasarıda, iç mevzuattaki terör suç tanımlarına atıflar yapılmaktadır.

Zaten sorunlu olduğu ve değiştirileceği hükümet tarafından da sıklıkla beyan edilen ilgili TMK maddelerine atıf yapılması, kanunun uygulamada büyük bir kargaşaya yol açacağını göstermektedir. Bu itibarla BM sözleşmesinin ruhuna ve aslına sadık kalınması gerekmektedir.

2- Görüşülmekte olan 1/489 numaralı kanun tasarısının 4. maddesinin 2. fıkrasındaki "şartı aranmaz" ibaresi kaldırılarak, onun yerine "şartı aranır" ibaresi eklenmelidir.

Bu yapılmadığı zaman hukukun evrensel ilkelerinden olan "illiyet bağı" ilkesi çiğnenmiş olacaktır.

Bu değişiklik Hukukun genel ve evrensel ilkelerinin gereği olarak, "suçun koşullarının oluşması için, söz konusu fonun suçun işlenmesinde kullanılmış olması şartı"nın getirilmesi amaçlanmaktadır.

3- Görüşülmekte olan 1/489 numaralı kanun tasarısının 6. maddesinin 3. fıkrasındaki "talep edilebilir" ibaresinin "talep edilir" şeklinde değiştirilmesi gerekmektedir.

Hukuksal güvenlik ilkesi gereği, yabancı devlet hükümetinin "malvarlığının dondurulması"na ilişkin taleplerinin yerine getirilmesi için, ilgili devletten teminat talep edilmesi zorunluluğu olmalıdır. Bu yapılmadığı zaman kendi yurttaşlarımızı diğer ülke hükümetlerinin keyfi takdirleriyle mağdur durumuna düşürülmesi sıkıntısını ortadan kaldırmak amaçlanmaktadır.

4- Görüşülmekte olan 1/489 numaralı kanun tasarısının 9. maddesinin 1. fıkrasının "Değerlendirme komisyonu üyeleri yargıç niteliğine haiz kişilerden oluşur" şeklinde değiştirilmesi ve 6. fıkradan sonra gelmek üzere aşağıdaki

"Değerlendirme Komisyonunun hukuka aykırı kararlarından ötürü Kurul üyelerine ilişkin doğacak hukuksal ve cezai sorumluluğun kapsamı kanunla düzenlenir" fıkrasının eklenmesi gerekmektedir.

Bu değişiklik ve düzenlemeyle "yargı" alanına giren konularda bürokratların karar vermesi gibi bir yanlış önüne geçilmesi amaçlanmaktadır.

Ayrıca ilgili kurul üyelerinin tabi oldukları yargılama usulleri farklılık arzettiğinden, eşitsizliğin doğacağı bir kargaşanın önüne geçilmesi hedeflenmektedir.

5- Yasanın diğer ülke hükümetlerinden gelen "mal varlığını dondurma" taleplerinde mutlak olarak "mütekabiliyet şartı" aranmalıdır. Bu zorunluluk bir ek madde olarak kanun tasarısına eklenmelidir.

Saygılarımla arz ve teklif ederim.

12.12.2011

Sırrı Süreyya Önder

İstanbul

Alt Komisyon Raporu

ADALET KOMİSYONU BAŞKANLIĞINA

“Terörizmin Finansmanının Önlenmesi Hakkında Kanun Tasarısı (1/489)” Adalet Komisyonu’nun 22/3/2012 tarihli 12’nci toplantısında Hükümeti temsilen Adalet Bakanı Sadullah Ergin ile Adalet Bakanlığı, Maliye Bakanlığı, Yargıtay Başkanlığı, Mali Suçları Araştırma Kurumu ve Türkiye Barolar Birliği temsilcilerinin katılımıyla görüşülmüştür. Tasarı, ayrıntılı biçimde incelenebilmesi ve gerekli değişikliklerin yapılabilmesi amacıyla 7 üyeden müteşekkil Alt Komisyon’a havale edilmiştir.

Tasarı, Alt Komisyon’un 17/4/2012 ve 18/4/2012 tarihli toplantılarında Adalet Bakanlığı, Dışişleri Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı, Emniyet Genel Müdürlüğü, Jandarma Genel Komutanlığı, Mali Suçları Araştırma Kurumu, Türkiye Barolar Birliği temsilcileri ve Gazi Üniversitesi Hukuk Fakültesi öğretim üyeleri Prof. Dr. İzzet Özgenç ve Prof. Dr. Cumhur Şahin ile İstanbul Kültür Üniversitesi Hukuk Fakültesi öğretim üyesi Prof. Dr. Bahri Öztürk’ün katılımıyla görüşülmüştür.

Yapılan görüşmelerde aşağıdaki görüşler ileri sürülmüştür.

Terörizm ile mücadelede alınması gereken tedbirlerin başında öncelikle terörizmin finansmanının önlenmesinin geldiği tartışmasıdır. Bu bağlamda teröre finansman sağlayanlar hakkında gerekli önlemlerin vakit geçirilmeksizin alınması gerektiği noktasında herhangi bir itiraz söz konusu değildir. Sorun, tedbirlerin hangi usul ve esaslar çerçevesinde alınacağı etrafında toplanmaktadır. Tasarı, terörizmin finansmanının önlenmesi amacına yönelik tedbirlerin alınmasında izlenecek usul ve esasları öngörmektedir. Ancak malvarlığının dondurulması tedbirinin doğrudan temel hak ve özgürlüklerle ilgili olması karşısında, tedbirin tamamen idari kararlarla alınmasına yönelik düzenlemeler temel hak ve özgürlüklerin korunması ve sınırlandırılmasına ilişkin prensiplere aykırılık teşkil etmektedir. Bu nedenle de bahse konu tedbire karar verilmesi yetkisinin ya doğrudan doğruya yargılama mercilerine bırakılması ya da idari mercilere bırakılmakla birlikte belli bir süre içerisinde yargılama mercilerinin onamasına tabi kılınması gerekir. Aksi takdirde temel hak ve özgürlüklerin bu yolla sınırlandırılmasında telafisi imkânsız zararların doğmasına neden olunabilir. Kaldı ki, tarafı olduğumuz Terörizmin Finansmanının Önlenmesine Dair Uluslararası Sözleşmenin 8’inci maddesinde yine Sözleşme’nin 2’nci maddesinde belirtilen suçların işlenmesi için kullanılan veya kullanılması için oluşturulan fonların ve bu suçlardan temin edilen kazançların tespiti, bulunması, dondurulması, el konulması için taraf devletlerin iç hukukları uyarınca gerekli tedbirleri alması yükümlülüğünü öngörmekle birlikte, bu tedbirlerin alınmasında yöntemin belirlenmesi (yargı kararlarıyla veya idari kararlarla) taraf devletlerin takdirine bırakılmıştır. Dolayısıyla bu yönde alınacak tedbirlerde bir takdir hakkı olduğuna göre, bu hakkın yargı kararına inhisar ettirilmesi doğru olacaktır. Temel hak ve özgürlüklerin niteliği de bunu gerektirir. Tasarı ile kurulması öngörülen Değerlendirme Komisyonu’nun oluşum biçimi ve üye yapısı da yukarıda belirtilen hususları teyit eder niteliktedir.

Her ne kadar terörizmin finansmanı hususunda Tasarı ile öngörülen tedbirlerin temel hak ve özgürlüklerin korunması ve sınırlandırılmasına ilişkin prensiplere aykırılık teşkil ettiği ileri sürülmüşse de aşağıda belirtilen noktalardan bakıldığında bu itirazların karşılandığı görülecektir.

Terörizm ile mücadelede alınması gereken tedbirlerin başında öncelikle terörizmin finansmanının engellenmesi olduğu ve bu noktada da teröre finansman sağlayanlar hakkında gerekli önlemlerin vakit geçirilmeksizin alınması gerektiği tartışmasız kabul edilmektedir. Bu nedenledir ki, terörizmin finansmanının önlenmesi ile ilgili olarak Birleşmiş Milletler başta olmak üzere birçok uluslararası kuruluş bünyesinde muhtelif sözleşmeler akdedilmiş ve çeşitli tavsiye kararları alınmıştır. [Terörizmin Finansmanının Önlenmesine Dair Uluslararası Sözleşme, Terörizmin Önlenmesine Dair Avrupa Sözleşmesi, Terörizmin Finansmanı ve Suç Getirilerinin Aklanması, Aranması, El Konulması ve Müsaderesine Dair Avrupa Konseyi Sözleşmesi, Mali Eylem Görev Gücü (FATF) Özel Tavsiye Kararları vb.] Söz konusu sözleşmeler ve tavsiye kararları ilgili devletlere bazı yükümlülükler yüklemektedir. Bu konudaki uluslararası mevzuatın büyük bir kısmına taraf olmamız hasebiyle yerine getirilmesi gereken yükümlülüklerin iç hukuka aktarılmasına yönelik Tasarının, öncelikle bu minvalde değerlendirilmesi gerekir.

Tarafı olunan sözleşmelerde bahsedildiği şekilde, tedbirlerin idari karar veya yargı kararı ile alınması noktasında taraf devletlere takdir hakkı tanınmıştır. (Mali Eylem Görev Gücü özel tavsiye kararında bu hususu şu şekilde belirtmektedir: “Ülkeler, ÖT III’ün uygulanmasını teminen; gerekli prosedürleri oluşturmalı ve bununla yetkili bir otorite belirlemelidir. Bu otorite; malvarlığı dondurulacak kişileri belirleyen, buna ilişkin kararları yayınlayan ya da bu kararları geri alan, kaldıran, malvarlığının dondurulması kararlarının uygulanmasını sağlayan ve denetleyen, uygulanmadığı hallerde ceza veren, idari ya da adli bir makam olmalıdır.”) Bu bağlamda gerek taraf devletlere takdir hakkının tanınmış olması gerek terörizmin finansmanı ile ilgili olarak gerekli tedbirlerin ivedilikle alınması ve uygulamaya konulması gerekse de konunun niteliği gereği bu takdir hakkı ile ilgili olarak Tasarıda benimsenen yöntemin, bu gereklere daha uygun olduğu sonucuna varılmıştır.

Malvarlığının dondurulması ile ilgili olarak alınacak tedbirlerin idari kararlar yerine yargı kararları ile alınması gerekip gerekmediği için öncelikle malvarlığının dondurulması kararının hukuki niteliğine bakmak gerekir. Malvarlığının dondurulması kararı bir tedbir kararıdır. İlgililerin malvarlıkları bir suç getirisi olarak müsadere edilmediğinden bir ceza yaptırımını olarak da nitelendirilemez. Diğer taraftan bu karar bir suç isnadı olarak da değerlendirilemez (Bkz. Jose Maria Sison Kararı, Avrupa Toplulukları İlk Derece Mahkemesi Kararı, T-47/03, 27/7/2007, prg. 101). Dolayısıyla tedbirin muhakkak yargı kararı ile alınması zorunluluğu söz konusu değildir. Kaldı ki idari kararın alınması, tedbirin yargı denetimi dışında kaldığını da göstermez. (Anayasa m. 125)

Tasarının maddeleri üzerinde yapılan değişiklikler aşağıda açıklanmaktadır.

Malvarlıklarının dondurulmasına ilişkin tedbir kararların, terörizmin finansmanının önlenmesi amacına yönelik olduğuna netlik kazandırılmasının teminen Tasarının 1’inci maddesinde yer alan “terörizmin finansmanı suçunun düzenlenmesi ve” ibaresinden sonra gelmek üzere “terörizmin finansmanının önlenmesi amacıyla” ibaresi eklenmiştir. Tasarının 1’inci maddesi yapılan değişiklik doğrultusunda kabul edilmiştir.

Tasarının 2’nci maddesinin birinci fıkrasının (ç) bendinde geçen “terör örgütünün” ibaresi, malvarlığı tanımının uluslararası belgelerde yer alan tanımlarla uyumlu hale getirilmesini teminen metinden çıkartılmıştır. Tasarının 2’nci madde yapılan değişiklik doğrultusunda kabul edilmiştir.

Tasarının 3’üncü maddesi redaksiyon yapılarak kabul edilmiştir.

Tasarının 4'üncü maddesi, düzenlenen terörizmin finansmanı suçuna Tasarının 3'üncü maddesinde düzenlenen fiillerin sebebiyet vereceği hususunda açıklık getirilmesi ve yine anılan maddedeki suç tipinin ancak kasten işlenebilecek bir suç olduğunu açıkça belirtmek amacıyla değiştirilmiştir. Tasarının 4'üncü maddesi yapılan değişiklik doğrultusunda kabul edilmiştir.

Tasarının 5'inci maddesi, malvarlığının dondurulmasına ilişkin kararların uluslararası kurumlara bildirilmesi görevinin Dışişleri Bakanlığı tarafından yerine getirilmesi amacıyla değiştirilmek suretiyle kabul edilmiştir.

Tasarının 6'ncı maddesinde de malvarlığının dondurulmasına ilişkin kararların uluslararası kurumlara bildirilmesi görevinin Dışişleri Bakanlığı tarafından yerine getirilmesi amacıyla değişiklik yapılmıştır. Ayrıca Tasarının 11'inci maddesinin üçüncü fıkrası olarak düzenlenen hükmün, kanun yapım tekniği ve Tasarının sistematigi açısından 6'ncı maddeye son fıkra olarak eklenmesi uygun görülmüştür. Madde bu değişikliklerle kabul edilmiştir.

Tasarının 7'nci maddesinde yabancı devletlere yapılacak malvarlığının dondurulması talepleri ile Türkiye'de bulunan malvarlığı ile ilgili olarak yapılacak işlemler hakkında hükümlere yer verilmektedir. Bu bağlamda Tasarının 5'inci ve 6'ncı maddelerinde düzenlenen hususlar dışında, 3 üncü ve 4 üncü madde kapsamına giren fiilleri gerçekleştirdiği hususunda makul sebeplerin varlığına istinaden kişi, kuruluş veya organizasyonların yabancı ülkelerde bulunan malvarlığının dondurulması talebiyle Değerlendirme Komisyonunun, Bakanlar Kuruluna öneride bulunması uygun görülmüştür. Türkiye'de bulunan malvarlığıyla bağlantılı olarak ilgililer hakkında ise 4/12/2004 tarihli ve 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu uyarınca soruşturma açılması talebiyle suç duyurusunda bulunulması usulu kabul edilmiş ancak bu hususta tereddüde mahal verilmemesi için maddenin birinci fıkrası bentler halinde tanzim edilmiş ve bu konu (b) bendinde açıkça düzenlenmiştir. Diğer taraftan malvarlığının dondurulmasına ilişkin kararların uluslararası kurumlara bildirilmesi görevinin diğer konularda olduğu gibi Dışişleri Bakanlığı tarafından yerine getirilmesi amacıyla değişiklik yapılmıştır. Tasarının 7'nci maddesi, yapılan değişiklikler doğrultusunda oyçokluğuyla kabul edilmiştir.

Tasarının 8'inci maddesi yapılan redaksiyon doğrultusunda kabul edilmiştir.

7/7/2010 tarihli ve 6004 sayılı Dışişleri Bakanlığı Teşkilat Kanununun 6'ncı maddesinin ikinci fıkrasında ana hizmet birimlerinden birinin "Araştırma ve Güvenlik İşleri Genel Müdürlüğü" olması ve 2/11/2011 tarihli ve 662 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile 4059 sayılı Hazine Müsteşarlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunda değişiklik yapılarak ana hizmet birimleri arasında yer alan "Hazine Müsteşarlığı Banka ve Kambiyo Genel Müdürlüğü" "Mali Sektörle İlişkiler ve Kambiyo Genel Müdürlüğü" şeklinde değiştirilmiş olması karşısında Tasarının 9'uncu maddesi değiştirilerek kabul edilmiştir.

Tasarının 10'uncu maddesi redaksiyon yapılarak kabul edilmiştir.

Tasarının 11'inci maddesi, üçüncü fıkrasının kanun yapım tekniği ve Tasarının sistematigi açısından Tasarının 6'ncı maddesine son fıkra olarak eklenmesi uygun görüldüğünden değiştirilerek kabul edilmiştir.

Tasarının 12'nci maddesi yapılan redaksiyon doğrultusunda kabul edilmiştir.

Tasarının 13'üncü maddesi, dondurulan malvarlığının yönetiminin kapsam ve usulünün açık ve net bir şekilde belirlenmesi ve diğer taraftan da uluslararası düzenlemelere uygun bir yönetim ve işletim imkânının sağlanması amacıyla değiştirilerek kabul edilmiştir.

Tasarının 14'üncü maddesi; nezdinde malvarlığı bulunduran kişi, kuruluş veya organizasyonların dondurma kararına uygun hareket edip etmediğini ve dondurulan malvarlığının yönetiminin Tasarı hükümlerine uygun olarak yerine getirilip getirilmediğini incelemek amacıyla Başkanlığa tanınan uzman görevlendirme konusundaki takdir yetkisinin bağlı yetkiye dönüştürülmesi, diğer taraftan da Mali Suçları Araştırma Uzmanı kadrosu Maliye Uzmanı şeklinde değiştirilmiş olması hasebiyle bu dönüşümün sağlanması amacıyla değiştirilmiş ve kabul edilmiştir.

Tasarının 15'inci maddesi aynen kabul edilmiştir.

Tasarının 16, 17, 18 ve 19'uncu maddeleri ile geçici 1'inci maddesi yapılan redaksiyon doğrultusunda kabul edilmiştir.

Tasarının 20 ve 21'inci maddeleri aynen kabul edilmiştir.

Tasarının maddeleri redaksiyona tabi tutulmuştur.

Raporumuz Komisyon Başkanlığına saygı ile arz olunur.

24/4/2012

Alt Komisyon Başkanı

Hakkı Köylü

Kastamonu

Üye

Mustafa Kemal Şerbetçioğlu

Bursa

Üye

İlknur İnceöz

Aksaray

Üye

Murat Başesgioğlu

İstanbul

(Muhalefet şerhim vardır)

Üye

Ömer Süha Aldan

Muğla

(Muhalefet şerhim vardır)

Üye

Bülent Tezcan

Aydın

(Muhalefet şerhim ektedir)

Üye

Mevlüt Akgün

Karaman

KARŞI OY YAZISI

23.04.2012

Terörizmin Finansmanının Önlenmesi Hakkında Kanun Tasarısı alt komisyonda görüşülerek kabul edilmiştir.

Tasarının amacı 1999 tarihli Birleşmiş Milletler Terörizmin Finansmanının Önlenmesine Dair Uluslararası Sözleşmenin ve Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyinin terör ve terörizmin finansmanı ile mücadeleyle ilişkin kararlarının uygulanması ile terörizmin finansmanı suçunun düzenlenmesi ve terörizmin finansmanının önlenmesi amacıyla malvarlığının dondurulmasına ilişkin usul ve esasların belirlenmesi olarak belirtilmiştir.

Türkiye'nin de taraf olduğu Terörizmin Finansmanının Önlenmesine Dair Birleşmiş Milletler Sözleşmesinin 8 inci maddesinin birinci fıkrası "...Her Taraf Devlet, gerektiğinde müsadere edilebilmeleri amacıyla, 2. Maddede belirtilen suçların işlenmesi için kullanılan veya kullanılması için oluşturulan fonların veya bu suçlardan temin edilen kazançların tespiti, bulunması, dondurulması, el konulması için **iç hukuku uyarınca gerekli tedbirleri alır...**" hükmüyle taraf devletlere iç hukukta düzenleme yapma yükümlülüğü getirmiştir.

Mali Eylem Görev Gücü (FATF) Özel Tavsiye III Açıklayıcı Notunun 8/a kısmında da "...Ülkeler ÖT III'ün uygulanmasını teminen gerekli prosedürleri oluşturmalı ve bununla yetkili bir otorite belirlemelidir. Bu otorite; mal varlığı dondurulacak kişileri belirleyen, buna ilişkin kararları yayınlayan ya da bu kararları geri alan, kaldıran, mal varlığının dondurulması kararlarının uygulanmasını sağlayan ve denetleyen, uygulanmadığı hallerde ceza veren, **idari ya da adli bir makam olmalıdır...**" denmektedir.

Tasarı esas olarak yukarıda belirtilen uluslararası yükümlülüklerimize dayandırılmaktadır.

Çağımızda terörün küresel bir sorun haline aldığı ve teröre karşı ulus ötesi mücadelenin önem kazandığı açıktır. Yine terörle mücadelede terörün finans kaynaklarının yok edilmesi büyük önem taşımaktadır. Ancak bu düzenlemeler yapılırken, temel hakların güvencesi, demokrasi, hukuk devleti ilkesi göz ardı edilmemelidir. Başka bir deyişle ulusal ve uluslararası toplumun terörle mücadele etme hakkı ile anayasa ve evrensel hukukla güvence altına alınan kişi hak ve özgürlükleri arasındaki dengeyi ikincisi aleyhine bozulmamasına dikkat edilmelidir.

Tasarının ikinci bölümünde "Terörizmin finansmanı suçu" düzenlenmektedir. Üçüncü maddede fon sağlanması veya toplanması yasak fiiller sayılırken 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanununa gönderme yapılmış ve bu kanun kapsamında terör suçu olarak kabul edilen fiiller de bu kapsama alınmıştır. Dördüncü madde terörizmin finansmanı suçunu tarif etmektedir. Üçüncü ve dördüncü maddelerin 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanununa gönderme yapması suçun kapsamını aşırı ölçüde genişletmiştir. Özellikle uygulamada muhalif her türlü faaliyetin terör suçu kapsamında değerlendirme alışkanlığının yerleşmeye başladığı günümüzde suç tanımının bu şekilde genişletilmesi temel hak ve özgürlüklerin hakkın özünü ortadan kaldıracak ölçüde aşırı sınırlanması anlamına gelecektir.

Tasarının üçüncü bölümü "malvarlığının dondurulması" şeklinde yeni bir tedbir türünü iç hukukumuzda sokmaktadır. Kaynağını uluslararası hukuktan alan bu kurum özü itibarıyla anayasada güvence altına alınan mülkiyet hakkına bir tür müdahaledir. Bu çerçevede anayasanın temel hak ve özgürlüklerin sınırlanmasına ilişkin düzenlemelere hassasiyetle dikkat etmek gerekir. Ancak tasarı bu konuyu tamamen idari nitelikli bir kuruma bırakarak gerekli hassasiyetten uzaklaşmıştır.

Tasarının dayandığı uluslararası düzenlemeler taraf devletlere terörün finansmanının önlenmesi konusunda iç hukuklarında gerekli önlemleri alma yükümlülüğü getirirken, bu önlemlerin mutlaka idari bir makam tarafından alınmasına ilişkin bir şart koşmamıştır. **Aksine bu konuda tercihi tamamen o devlete bırakarak**, adli veya idari bir makam tarafından gerekli önlemlerin alınmasını istemiştir.

Tasarı mal varlığının dondurulması hakkında karar verme yetkisini tamamen idari nitelikle olan Değerlendirme Komisyonuna bırakmaktadır. Dokuzuncu maddede düzenlenen Değerlendirme Komisyonu; Mali Suçları Araştırma Kurulu Başkanının Başkanlığında, Başbakanlık Güvenlik İşleri Genel Müdürü, Millî İstihbarat Teşkilâtı Müsteşar Yardımcısı, İçişleri Bakanlığı Müsteşar Yardımcısı, Adalet Bakanlığı Ceza İşleri Genel Müdürü, Dışişleri Bakanlığı Araştırma ve Güvenlik İşleri Genel Müdürü ve Hazine Müsteşarlığı Mali Sektörle İlişkiler ve Kambiyo Genel Müdüründen oluşmaktadır. Bu komisyon tamamen yürütme organının temsilcilerinde oluşmaktadır.

Altıncı madde uyarınca yabancı devletlerden gelen mal varlığını dondurma talepleri önce bu komisyonda değerlendirilecek, ardından Bakanlar Kurulu karar verecektir.

Yedinci maddede de yabancı bir devletten mal varlığının dondurulmasını isteme yetkisi tamamen Değerlendirme Komisyonuna bırakılmıştır.

Görüleceği üzere mal varlığının dondurulması gibi çok ağır sonuçları olan bir tedbirin uygulama sürecinin hiç bir yerinde yargısal bir mekanizmaya yetki verilmemiştir. Yürütme organının bu ölçüde geniş yetkilerle donatılması, böyle ağır bir tedbir kurumunun tamamen idari mekanizma eline bırakılması hem doğrudan mülkiyet hakkına, hem de dolaylı olarak Anayasanın ikinci kısmında düzenlenen temel haklara bir saldırıdır.

Esasen bu düzenleme şekli iç hukuk düzenimizle paralellik de arz etmemektedir. Gerek hukuk muhakemeleri usulümüzde, gerek ceza muhakemesi usulümüzde tedbir uygulaması mevcuttur. Bunların tamamında esas olan yargı kararı ile tedbir uygulamaktır. Bu genel uygulama temel hak ve özgürlüklerin de güvencesini oluşturmaktadır. Tasarıda bu genel uygulamadan neden ayrıldığı inandırıcı gerekçelerle açıklanamamıştır. İdare temsilcisi katılımcıların komisyondaki çalışmada "yargının yavaş çalıştığı, bu işlerde ise hızlı karar alma ihtiyacı bulunduğu" şeklindeki gerekçeye itibar etmek mümkün değildir. Çünkü yargının nispeten geç karar verdiği hususla esasa ilişkin kararlardır. Tedbir niteliğindeki kararlar çoğunlukla dosya (evrak) üzerinden verilmektedir.

Gerek Birleşmiş Milletler Sözleşmesi ve gerekse FATF Tavsiyeleri de idari bir komisyonu şart koşmamakta, yargısal bir kurumun karar vermesine engel bir ifade içermemektedir. Bu nedenle bu yöndeki gerekçelerin de bir dayanağı bulunmamaktadır.

Bu çerçevede mal varlığının dondurulmasına ilişkin karar verme yetkisinin mutlak olarak yargısal bir kuruma bırakılması gerektiğinden, tasarının düzenlenmesine karşı çıkıyoruz.

Tasarının altıncı maddesinin beşinci fıkrasında, yabancı devletlerden gelen talep üzerine verilen malvarlığını dondurma kararlarının Resmî Gazetede yayımlandığı tarihten itibaren bir yıl içinde, talep eden Devlet tarafından soruşturma başlatılmadığı takdirde ilgili kaldırılabilceği düzenlemiştir. Mal varlığının dondurulması gibi ağır sonuçları olan bir tedbirin bir yıl içinde soruşturmaya başlanmamış olması halinde kaldırılması amir hüküm olarak düzenlenmelidir. Artık soruşturmaya başlanmadığı halde dondurma kararının devam edebileceğini sağlayacak şekilde bir taktir hakkı bırakılması doğru olmayıp, bu fıkra "**kaldırılır**" şeklinde düzenlenmelidir.

On üçüncü maddede dondurulan malvarlığının yönetimine ilişkin Mali Suçları Araştırma Kurulu Başkanlığına verilen yetki kaldırılmalı, her türlü izin verme yetkisi kararı verecek yargı organına bırakılmalıdır. On dördüncü maddedeki denetim yetkisi de aynı şekilde yargı merciinin iznine bağlanmalıdır.

Bu nedenlerle tasarıya muhalifiz.

Saygılarımızla arz ederiz.

Bülent Tezcan

Aydın

Ömer Süha Aldan

Muğla

MUHALEFET ŞERHİ

Alt komisyon raporuna, aşağıda arz edeceğim nedenlerle katılmıyorum;

Terörizmin Finansmanının Önlenmesi Hakkındaki Kanun tasarısı 23.Yasama döneminde T.B.M.M. Başkanlığına gönderilmiştir. Sözü geçen dönemde tasarı görüşülmemesi nedeniyle kadük kalmış, 24. Dönemde Hükümetçe yenilenmiştir.

Teröre ağır bedeller ödemiş bir ülke olarak, Uluslararası camianın terörle mücadele gayretlerine duyarsız kalmamız düşünülemez.

Terörizmin Finansmanının Önlenmesine Dair Uluslararası Sözleşmeyi imzalayan ülkemiz, bu sözleşme hükümlerini iç hukukumuza aktarma sürecini yaşamaktadır.

İmzalanan sözleşmeler taraf Devletlere bazı yükümlülükler getirmektedir. Taraf olduğumuz sözleşmenin 2. Maddesinde sayılan suçların işlenmesi için oluşturulan fonların, temin edilen kazançların tespiti, bulunması, dondurulması, el konulması için iç hukukta gerekli düzenlemeler öngörülmektedir.

Ancak, bu tedbirler alınırken taraf Devletlere yöntemin belirlenmesinde takdir hakkı tanınmıştır.

Mal varlığına el koyma, mal varlığını dondurma gibi, mülkiyet hakkının kullanımını engelleyen bir tasarrufun idari bir kararla değil, yargı kararı ile alınması gerektiğine inanıyoruz.

Yabancı Devletlerin idari organlarının talebi üzerine, herhangi bir suç nedeniyle soruşturma ve kovuşturma yapılmaksızın, yargı kararına ihtiyaç duyulmaksızın, genel müsadere mahiyetinde karar almak hem Anayasamız, hem de evrensel hukuka uygun değildir.

26/4/2012

Murat Başesgioğlu

İstanbul

ALT KOMİSYON METNİ

TERÖRİZMİN FİNANSMANININ ÖNLENMESİ HAKKINDA KANUN TASARISI

BİRİNCİ BÖLÜM

Genel Hükümler

Amaç ve kapsam

MADDE 1- (1) Bu Kanun, terör ve terörizmin finansmanı ile etkin mücadele edilmesi kapsamında; 10/1/2000 tarihinde imzaya açılan ve Türkiye Cumhuriyeti adına 27/9/2001 tarihinde New York'ta imzalanan "Terörizmin Finansmanının Önlenmesine Dair Uluslararası Sözleşme"nin ve Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyinin bu Kanun kapsamındaki terör ve terörizmin finansmanı ile mücadeleyle ilişkin kararlarının uygulanması ile terörizmin finansmanı suçunun düzenlenmesi ve terörizmin finansmanının önlenmesi amacıyla malvarlığının dondurulmasına ilişkin usul ve esasların belirlenmesi amacıyla hazırlanmıştır.

Tanımlar

MADDE 2- (1) Bu Kanunun uygulanmasında;

- a) Başkanlık: Mali Suçları Araştırma Kurulu Başkanlığını,
 - b) Değerlendirme Komisyonu: Malvarlığının Dondurulmasını Değerlendirme Komisyonunu,
 - c) Fon: Para veya değeri para ile temsil edilebilen taşınır veya taşınmaz, maddi veya gayri maddi her türlü mal, hak, alacak ile bunları temsil eden her türlü belgeyi,
 - ç) Malvarlığı: Bir gerçek veya tüzel kişinin mülkiyetinde veya zilyetliğinde bulunan ya da doğrudan veya dolaylı olarak kontrolünde olan fon ve gelir ile bunların birbirine dönüştürülmesinden hasil olan menfaat ve değeri,
 - d) Malvarlığının dondurulması: Malvarlığının ortadan kaldırılmasının, tüketilmesinin, dönüştürülmesinin, transferinin, devir ve temlik edilmesinin ve sair tasarruf işlemlerin önlenmesi amacıyla, malvarlığı üzerindeki tasarruf yetkisinin kaldırılması veya kısıtlanmasını,
- ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

Terörizmin Finansmanı Suçu

Fon sağlanması veya toplanması yasak fiiller

MADDE 3- (1) Aşağıda sayılan fiillerin gerçekleştirilmesi amacıyla fon sağlanması veya toplanması yasaktır:

- a) Bir halkı korkutmak veya sindirmek ya da bir hükümeti veya uluslararası kuruluşu herhangi bir eylemi gerçekleştirmeye veya gerçekleştirmekten kaçınmaya zorlamak amacıyla, kasten öldürme veya ağır yaralama fiilleri.
- b) 12/4/1991 tarihli ve 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu kapsamında terör suçu olarak kabul edilen fiiller.
- c) Türkiye'nin taraf olduğu;
 - 1) Uçakların Kanun Dışı Yollarla Ele Geçirilmesinin Önlenmesi Hakkında Sözleşme,

- 2) Sivil Havacılığın Güvenliğine Karşı Kanun Dışı Eylemlerin Önlenmesine İlişkin Sözleşmede,
- 3) Diploması Ajanları da Dahil Olmak Üzere Uluslararası Korunmaya Sahip Kişilere Karşı İşlenen Suçların Önlenmesi ve Cezalandırılmasına Dair Sözleşmede,
- 4) Rehine Alınmasına Karşı Uluslararası Sözleşmede,
- 5) Nükleer Maddelerin Fiziksel Korunması Hakkında Sözleşmede,
- 6) Sivil Havacılığın Güvenliğine Karşı Kanun Dışı Eylemlerin Önlenmesine İlişkin Sözleşmeye Munzam, Uluslararası Sivil Havacılığa Hizmet Veren Havaalanlarında Kanun Dışı Şiddet Olaylarının Önlenmesine İlişkin Protokolde,
- 7) Denizde Seyir Güvenliğine Karşı Yasadışı Eylemlerin Önlenmesine Dair Sözleşmede,
- 8) Kıta Sahanelğinde Bulunan Sabit Platformların Güvenliğine Karşı Yasadışı Eylemlerin Önlenmesine Dair Protokolde,
- 9) Terörist Bombalamalarının Önlenmesine İlişkin Uluslararası Sözleşmede, yasaklanan ve suç olarak düzenlenen fiiller.

Terörizmin finansmanı suçu

MADDE 4- (1) 3 üncü madde kapsamında suç olarak düzenlenen fiillerin gerçekleştirilmesinde tümüyle veya kısmen kullanılması amacıyla veya kullanılacağını bilerek ve isteyerek belli bir fiille ilişkilendirilmeden dahi bir teröriste veya terör örgütlerine fon sağlayan veya toplayan kişi, fiili daha ağır cezayı gerektiren başka bir suç oluşturmadığı takdirde, beş yıldan on yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

(2) Birinci fıkraya hükmüne göre ceza verilebilmesi için fonun bir suçun işlenmesinde kullanılmış olması şartı aranmaz.

(3) Bu madde kapsamına giren suçların kamu görevinin sağladığı nüfuz kötüye kullanılmak suretiyle işlenmesi hâlinde, verilecek ceza yarı oranında artırılır.

(4) Suçun bir tüzel kişinin faaliyeti çerçevesinde işlenmesi hâlinde, bunlara özgü güvenlik tedbirlerine hükmolunur.

(5) 3713 sayılı Kanununun soruşturmaya, kovuşturmayaya ve infaza ilişkin hükümleri, bu suç bakımından da uygulanır.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Malvarlığının Dondurulması

Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi Yaptırımlar Komitesi kararları

MADDE 5- (1) Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyinin 1267 (1999) sayılı Kararıyla oluşturulan Yaptırımlar Komitesinin listesinde yer alan kişi, kuruluş veya organizasyonların tasarrufunda bulunan malvarlığının dondurulması kararları, Bakanlar Kurulunun Resmî Gazetede yayımlanan kararıyla gecikmeksizin uygulanır.

(2) Alınan kararlar, Dışişleri Bakanlığı tarafından Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyine bildirilir.

(3) Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi Yaptırımlar Komitesi kararlarına karşı yapılacak başvurular Başkanlık tarafından Dışişleri Bakanlığı aracılığıyla Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyine iletilir.

Yabancı devletlerce yapılan talepler

MADDE 6- (1) Bir yabancı devlet hükümeti tarafından bir kişi, kuruluş veya organizasyonların tasarrufunda bulunan malvarlığının dondurulmasına ilişkin olarak Türkiye'den talepte bulunulması hâlinde, Değerlendirme Komisyonunca değerlendirilen talep Bakanlar Kurulu tarafından karara bağlanır. Bu değerlendirmede karşılıklılık ilkesi gözetilir. Karar verilebilmesi için, yabancı devlet tarafından taleple birlikte gerekçelerinin de gönderilmesi gerekir.

(2) Bu talepler, Başkanlığa veya Başkanlığa iletmek üzere Adalet Bakanlığı veya Dışişleri Bakanlığına yapılır.

(3) Yabancı devlet hükümetinin malvarlığının dondurulmasına ilişkin taleplerinin yerine getirilmesi için, ilgili devletten teminat talep edilebilir.

(4) Malvarlığının dondurulmasına ilişkin talepler hakkındaki Bakanlar Kurulu kararı, Dışişleri Bakanlığı tarafından talepte bulunan devlete bildirilir.

(5) Bu madde uyarınca verilen malvarlığının dondurulması kararının Resmî Gazetede yayımlandığı tarihten itibaren bir yıl içinde, talep eden Devlet tarafından soruşturma başlatılmadığı takdirde ilgili karar kaldırılabilir.

Yabancı Devletlere yapılacak malvarlığının dondurulması talepleri ile Türkiye'de bulunan malvarlığı hakkında yapılacak işlem

MADDE 7- (1) 5 inci ve 6 ncı maddelerde düzenlenen hususlar dışında, Değerlendirme Komisyonu, 3 üncü ve 4 üncü madde kapsamına giren fiilleri gerçekleştirdiği hususunda makul sebeplerin varlığına istinaden kişi, kuruluş veya organizasyonların;

a) Yabancı ülkelerde bulunan malvarlığının dondurulması talebiyle Bakanlar Kuruluna öneride bulunulmasına,

b) Türkiye'de bulunan malvarlığıyla bağlantılı olarak ilgililer hakkında 4/12/2004 tarihli ve 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu uyarınca soruşturma açılması talebiyle suç duyurusunda bulunulmasına,

karar verebilir.

(2) Yabancı devletlere yapılacak malvarlığının dondurulması talepleri hakkındaki Bakanlar Kurulu kararı, Dışişleri Bakanlığı tarafından talepte bulunulan devlete bildirilir.

Araştırma

MADDE 8- (1) Malvarlığının dondurulması kararları hakkında yapılacak mali araştırma Başkanlık tarafından yerine getirilir. Bu görevin yerine getirilmesi amacıyla kamu kurum ve kuruluşları ile gerçek ve tüzel kişilerden talep edilen bilgiler istenilen usul, şekil ve sürede gecikmeksizin Başkanlığa iletilir.

(2) Adalet, İçişleri ve Dışişleri Bakanlıklarıyla Millî İstihbarat Teşkilâtı Müsteşarlığı, Hazine Müsteşarlığı ve ilgili diğer kamu kurum ve kuruluşları, 6 ncı ve 7 nci maddelerin uygulanması kapsamında malvarlığının dondurulmasına ilişkin alınacak karar ve yapılacak talepler hakkında bilgi, belge ve bulgular ile değerlendirmelerini Başkanlığa bildirir.

(3) Araştırma sonuçları, Başkanlık tarafından Değerlendirme Komisyonuna sunulur.

(4) Malvarlığının dondurulmasına ilişkin olarak yapılacak araştırma işlemleri gizlilik esaslarına uygun olarak yerine getirilir.

Değerlendirme Komisyonu

MADDE 9- (1) 6 ncı ve 7 nci maddeler kapsamında malvarlığının dondurulmasıyla ilgili olarak Malvarlığının Dondurulmasını Değerlendirme Komisyonu oluşturulmuştur. Değerlendirme Komisyonu, Mali Suçları Araştırma Kurulu Başkanının Başkanlığında, Başbakanlık Güvenlik İşleri Genel Müdürü, Milli İstihbarat Teşkilâtı Müsteşar Yardımcısı, İçişleri Bakanlığı Müsteşar Yardımcısı, Adalet Bakanlığı Ceza İşleri Genel Müdürü, Dışişleri Bakanlığı Araştırma ve Güvenlik İşleri Genel Müdürü ve Hazine Müsteşarlığı Mali Sektörle İlişkiler ve Kambiyo Genel Müdüründen oluşur.

(2) Görüş ve bilgilerine gerek duyulan kurum ve kuruluşların temsilcileri de Değerlendirme Komisyonuna çağrılabilir.

(3) Değerlendirme Komisyonu, birinci fıkrada sayılan üyeler veya bunların yerlerine usulüne uygun olarak atanan vekilleriyle toplanarak katılanların en az beşinin oyu ile karar verir.

(4) Değerlendirme Komisyonunun sekreteryaya hizmetleri Başkanlık tarafından yürütülür.

(5) Değerlendirme Komisyonunun başkan ve üyelerine her toplantı için dörtbin gösterge rakamının memur aylık katsayısıyla çarpımı sonucu bulunan tutar üzerinden toplantı ücreti ödenir.

(6) Değerlendirme Komisyonunun çalışma usul ve esasları yönetmelikle belirlenir.

Malvarlığının dondurulması kararına aykırılığın hukukî sonuçları

MADDE 10- (1) Malvarlığının dondurulması kararına aykırı olarak yapılan her türlü tasarruf ve işlem hükümsüzdür. Bu tasarruf ve işlemlerle ilgili olarak 22/11/2001 tarihli ve 4721 sayılı Türk Medeni Kanununun iyiniyetin korunmasına ilişkin hükümleri saklıdır.

Kararın tebliğ ve ilanı

MADDE 11- (1) Bu Kanun hükümlerine göre alınan malvarlığının dondurulması ve bu kararın kaldırılmasına ilişkin kararlar Resmî Gazetede yayımlanır. Bu kararlar yayımı tarihinde, hakkında malvarlığının dondurulması kararı verilen ilgili kişi ve kuruluşa tebliğ edilmiş sayılır.

(2) Malvarlığının dondurulması kararında; kararın kimin hakkında verildiği, sebepleri, kapsamı, süresi ve bu karara karşı başvurulabilecek kanun yolları ile başvuru süresi yer alır.

Malvarlığının dondurulması kararlarının icrası

MADDE 12- (1) Malvarlığının dondurulması kararı ve bu kararın kaldırılmasına ilişkin karar Resmî Gazetede yayımı ile birlikte hukukî sonuçlarını doğurur.

(2) Bu Kanun hükümlerine göre malvarlığının dondurulması kararlarının yerine getirilmesinden Başkanlık sorumludur.

(3) Hakkında malvarlığının dondurulması kararı verilmiş olanlar, alacak ve borçları ile diğer tüm malvarlığı değerlerini ve bunların dayanağına ilişkin bilgileri; bunlardan alacağı veya borcu olan gerçek ve tüzel kişiler ise alacak veya borcun miktarı ile dayanağına ilişkin bilgileri, malvarlığının dondurulması kararının Resmî Gazetede yayımlandığı tarihten itibaren en geç otuz gün içinde Başkanlığa bildirirler.

(4) Malvarlığının dondurulması kararı, Başkanlığın talebi üzerine 5271 sayılı Kanunun 128 inci maddesinin üçüncü ila yedinci fıkralarında belirtilen usule uygun olarak gecikmeksizin yerine getirilir.

(5) Malvarlığının dondurulması kararının yerine getirilmesi talebinde bulunulan gerçek ve tüzel kişiler ile kamu kurum ve kuruluşları; nezdinde malvarlığı kaydı bulunup bulunmadığını, bulunuyor ise dondurulan malvarlığına ilişkin bilgileri talep tarihinden itibaren yedi gün içinde Başkanlığa bildirir.

(6) Malvarlığında herhangi bir artış meydana gelmesi hâlinde, bu artışlar da malvarlığının dondurulması hükümlerine tabidir.

(7) Malvarlığının dondurulması kararının kaldırılmasına ilişkin kararlar, Başkanlık tarafından dördüncü fıkra uyarınca dondurma kararını yerine getiren kişi, kurum veya kuruluşlara bildirilir ve Resmî Gazetede yayımlanır.

Dondurulan malvarlığının yönetimi

MADDE 13- (1) Dondurulmasına karar verilen malvarlığının yönetimi, ilgili gerçek veya tüzel kişiye aittir. Ancak bu maddenin iki ve üçüncü fıkrasındaki işlemler hariç olmak üzere, malvarlığı dondurulan kişiler bu malvarlığının ortadan kaldırılmasına, tüketilmesine, dönüştürülmesine, transferine, devir ve temlik edilmesine veya sair tasarruflara yönelik işlemlerde bulunamazlar. Malvarlığının dondurulması kararının yerine getirilmesi talebinde bulunulan gerçek ve tüzel kişiler ile kamu kurum veya kuruluşları da bu tür işlemlerin gerçekleştirilmesini sağlayamaz ve kolaylaştırılmazlar.

(2) Malvarlığı dondurulan gerçek kişinin ve bakmakla yükümlü olduğu yakınlarının asgari geçimlerini sağlamak veya ticari işletmeler ve diğer tüzel kişilerin faaliyetlerine devam edebilmelerini temin etmek üzere;

a) Taşınmazlar ile kara, deniz ve hava ulaşım araçları gibi taşınırlar üzerinde sair kişiler lehine aynı veya şahsî hak tesisi,

b) Banka veya diğer finans kurumlarındaki hesaplar üzerindeki tasarruf yetkisinin kullanılması,

c) Gerçek veya tüzel kişiler nezdindeki her türlü hak ve alacaklar üzerindeki tasarruf yetkisinin kullanılması,

ç) Kıymetli evrak üzerindeki tasarruf yetkisinin kullanılması,

d) Şirketlerdeki ortaklık payları üzerindeki tasarruf yetkisinin kullanılması,

e) Kiralık kasa mevcutları üzerindeki tasarruf yetkisinin kullanılması,

f) Ticari işletme veya diğer tüzel kişilerin mal ve hizmet alım-satımı ile bakım, işletim, onarım giderleri, defter ve belgelerinde kayıtlı borçlar, kira, kredi, kayyım hizmeti, sigorta primi, avukatlık, ücret ve maaş gibi zorunlu ödemelerin gerçekleştirilmesi,

işlemleri Başkanlığın izniyle yapılabilir.

(3) Dondurulan malvarlığından ödenmesi gereken vergi, resim, harç, kira, sosyal güvenlik primi gibi kamu kurumu veya kamu kurumu niteliğindeki kuruluşlara yapılacak her türlü zorunlu ödemeler, izin alınmaksızın gerçekleştirilebilir. Ancak Başkanlık gerek görmesi hâlinde bu işlemleri de izne tabi tutabilir.

(4) Taşınmazlar ile kara, deniz ve hava ulaşım araçları gibi taşınırlar üzerinde sair kişiler lehine aynı veya şahsî hak tesisine izin verilmesi hâlinde;

a) Sözleşme metninin bir örneği,

b) Sözleşme gereğince karşılık olarak ödenmesi gereken para ve sair malvarlığı değerinin miktarına, ödeme takvimine, ödemenin yapılacağı banka hesabına ilişkin bilgiler,

hakkin tesis edildiği tarihten itibaren en geç onbeş gün içinde Başkanlığa verilir.

(5) Hakkında malvarlığının dondurulması kararı verilmiş olanlara dondurma kararının Resmî Gazete'de yayımlandığı tarihten itibaren yapılacak her türlü ödeme, ancak bu kişilere ait bir banka hesabına yapılabilir. Malvarlığı dondurulan kişinin merkezi veya şubesi Türkiye'de bulunan bir bankada hesabı yoksa Başkanlık tarafından kişi adına hesap açtırılır.

(6) Dondurulan malvarlığının yönetimine ilişkin izin; belirlenen kişi veya kişilere, belirli koşullar veya sınırlar dâhilinde bir defaya mahsus ya da süreli olarak verilebilir.

(7) Başkanlık, gerek gördüğü hâllerde verdiği iznin kapsamını veya süresini değiştirebilir veya iptal edebilir.

Denetim

MADDE 14- (1) Başkanlık;

a) Nezdinde malvarlığı bulunduran kişi ve kuruluşların dondurma kararına uygun hareket edip etmediğini,

b) Dondurulan malvarlığının yönetiminin bu Kanun hükümlerine uygun olarak yerine getirilip getirilmediğini,

denetlemek, gerektiğinde ilgili defter, belge ve kayıtlar üzerinde araştırma ve incelemelerde bulunmak üzere 11/10/2006 tarihli ve 5549 sayılı Suç Gelirlerinin Aklanmasının Önlenmesi Hakkında Kanunun 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (e) bendinde belirtilen denetim elemanlarını veya Başkanlıkta istihdam edilen Maliye Uzmanlarını görevlendirir.

(2) Birinci fıkra uyarınca görevlendirilenlere 10/2/1954 tarihli ve 6245 sayılı Harcırah Kanunu hükümleri saklı kalmak kaydıyla, yedibin gösterge rakamının memur aylık katsayısıyla çarpımı sonucunda bulunan tutarı geçmemek üzere Başkanlık onayı ile aylık ek ücret ödenir.

Ceza hükümleri

MADDE 15- (1) Bu Kanun hükümlerine göre malvarlığının dondurulmasıyla ilgili alınan kararın gereğini yerine getirmeyen veya yerine getirmekte ihmal veya gecikme gösteren kişilere, fiil daha ağır bir cezayı gerektiren başka bir suç oluşturmadığı takdirde, altı aydan iki yıla kadar hapis veya adli para cezası verilir.

(2) Birinci fıkra kapsamında malvarlığının dondurulmasıyla ilgili alınan kararın gereğini yerine getirmeyen kişinin, bir tüzel kişinin organ veya temsilcisi olması veya organ veya temsilcisi olmamakla birlikte, tüzel kişinin faaliyeti çerçevesinde görev üstlenmiş bulunması hâlinde ayrıca bu tüzel kişiye onbin liradan yüzbin liraya kadar idarî para cezası verilir.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Çeşitli ve Son Hükümler

Uygulanacak hükümler

MADDE 16- (1) Bu Kanunda hüküm bulunmayan hâllerde, 5549 sayılı Kanunun bu Kanuna aykırı olmayan hükümleri uygulanır.

(2) Mevzuatta, bu Kanunla yürürlükten kaldırılan 3713 sayılı Kanunun 8 inci maddesine yapılan yollamalar bu Kanunun 4 üncü maddesine yapılmış sayılır.

İhdas edilen kadrolar

MADDE 17- (1) Başkanlıkta kullanılmak üzere ekli (1) sayılı listede yer alan kadrolar ihdas edilerek 13/12/1983 tarihli ve 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin eki (I) sayılı cetvelin Maliye Bakanlığına ait bölümüne eklenmiştir.

Yürürlükten kaldırılan hükümler

MADDE 18- (1) 3713 sayılı Kanunun 8 inci maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

Yönetmelik

MADDE 19- (1) Bu Kanunun uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Adalet, Dışişleri, İçişleri ve Maliye Bakanlıkları tarafından müştereken hazırlanan yönetmelikle düzenlenir. Yönetmelik, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren altı ay içinde yürürlüğe konulur.

Mevcut kararlar ile yönetmeliğin yürürlüğe girmesi

GEÇİCİ MADDE 1- (1) Bu Kanun hükümleri, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce Bakanlar Kurulu tarafından alınmış olan malvarlığının dondurulmasına ilişkin kararların yerine getirilmesinde de uygulanır.

Yürürlük

MADDE 20- (1) Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 21- (1) Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

ALT KOMİSYON METNİNE EKLİ LİSTE

(1) SAYILI LİSTE

KURUMU: MALİYE BAKANLIĞI

TEŞKİLATI: MERKEZ

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

Sınıfı	Unvanı	Derecesi	Adedi		Toplam
			Serbest Kadro	Tutulu Kadro	
GİH	Daire Başkanı	1	1	-	1
GİH	Maliye Uzmanı	5	10	-	10
GİH	Maliye Uzmanı	3	5	-	5
GİH	Maliye Uzmanı Yardımcısı	7	15	-	15
GİH	Mühendis	1	3	-	3
GİH	Mühendis	5	3	-	3
GİH	Mühendis	8	3	-	3
TOPLAM			40		40

Adalet Komisyonu Raporu

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Adalet Komisyonu

30/1/2013

Esas No: 1/489

Karar No: 17

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

“Terörizmin Finansmanının Önlenmesi Hakkında Kanun Tasarısı (1/489)”, 25/10/2011 tarihinde tali komisyon olarak İçişleri Komisyonu, Dışişleri Komisyonu ile Plan ve Bütçe Komisyonuna ve esas komisyon olarak Komisyonumuza havale edilmiştir. Tasarı, Adalet Komisyonu Başkanı ve Ankara Milletvekili Ahmet İyimaya başkanlığında gerçekleştirilen Komisyonumuzun 22/3/2012 tarihli 12’nci toplantısında Hükümeti temsilen Adalet Bakanı Sadullah Ergin ile Adalet Bakanlığı, Maliye Bakanlığı, Yargıtay Başkanlığı, Mali Suçları Araştırma Kurumu ve Türkiye Barolar Birliği Başkanlığı temsilcilerinin katılımıyla görüşülmüştür. Tasarı, ayrıntılı bir biçimde incelenebilmesi amacıyla yedi üyeden müteşekkil Alt Komisyona havale edilmiştir.

Tasarı, Alt Komisyon tarafından 18/4/2012 tarihinde Adalet Bakanlığı, Dışişleri Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı, Maliye Bakanlığı, Mali Suçları Araştırma Kurumu, Jandarma Genel Komutanlığı, Emniyet Genel Müdürlüğü ve Türkiye Barolar Birliği Başkanlığı temsilcileriyle İstanbul Kültür Üniversitesi öğretim üyesi Prof. Dr. Bahri Öztürk’ün katılımıyla görüşülmüştür. Alt Komisyon tarafından tanzim edilen rapor 24/4/2012 tarihinde Komisyonumuza tevdi edilmiştir.

Komisyonumuz, 2/5/2012 tarihli 17’nci, 24/1/2013 tarihli 24’üncü ve 25/1/2013 tarihli 25’inci toplantılarında Alt Komisyon tarafından tanzim edilen rapor ve metin üzerinden görüşmelerine devam etmiştir. Görüşmelere Hükümeti temsilen Adalet Bakanı Sadullah Ergin ile Adalet Bakanlığı, Dışişleri Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı, Maliye Bakanlığı, Yargıtay Başkanlığı, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı, Mali Suçları Araştırma Kurumu, Hazine Müsteşarlığı, Kamu Düzeni ve Güvenliği Müsteşarlığı, Jandarma Genel Komutanlığı, Emniyet Genel Müdürlüğü, Türkiye Barolar Birliği, Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği ve Avrupa Birliği Delegasyonu temsilcileriyle İstanbul Üniversitesi öğretim üyesi Prof. Dr. Adem Sözüer katılmıştır. Görüşmelerin tamamı tutanağa bağlanmıştır. Genel Kurul çalışmalarında Komisyonumuzu temsil etmek üzere Aksaray Milletvekili İlknur İnceöz, Bursa Milletvekili Mustafa Kemal Şerbetçioğlu ve Çanakkale Milletvekili İsmail Kaşdemir özel sözcü seçilmişlerdir (İçtüzük m.45).

Tasarı hakkında aşağıda belirtilen görüşler ileri sürülmüştür:

- Tasarı ile hukuk sistemimize dâhil edilmeye çalışılan malvarlığının dondurulması tedbiri (ki bu müessese tedbirden öte bir anlamda cezai müeyyide niteliğindedir), mülkiyet hakkına açık ve orantısız bir müdahale oluşturmaktadır. Mülkiyet hakkına yönelik bu müdahalenin, hâkim kararı aranmaksızın salt bir idari komisyonun değerlendirmelerine ve bu değerlendirmeler neticesinde de Bakanlar Kurulunun takdirine bırakılması Anayasanın 35’inci maddesine ve Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesine Ek 1’inci Protokolün 1’inci maddesine aykırılık teşkil etmektedir. Bu nedenle bahse konu tedbire karar verme yetkisinin ya doğrudan doğruya yargılama mercilerine bırakılması ya da idari mercilere bırakılmakla birlikte belli bir süre içerisinde yargılama mercilerinin onayına tabi

kılınması gerekir. Aksi takdirde temel hak ve özgürlüklerin bu yolla sınırlandırılmasında telafisi güç ve imkânsız zararların doğmasına neden olunabilir. Tarafı olduğumuz Terörizmin Finansmanının Önlenmesine Dair Uluslararası Sözleşmenin 8'inci maddesinde yine Sözleşme'nin 2'nci maddesinde belirtilen suçların işlenmesi için kullanılan veya kullanılması için oluşturulan fonların ve bu suçlardan temin edilen kazançların tespiti, bulunması, dondurulması, el konulması için taraf devletlerin iç hukukları uyarınca gerekli tedbirleri alması yükümlülüğünü öngörülmeyle birlikte, bu tedbirlere ilişkin yöntemin belirlenmesinde -yargı kararlarıyla veya idari kararlarla- taraf devletlere takdir hakkı tanınmıştır. Dolayısıyla bu yönde bir takdir hakkı olduğuna göre, bu yetkinin yargı organlarına tanınması doğru olacaktır.

- Malvarlığının dondurulması müessesesi tedbirden öte cezai müeyyide olduğundan idarenin kişi hürriyetlerinin kısıtlanması sonucunu doğuran bir müeyyide uygulayamayacağına ilişkin ilkeyi ihlal etmekte ve bu nedenle Anayasanın 38'inci maddesine aykırılık teşkil etmektedir.

- Malvarlığını dondurma talebinin yabancı devletten gelmesi durumunda talep hakkında karar verme yetkisinin ve suçun işlendiğine dair makul sebeplere dayanarak yabancı ülkelerde bulunan malvarlığının dondurulması hakkında talepte bulunma yetkisinin Değerlendirme Komisyonuna tanınması, idari bir kurula yargısal nitelikte karar verme yetkisi tanıma anlamına geldiğinden öngörülebilirlik ve güvenlik ortadan kalkmaktadır. Bu nedenle hukuk devletinin en önemli unsurlarından olan "öngörülebilirlik ilkesi" ve "hukuki güvenlik ilkesi" ihlal edilmektedir. Dolayısıyla idareye yargısal yetkiler tanıyan bu düzenleme Anayasa'nın 6'ncı, 8'inci ve 9'uncu maddelerine aykırıdır.

- Türkiye'de bulunan malvarlığı hakkında dondurma kararı verilmesi için Ceza Muhakemesi Kanunu hükümleri doğrultusunda hâkim kararı aranırken, yabancı devlet talebi söz konusu olduğunda hâkim kararına ihtiyaç duyulmaması eşitlik ilkesine aykırıdır. Bu nedenle düzenleme Anayasanın 10'uncu maddesine aykırıdır.

- Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi kararları üzerinde herhangi bir inceleme yetkisinin öngörülmemesi ve yapılacak bir inceleme neticesinde şartların oluşmadığının tespit edilmesi durumunda bu kararların uygulanmaması yönünde bir seçeneğe yer verilmemesi bir eksikliklerdir.

- Hukuka aykırı olarak malvarlığının dondurulması kararı verildiği takdirde ortaya çıkacak zararların ilgili devletlerden talep edilip edilemeyeceği ve bunların ne şekilde tazmin edileceği hususunda Tasarıda herhangi bir düzenleme bulunmamaktadır. Bu husus Tasarının barındırdığı büyük eksikliklerden biri olarak karşımıza çıkmaktadır.

Tasarının lehinde dile getirilen görüşler aşağıdaki gibidir:

- Terörizm ile mücadelede alınması gereken tedbirlerin başında öncelikle terörizmin finansmanının engellenmesi olduğu ve bu noktada da teröre finansman sağlayanlar hakkında gerekli önlemlerin vakit geçirilmeksizin alınması gerektiği tartışmasızdır. Bu nedenle terörizmin finansmanının önlenmesi ile ilgili olarak Birleşmiş Milletler başta olmak üzere birçok uluslararası kuruluş bünyesinde muhtelif sözleşmeler akdedilmiş ve çeşitli tavsiye kararları alınmıştır [Terörizmin Finansmanının Önlenmesine Dair Uluslararası Sözleşme, Terörizmin Önlenmesine Dair Avrupa Sözleşmesi, Terörizmin Finansmanı ve Suç Getirilerinin Aklanması, Aranması, El Konulması ve Müsaderesine Dair Avrupa Konseyi Sözleşmesi, Mali Eylem Görev Gücü (FATF) Özel Tavsiye Kararları ve diğerleri].

- Söz konusu sözleşmeler ve tavsiye kararları taraf devletlere bazı yükümlülükler yüklemektedir. Bu konudaki uluslararası mevzuatın -büyük bir kısmına taraf olmamız hasebiyle- yerine getirilmesi gereken yükümlülüklerin iç hukuka aktarılmasına yönelik Tasarının öncelikle bu minvalde değerlendirilmesi gerekir.

- Tarafı olunan sözleşmelerde bahsedildiği şekilde, tedbirlerin idari karar veya yargı kararı ile alınması noktasında taraf devletlere takdir hakkı tanınmıştır (Mali Eylem Görev Gücü (FATF) özel tavsiye kararında bu hususu şu şekilde belirtmektedir: “Ülkeler, ÖT III’ün uygulanmasını teminen; gerekli prosedürleri oluşturmalı ve bununla yetkili bir otorite belirlemelidir. Bu otorite; malvarlığı dondurulacak kişileri belirleyen, buna ilişkin kararları yayınlayan ya da bu kararları geri alan, kaldıran, malvarlığının dondurulması kararlarının uygulanmasını sağlayan ve denetleyen, uygulanmadığı hallerde ceza veren, idari ya da adli bir makam olmalıdır.”). Ayrıca FATF, Türkiye ile ilgili değerlendirme raporunda, 1373 sayılı Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi Kararının uygulanması için yargısal mekanizmadan başka özel bir düzenleme bulunmadığını ve yargısal yollar ve karşılıklı adli yardımlaşma mekanizmaları haricinde diğer ülkelerin dondurma mekanizmalarına tâbi olarak başlatılan işlemlerin yürürlüğe girmesiyle ilgili başka bir düzenlemeye yer verilmediğine işaret edilmiştir. Bu bağlamda gerek terörizmin finansmanı ile ilgili olarak alınması gereken tedbirlerin ivedilikle alınabilmesi ve uygulamaya konulabilmesi gerek konunun ehemmiyeti dolayısıyla taraf devletlere tanınan takdir hakkı da göz önünde bulundurulmuş ve Tasarıda benimsenen modelin bu gereklere daha uygun olduğu kanaatine ulaşılmıştır.

Komisyonumuz Tasarı lehindeki ve aleyhindeki görüşleri bir bütün hâlinde değerlendirmiş ve aşağıdaki belirtilen sonuçlara ulaşmıştır:

- Terör örgütlerinin finansal kaynaklarının tespit edilmesi ve bu kaynaklara ilişkin etkili tedbirlerin alınması, terör örgütlerinin yapısının ortaya çıkarılmasında büyük önem taşımaktadır. Bu tespitlerin yapılabilmesi için oluşturulacak bilgi ağı vasıtasıyla terör örgütlerinin finansal hareketlerinin ve örgüt üyelerinin yerlerinin saptanması, terör eylemlerinin gerçekleştirilmeden önlenmesinde önem arz eder. Ayrıca terör örgütlerine destek sağlayanların ve terör örgütü üyelerinin malvarlıklarının dondurulmasının, terör örgütlerinin hareket kabiliyetlerini büyük oranda kısıtlayacağı şüphesizdir. Hele de terör örgütlerine karşı mücadeleyi teröristle mücadele şeklinde kabul eden anlayışın (teröristleri etkisiz hale getirme anlayışı) tek başına etkili bir yöntem olmadığı günümüzde kesin olarak kabul edilmiş olması karşısında, terörizmin finansmanın önlenmesinin önemini bir kat daha artırmıştır (Haydar Çakmak-Mehmet Kurum, Terörizmin Finansman Boyutu ve Terörizmle Mücadeledeki Yeri, Terörizmin Finansmanı ve Ekonomisi, Barış Platin Kitabevi, Ankara 2009, s. 7-44). Tasarıyla öngörülen model, bu amacı gerçekleştirme bağlamında önemli bir kilometre taşıdır.

- Yukarıda belirtilen nedenlerle terörizmle mücadelede alınması gereken tedbirlerin başında öncelikle terörizmin finansmanının önlenmesi olduğu ve bu noktada teröre finansman sağlayanlar hakkında gerekli önlemlerin vakit geçirilmeksizin alınması ve uygulamaya konulması gerektiği hususunda herhangi bir tartışma bulunmamaktadır.

- Terör örgütlerinin dünya çapında finansal hareketlerinin önüne geçmek yukarıda da zikredildiği üzere terörizmle mücadelede başarı sağlanabilmesi açısından büyük önem taşımaktadır. Bu amaçla başta Birleşmiş Milletler bünyesinde hazırlanan sözleşme ve protokoller olmak üzere birçok bölgesel sözleşme ve protokol imzalanmıştır. Tasarı bu sözleşme ve protokoller çerçevesinde öngörülen yükümlülüklerin yerine getirilmesini amaçlamaktadır.

- Sözleşme ve protokollerin yanı sıra terörizmle mücadelede bir diğer önemli enstrüman Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi kararlarıdır. Bu kararların en önemli özelliği, Birleşmiş Milletlere üye devletlerin imza ve onayına gerek duyulmaksızın uygulamaya konulabilmeleri ve üye devletler açısından bağlayıcı olmalarıdır (Birleşmiş Milletler Antlaşması m. 25). Bu kararların nitelikleri gereği üye devletler kararda belirtilenler konularda ilgili tedbirleri gecikmeksizin almak zorundadır. Bu bağlamda Tasarı, bu kararlarının yerine getirilmesi amacına yönelik olup, ülkemiz açısından bağlayıcı olan bu kararların aksine bir düzenleme yapılması zaten mümkün değildir. Kaldı ki, Anayasanın 90'ıncı maddesinin beşinci fıkrası aynı sonucu doğurmaktadır.

- Diğer taraftan Tasarı, suç gelirlerinin aklanması ve bunlarla mücadele konusunda ulusal hukuk sistemlerinin geliştirilmesi, mevzuatların uluslararası hukukun gerekleriyle uyumlaştırılması ve üye ülkeler arasında bu konularda devamlı bir işbirliğinin temin edilmesi amacıyla kurulan ve görev alanı terörizmin finansmanının engellenmesini de kapsayacak şekilde genişleme kaydeden ve Ülkemizin de üyesi olduğu FATF tarafından alınan önlemler ve tedbirlerin iç hukuka aktarılması amacına yöneliktir.

- Malvarlığının dondurulmasıyla ilgili olarak alınacak tedbirlerin yargı kararlarıyla alınması gerekip gerekmediği konusunda sonuca ulaşabilmek için öncelikle malvarlığının dondurulması kararının hukuki niteliğine bakmak gerekir. Malvarlığının dondurulması kararı bir tedbir kararıdır. İlgililerin malvarlıklarının dondurulması kararı, malvarlıklarının bir suç getirisi olarak müsadere edilmesi sonucunu doğurmadığından bir ceza yaptırımı veya bir suç isnadı olarak değerlendirilemez (Bkz. Jose Maria Sison Kararı, Avrupa Toplulukları İlk Derece Mahkemesi Kararı, T-47/03, 27/7/2007, prg. 101). Dolayısıyla tedbirin muhakkak yargı kararı ile alınması zorunluluğu söz konusu değildir. Kaldı ki tedbirin idari kararlar alınması, yargı denetimi dışında kaldığını da göstermez (Anayasa m. 125).

- Malvarlığının dondurulması da dâhil olmak üzere hakkında herhangi başka bir önleme hükmedilen veya dava açılanlar, toprağında bulunduğu devletin mevzuatında öngörülen her türlü temel hak ve güvencelerden yararlanma ve uluslararası insan hakları hukuku dâhil olmak üzere, uluslararası hukuk hükümlerini içerecek şekilde adil muamele güvencesine sahiptir (Birleşmiş Milletler Terörizmin Finansmanının Önlenmesine Dair Uluslararası Sözleşmesi m. 17). Gerek Anayasanın hak arama hürriyetine ilişkin 36'ncı maddesi gerekse 90'ıncı maddesinin beşinci fıkrasındaki "Usulüne göre yürürlüğe konulmuş temel hak ve özgürlüklere ilişkin milletlerarası andlaşmalarla kanunların aynı konuda farklı hükümler içermesi nedeniyle çıkabilecek uyuşmazlıklarda milletlerarası anlaşma hükümleri esas alınır" hükmü, ilgililerin alınan tedbirlere ilişkin olarak gerekli başvuru yollarını kullanabilmelerini güvence altına almaktadır.

- Tasarı esasen, Türk Ceza Kanunu (m. 282- Suçtan kaynaklanan malvarlığı değerlerini aklama), Terörle Mücadele Kanunu (m. 8- Terörün finansmanı) ve diğer bazı düzenlemelerin sistematik bir şekilde tek çatı altında düzenlenmesini sağlamaktadır. Bu yönüyle Tasarı, terörizmin finansmanın önlenmesi amacıyla sistematik bir mevzuat oluşturma amacına yöneliktir.

- Mülkiyet hakkı, bir kimsenin başkasının hakkına zarar vermemek ve kanunların belirlediği sınırlamalara uymak kaydıyla kişiye bir mal üzerinde kullanma, yararlanma ve tasarrufta bulunma hakkı vermektedir. Bu yönüyle mülkiyet hakkında temel ölçüt, başkasına zarar vermemek ve kanunun belirlediği sınırlara uymaktır. Bu sınırlamalar göstermektedir ki, mülkiyet hakkı, önceki dönemlerde kabul edildiği üzere kişinin malı üzerinde istediği şekilde tasarrufta bulunabileceği bir hak ve sınırsız bir özgürlük olma niteliğini kaybetmiştir (Anayasa Mahkemesi, 21/6/1989 T, 1988/34 E, 1989/26 K).

- Malvarlığının dondurulması tedbirinin mülkiyet hakkını sınırlandırdığı şüphesizdir. Ancak mülkiyet hakkının sınırları göz önünde bulundurulduğunda, terörizmin finansmanında kullanılan malvarlıklarının başkasına zarar verme amacına yöneldiği ve dondurulmalarında kamu yararı bulunduğu şüphesizdir. Dolayısıyla terörizmin finansmanında kullanılan malvarlıklarının dondurulması kararı verilirken kamu yararının tesisi amacıyla hareket edildiği aşîkârdır. Malvarlığının dondurulması kararları söz konusu olduğunda mülkiyet hakkı ile kamu yararı arasında ortaya çıkan çatışma, terörizmin finansmanın engellenmesini temin temelinde kamu yararı lehinde çözümlenmektedir. Son tahlilde malvarlığının dondurulması tedbiri, Anayasanın 35'inci maddesine aykırı olmayıp, bizatihi bu maddenin bir gereğidir. Anayasanın 35'inci maddesi bunun aksine bir düzenlemeye cevaz vermemektedir.

- Türkiye'de bulunan malvarlığı hakkında dondurulma kararı verilmesi için Ceza Muhakemesi Kanunu hükümleri gereğince hâkim kararı aranırken, yabancı devlet talebi söz konusu olduğunda hâkim kararına ihtiyaç duyulmamasının eşitlik ilkesine aykırı olduğu görüşü, iki farklı durum söz konusu olduğundan yerinde görülmemiştir. Birinci durumda terörün finansmanı suçu Türkiye'de işlenmiştir. Bu durumda mülkîlik ilkesi gereğince Türk kanunlarının uygulanması gerektiğinden Ceza Muhakemesi Kanununun elkoymaya ilişkin hükümleri uygulanacaktır. İkinci durumda ise suç yabancı bir ülkede yabancı bir ülkeye karşı işlenmiştir. Ancak, suç işleyen kişinin Türkiye'de mal varlığı bulunmaktadır. Bu iki durum birbirinden tamamen farklı olduğundan Tasarıdaki gibi farklı düzenlemeler yapılması eşitlik ilkesine aykırı görülmemektedir. Herkesin her yönden aynı kurallara bağlı olacağı anlamına gelmeyeceği kuralı karşısında bu yaklaşım, doğru bir yaklaşım tarzı olarak görülmemiştir. Kanun önünde eşitlik, herkesin her yönden aynı kurallara bağlı olacağı anlamına gelmez. Bu yasak, aynı durumda olanlara ayrı kuralların uygulanmasını ve ayrıcalıklı kişi ve toplulukların yaratılmasını engellemektedir. Dolayısıyla bazılarının haklı bir nedene dayanarak değişik kurallara bağlı tutulmaları eşitlik ilkesine aykırılık teşkil etmemektedir. Durum ve konumlarındaki özellikler, bazı kişiler veya topluluklar için değişik kuralları ve değişik uygulamaları gerektirebilir. Durum ve konumlarındaki özellikler haklı nedenler oluşturduğunda, farklı düzenlemeye tabi tutulmak eşitlik ilkesine aykırı sonuçlar doğurmaz. Aksine farklı düzenlemeler eşitlik ilkesinin bir gereğidir. Bir diğer ifadeyle aynı hukuksal durumlar aynı ve farklı hukuksal durumlar farklı kurallara tabi kılındığında Anayasanın öngördüğü eşitlik ilkesi gerçekleştirilmiş olur. Anayasa Mahkemesinin müstakar kararları dahi bu hususa işaret eder (Anayasa Mahkemesi, 12/1/1989 T, 1988/4 E, 1989/3 K, Anayasa Mahkemesi, 18/1/1989 T, 1988/3 E, 1989/4 K ve diğerleri).

- Temel hak ve hürriyetlerin kötüye kullanılmaması (m. 14), mülkiyet hakkının kamu yararı amacıyla sınırlandırılabilceği (m. 35/2) ve mülkiyet hakkının kullanılmasının toplum yararına aykırı olamayacağı (m. 35/3) Anayasada düzenlenmiştir. Ayrıca Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinde de hakların kötüye kullanımı yasaklanmıştır (AİHS m. 17). Unutulmamalıdır ki, temel hak ve özgürlüklerin herkes için geçerli olması, bazen temel hak ve özgürlük aleyhine tutum ve davranış sergileme amacı güden kişilerin hareket noktası olabilmektedir. Bu bağlamda temel hak ve özgürlüklerin kötüye kullanılmasını engelleme amacı güden mezkûr hükümler, temel hak ve özgürlükleri yine onları ortadan kaldırma amacı için araç olarak kullanılmasını tehlikesini önlemeye çalışmaktadır (Ömer İzgi-Zafer Gören, Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının Yorumu, TBMM Basımevi, Ankara 2002, s. 203). Tasarı ile hukuk sistemimize dâhil edilmeye çalışılan malvarlığının dondurulması tedbirinin mülkiyet hakkına açık ve orantısız bir müdahale niteliğinde olduğu ileri sürülmüşse de konunun yukarıda belirtilen hükümlerle birlikte değerlendirilmesi daha doğru bir sonuca ulaşılması bakımından elzemdir. Bu suretle terörizmin finansmanı ve dolayısıyla terör faaliyetleri engellenecektir. Böylece terörizmin ihlal ettiği hakların devamlılığı sağlanmış olacaktır.

- Malvarlığının dondurulması kararı verildiği takdirde ortaya çıkacak muhtemel zararların ilgili devletlerden talep edilip edilemeyeceği ve bunların ne şekilde tazmin edileceği hususunda Tasarıda herhangi bir düzenleme bulunmadığı itirazlarını Tasarının 6'ncı maddesinde yer alan "Yabancı devlet hükümetinin malvarlığının dondurulmasına ilişkin taleplerinin yerine getirilmesi için, ilgili devletten teminat talep edilebilir." hükmü karşılamaktadır. Bu konuda Tasarı herhangi bir eksikliği bünyesinde barındırmamaktadır.

- Tasarının geneli üzerinde görüşmelerden sonra maddelerine geçilmesi kabul edilmiştir.

Tasarı üzerinde yapılan değişiklikler aşağıdaki gibidir:

Tasarının birinci bölümünün başlığı, kanun yapım tekniğine uygunluğun sağlanması amacıyla "Amaç, Kapsam ve Tanımlar" şeklinde değiştirilmiştir.

Malvarlıklarının dondurulmasına ilişkin tedbir kararların, terörizmin finansmanın önlenmesi amacıyla yönelik olduğuna netlik kazandırılmasının teminen Tasarının 1'inci maddesinde yer alan "terörizmin finansmanı suçunun düzenlenmesi ve" ibaresinden sonra gelmek üzere "terörizmin finansmanın önlenmesi amacıyla" ibaresi Alt Komisyon tarafından eklenmiş ve yapılan değişiklik Komisyonumuzca yerinde görülmüştür. Ayrıca Tasarının 1'inci maddesi (Alt Komisyon tarafından kabul edilen metnin 1'inci maddesi), kanun yapım tekniğine uyum sağlanması amacıyla Komisyonumuz tarafından değiştirilerek kabul edilmiştir.

Tasarının 2'nci maddesinin birinci fıkrasının (ç) bendinde geçen "terör örgütünün" ibaresi, malvarlığı tanımının uluslararası belgelerde yer alan tanımlarla uyumlu hale getirilmesini teminen Alt Komisyon tarafından metinden çıkartılmıştır. Değişiklik doğrultusunda Tasarının 2'nci maddesi (Alt Komisyon tarafından kabul edilen metnin 2'nci ve 3'üncü maddeleri) aynen kabul edilmiştir.

Tasarının 3'üncü maddesi (Alt Komisyon tarafından kabul edilen metnin 3'üncü maddesi) aynen kabul edilmiştir.

Tasarının 4'üncü maddesi, düzenlenen terörizmin finansmanı suçuna Tasarının 3'üncü maddesinde düzenlenen fiillerin sebebiyet vereceği hususunda açıklık getirilmesi ve yine anılan maddedeki suç tipinin ancak kasten işlenebilecek bir suç olduğunu açıkça belirtmek amacıyla Alt Komisyon tarafından değiştirilmiştir. Değişiklik Komisyonumuz tarafından isabetli görülmüştür. Ayrıca Tasarının 4'üncü maddesi (Alt Komisyon tarafından kabul edilen metnin 4'üncü maddesi), terörizmin finansmanı suçunun yabancı bir devlet veya uluslararası kuruluş aleyhine işlenmesi halinde soruşturma ve kovuşturma yapılmasının Adalet Bakanının talebine bağlanması amacıyla Komisyonumuz tarafından değiştirilerek kabul edilmiştir.

Tasarının 5'inci maddesi, malvarlığının dondurulmasına ilişkin kararların uluslararası kurumlara bildirilmesi görevinin Dışişleri Bakanlığı tarafından yerine getirilmesi amacıyla Alt Komisyon tarafından değiştirilmiştir. Komisyonumuz söz konusu değişikliği de göz önünde bulundurmuş ve ayrıca Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyinin görevini yerine getirmek amacıyla gerekli gördüğü yardımcı organlardan biri olan Yaptırımlar Komitesinin tali bir organ olması ve son karar merciin Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyidir. Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi kararları ise üye devletlerin imza ve onayına gerek duyulmaksızın uygulamaya konulur ve üye devletler açısından bağlayıcıdır. Bu nedenle gerekli uyumun sağlanması ve yeni bir Güvenlik Konseyi kararının eklenmesi amacıyla madde değiştirilerek kabul edilmiştir.

Tasarının 6'ncı maddesinde de malvarlığının dondurulmasına ilişkin kararların uluslararası kurumlara bildirilmesi görevinin Dışişleri Bakanlığı tarafından yerine getirilmesini teminen Alt Komisyon tarafından değişiklik yapılmış ve Komisyonumuz bu değişiklik doğrultusunda maddeyi (Alt Komisyon tarafından kabul edilen metnin 6'ncı maddesi) kabul etmiştir.

Tasarının 7'nci maddesinde yabancı devletlere yapılacak malvarlığının dondurulması talepleri ile Türkiye'de bulunan malvarlığı ile ilgili olarak yapılacak işlemler hakkında hükümlere yer verilmektedir. Bu bağlamda Tasarının 5'inci ve 6'ncı maddelerinde düzenlenen hususlar dışında, 3'üncü ve 4'üncü madde kapsamına giren fiilleri gerçekleştirdiği hususunda makul sebeplerin varlığına istinaden kişi, kuruluş veya organizasyonların yabancı ülkelerde bulunan malvarlığının dondurulması talebiyle Değerlendirme Komisyonunun, Bakanlar Kuruluna öneride bulunması uygun görülmüştür. Türkiye'de bulunan malvarlığıyla bağlantılı olarak ilgililer hakkında ise Ceza Muhakemesi Kanunu uyarınca soruşturma açılması talebiyle suç duyurusunda bulunulması usulü kabul edilmiş ancak bu hususta tereddüde mahal verilmemesi için maddenin birinci fıkrası bentler halinde tanzim edilmiş ve bu konu (b) bendinde açıkça düzenlenmiştir. Diğer taraftan malvarlığının dondurulmasına ilişkin kararların uluslararası kurumlara bildirilmesi görevinin diğer konularda olduğu gibi Dışişleri Bakanlığı tarafından yerine getirilmesi amacıyla değişiklik yapılmıştır. Alt Komisyon tarafından yukarıda belirtilen gerekçelerle yapılan değişiklikler Komisyonumuz tarafından benimsenmiş ve Tasarının 7'nci maddesi (Alt Komisyon tarafından kabul edilen metnin 7'nci maddesi) aynen kabul edilmiştir.

Tasarının 8'inci maddesi (Alt Komisyon tarafından kabul edilen metnin 8'inci maddesi) aynen kabul edilmiştir.

7/7/2010 tarihli ve 6004 sayılı Dışişleri Bakanlığı Teşkilat Kanununun 6'ncı maddesinin ikinci fıkrasında ana hizmet birimlerinden birinin "Araştırma ve Güvenlik İşleri Genel Müdürlüğü" olması ve 2/11/2011 tarihli ve 662 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile 4059 sayılı Hazine Müsteşarlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunda değişiklik yapılarak ana hizmet birimleri arasında yer alan "Hazine Müsteşarlığı Banka ve Kambiyo Genel Müdürlüğünün" "Mali Sektörle İlişkiler ve Kambiyo Genel Müdürlüğü" şeklinde değiştirilmiş olması karşısında Tasarının 9'uncu maddesi Alt Komisyon tarafından değiştirilerek kabul edilmiştir. Bu değişiklik Komisyonumuz tarafından isabetli görülmüştür. Ayrıca Suç Gelirlerinin Aklanmasının Önlenmesi Hakkında Kanunun 25'inci maddesi uyarınca yapılan ödemelerle paralellik sağlanması amacıyla Komisyonumuz tarafından maddeye bir cümle eklenmiş ve madde (Alt Komisyon tarafından kabul edilen metnin 9'uncu maddesi) değişiklik doğrultusunda kabul edilmiştir.

Tasarının 10'uncu, 11'inci, 12'nci ve 13'üncü maddeleri (Alt Komisyon tarafından kabul edilen metnin 10'uncu, 11'inci, 12'nci ve 13'üncü maddeleri) yapılan redaksiyonlar doğrultusunda aynen kabul edilmiştir.

Tasarının 14'üncü maddesi; nezdinde malvarlığı bulunduran kişi, kuruluş veya organizasyonların dondurma kararına uygun hareket edip etmediğini ve dondurulan malvarlığının yönetiminin Tasarı hükümlerine uygun olarak yerine getirilip getirilmediğini incelemek amacıyla Başkanlığa tanınan uzman görevlendirme konusundaki takdir yetkisinin bağlı yetkiye dönüştürülmesi, diğer taraftan da Mali Suçları Araştırma Uzmanı kadrosu Maliye Uzmanı şeklinde değiştirilmiş olması hasebiyle bu dönüşümün sağlanması amacıyla Alt Komisyon tarafından değiştirilmiştir. Komisyonumuz değişikliği yerinde görmüştür. Ayrıca Suç Gelirlerinin Aklanmasının Önlenmesi Hakkında Kanunun 25'inci maddesi uyarınca yapılan ödemelerle paralellik sağlanması amacıyla madde (Alt Komisyon tarafından kabul edilen metnin 14'üncü maddesi) değiştirilerek kabul edilmiştir.

Tasarının 15’inci ve 16’ncı maddeleri (Alt Komisyon tarafından kabul edilen metnin 15’inci ve 16’ncı maddeleri) aynen kabul edilmiştir.

Tasarının 17’nci maddesine (Alt Komisyon tarafından kabul edilen metnin 17’nci maddesi) bağlı ekli (I) sayılı listede yer alan mühendislere ilişkin “GİH” ibaresi, Devlet Memurları Kanununda yüksek mühendis ve mühendis gibi unvanlara sahip olanlardan en az orta derecede mesleki tahsil görmüş olanların hizmet sınıfı “Teknik Hizmetler” olarak belirlendiğinden, “TH” şeklinde değiştirilmiştir. Madde yapılan değişiklik doğrultusunda kabul edilmiştir.

Tasarının 18’inci ve 19’uncu maddeleri (Alt Komisyon tarafından kabul edilen metnin 18’inci ve 19’uncu maddeleri) aynen kabul edilmiştir.

Tasarının geçici 1’inci maddesinin başlığı redaksiyona tabi tutularak “Mevcut kararların uygulanması” şeklinde değiştirilmiş ve madde yapılan değişiklik doğrultusunda kabul edilmiştir.

Tasarının 20’nci ve 21’inci maddeleri (Alt Komisyon tarafından kabul edilen metnin 20’nci ve 21’inci maddeleri) aynen kabul edilmiştir.

Tasarının maddeleri görüşmeler sırasında ve yapılan değişiklikler doğrultusunda redaksiyona tabi tutulmuştur.

Tasarının tamamı oylanmış ve oy çokluğuyla kabul edilmiştir.

Raporumuz, Genel Kurula sunulmak üzere Yüksek Başkanlığımıza saygı ile arz olunur.

Başkan	Başkanvekili	Sözcü
<i>Ahmet İyimaya</i>	<i>Hakkı Köylü</i>	<i>Yılmaz Tunç</i>
Ankara	Kastamonu	Bartın
Kâtip	Üye	Üye
<i>Harun Tüfekçi</i>	<i>Murat Bozlak</i>	<i>İlknur İnceöz</i>
Konya	Adana	Aksaray
	(Muhalefet şerhim vardır, son oylamada bulunamadı)	(Bu raporun özel sözcüsü)
Üye	Üye	Üye
<i>Bülent Tezcan</i>	<i>Fehmi Küpçü</i>	<i>Hakan Çavuşoğlu</i>
Aydın	Bolu	Bursa
(Muhalefet şerhi ektedir, son oylamada bulunamadı)		(Son oylamada bulunamadı)
Üy	Üye	Üye
<i>Mustafa Kemal Şerbetçioğlu</i>	<i>İsmail Kaşdemir</i>	<i>Bilal Uçar</i>
Bursa	Çanakkale	Denizli
(Bu raporun özel sözcüsü)	(Bu raporun özel sözcüsü)	(Son oylamada bulunamadı)

Üye
Oktay Öztürk
Erzurum
(Muhalefet şerhim vardır,
son oylamada bulunamadı)

Üye
Celal Adan
İstanbul
(Muhalefet şerhim ektedir,
son oylamada bulunamadı)

Üye
Ramazan Can
Kırıkkale

Üye
Ömer Süha Aldan
Muğla
(Muhalefet şerhi ektedir,
son oylamada bulunamadı)

Üye
Dilek Akagün Yılmaz
Uşak
(Muhalefet şerhim vardır)

Üye
Recep Özel
Isparta

Üye
Murat Başesgioğlu
İstanbul
(Muhalefet şerhim vardır)

Üye
Turgut Dibek
Kırklareli
(Muhalefet şerhim vardır)

Üye
Murat Göktürk
Nevşehir

Üye
Bülent Turan
İstanbul
(Son oylamada bulunamadı)

Üye
Mevlüt Akgün
Karaman
(Son oylamada bulunamadı)

Üye
Ali Rıza Öztürk
Mersin
(Muhalefet şerhim vardır)

Üye
Ali İhsan Yavuz
Sakarya

Üye
Ali İhsan Köktürk
Zonguldak
(Muhalefet şerhi ektedir,
son oylamada bulunamadı)

MUHALEFET ŞERHİ

Giriş:

CHP olarak terör ile mücadelenin en önemli yöntemlerinden birisinin, terörün finansmanının önlenmesi olduğu inancındayız. Ancak 12 Eylül 1980 Darbe anayasasının, bireylere tanıdığı hak ve özgürlükleri, tek yanlı olarak askıya alma hakkına sahip özel Yetkili Savcılarının bulunduğu ve 12 Eylül Darbe anayasasında tanınan hakları kullanmak isteyenlerin dahi terör örgütü üyeliğinden yargılandığı bir ülkede özellikle "terörle mücadele" ile ilgili düzenlemeler yapılırken "Demokrasi-İnsan Hak ve Özgürlükleri" adına çok dikkatli olmak gerektiği düşüncesindeyiz.

Ülkemizde, terörle mücadeleyle ilgili yasalar yapılırken çekilen tüm sıkıntı, yaşanan temel sorun; terörün tanımında yatmaktadır. Bugün hükümetin, "ileri demokrasi" dediği bir ortamda, hükümete aklınıza ne gelirse muhalif herkes, "terörist" diye suçlanabilmektedir. Kısacası ülkemizde; terörist faaliyet denilince, hükümete muhalif faaliyet akla gelmektedir.

Bu nedenle terör ile ilgili yasal düzenlemeler yapılırken göz önünde tutulacak olmazsa olmaz temel ilke; bir yandan terörle mücadelenin zaafa uğratılmaması. Diğer yandan da "..terörle mücadele ediyorum.." diyerek temel hak ve özgürlüklerin yok edilmemesidir.

Terörle mücadele; demokrasinin, hukukun, temel hak ve özgürlüklerin ortadan kaldırılmasının bahanesi yapılamaz.

Demokratik Hukuk Devleti; Terörizm karşısında şu temel soruya yanıt vermek zorundadır. Demokrasi ve insan haklarına tehdit oluşturan terörist, insan haklarından yararlanabilir mi?

Soruyu daha genel sorarsak; Demokrasiler; temel değerlerinden ödün vermeden, kendilerini terörizm tehdidine karşı koruyabilirler mi?

Demokrasiler, demokrasi oldukları için; teröre karşı demokrasi ve insan hakları sınırları içinde mücadele etmek zorundadır.

Zira devletler, demokrasi ve insan haklarından uzaklaştıkça teröristle ortak noktalar oluşmaya başlar. Demokrasileri güçlendiren; olağanüstü durumlarda dahi demokrasi, insan hakları, hukukun üstünlüğü ilkelerinden vazgeçilmemesidir.

Bunun için demokrasiler, teröre karşı tek kolları bağlı olarak mücadele etmek zorundadır. Türkiye Cumhuriyeti Devleti; demokrasi ve insan haklarından ödün vermeden terörle mücadele edebilecek güçtedir.

Terörizmin finansmanın önlenmesine dair bu yasa tasarısını, yukardaki ilkeler yönünden bakınca; pek çok hukukçu bilim adamları gibi biz de, bu tasarıya, kaygı ve endişe ile yaklaşmaktayız..

GENEL OLARAK İTİRAZLARIMIZ:

Tasarı hükümlerine göre;

- Birleşmiş Milletler ya da yabancı bir ülkenin talebi ile Türkiye'deki bir kişinin ya da kurumun malvarlığı dondurulacak.

- Üstelik bu "Mal varlığının dondurulmasını Değerlendirme Komisyonu hükümete bağlı bürokratlardan oluşan bir komisyon. BM veya yabancı bir ülke isteyecek, yargıç olmayan, hukuka ilgisi olmayan kişiler, mal varlığının dondurulması kararı verecek. Aynı komisyon, Türkiye için de yetkili. Yani Komisyon, yabancı ülkeden talep olmadan da kişi ve kurumlar hakkında bir terör örgütüne fon sağladığı gerekçesiyle kişi ya da kurumların malvarlığını dondurma kararı verebilecek. Halen süren ve karar verilmemiş davalarda komisyon bu yaptırımı uygulayabilir.

- Tasarı ile Siyasi irade, "Kara liste zorlaması var" gerekçesiyle Birleşmiş Milletler Mevzuatını dolanarak, bir özel Görevli Komisyon (ÖGK) kurmak istemektedir. 2002 yılında 4738 sayılı Yasa ile onaylanması uygun bulunan BM Terörizmin Finansmanının önlenmesi Hakkındaki Sözleşme'ye dayanılarak hazırlanan yasa tasarısı, daha önce TBMM'ne sunulduğu halde bugüne kadar yasalaşmadığı için, 21.10.2011 tarihinde TBMM'ne yeniden sunulmuştur. BM Sözleşmesi'nde, terörizmle mücadele için ulusal üstü ilkeler konularak, ülkeler arasında karşılıklı yardımlaşmanın artırılması, iç hukukta da etkili hukuksal, idari ve cezai önlemlerin alınması, bu bağlamda malvarlıklarının dondurulması, el konulması ve müsaderesine yönelik hükümler getirilmesi belirtilmektedir. Ayrıca üye devletler için, BM Güvenlik Konseyi'nin 1267 sayılı kararıyla belirlenen, teröre finansal destek sağlayan kişi ve örgütlerin malvarlıklarının dondurulması, yine 1373 sayılı kararında yer alan terörün finansmanının suç olarak düzenlenmesi konularında yükümlülükler öngörülmektedir.

- Tasarıda, BM Sözleşmesi'ne yönelik hükümler yer almakta ise de, kavramlar ve kurallar açıkça ortaya konulmadığı, birçok yönüyle sözleşmedeki amacı aşırı derecede aşan hükümlere de yer verildiği için, uygulama BM'nin de değil, siyasi iktidarın bakışı ile biçimlenecektir.

- Tasarı yasalaştığında, terör ve terörün finansmanı ile ilgili göreceği malvarlığı ve fonlara el koymakla görevli "*Malvarlığının Dondurulması Değerlendirilmesi Komisyonu*" adıyla bir idari komisyon kurulacaktır. Kurulacak komisyona, temel hak ve özgürlükler kapsamındaki mülkiyet hakkını ve bu konudaki tasarruf yetkisini kısıtlama görevi yüklenmektedir. Adeta yargısal görev yüklenen, objektiflik ve tarafsızlıkla çalışmasını sağlayacak kurallar da getirilmeyen bu komisyon, bütünüyle iktidara bağımlı bir yapıdadır. MASAK Başkanı'nın başkanlığındaki yedi kişiden oluşan komisyonda, MİT ve Hazine Müsteşarlığı ile Başbakanlık, İçişleri, Dışişleri ve Adalet Bakanlıklarındaki üst düzey bürokratlar yer almaktadır.

- Soruşturma ve yargılama boyutuna ulaştığında TMK 10. maddesi ile özel yetkili mahkemelerin görev alanında kalan terörle ilgili konularda, soruşturma öncesi aşamada bu komisyon görev yapacaktır. Böyle olunca bu idari komisyon, yapısı, görevleri ve soruşturma öncesi aşamada da Özel Görevli Mahkemelerin misyonunu yüklenmesi nedeniyle sonuçta, bir Özel Görevli Komisyon'dur. Dondurulacak malvarlığının, terörün finansmanında kullanılmış olması veya bu amaca özgülenmiş olması koşulları da aranmamaktadır. Malvarlıkları dondurulan gerçek ve tüzel kişiler, tüm hak ve alacak ile borçlarını bu komisyona bildireceklerdir ki, bir mali vesayet hali de yaratılmaktadır.

Siyasi İktidar gibi düşünmeyenlerin "terörist" sayılarak hapiste olduğunu düşündüğümüzde, TMK 10. maddesince Özel Yetkili Mahkemelere bile gerek kalmadan, artık doğrudan iktidara bağlı Özel Görevli Kurul yoluyla, iktidarın yanında yer almayan, biat etmeyen veya muhalefet eden gazeteler ve gazeteciler, medya ve mensupları, şirketler, dernekler, sendikalar, siyasi partiler, vakıflar, özel üniversiteler, işadamları, meslek örgütleri gibi tüm kişi ve kuruluşların malvarlıkları, haklarında hiçbir soruşturma olmadan dondurulabilecektir.

Özel Görevli Kurul kararlarının, CMY uyarınca ancak yargıç tarafından verilen el koyma kararları gibi infaz edileceği de belirtilmiştir ki, komisyona adeta ceza yargıci yetkisi de yüklenmektedir. Komisyon kararlarına karşı yargı yolunun açık olduğu belirtilmişse de, idari nitelikteki bu komisyon kararlarına karşı başvurulacak yargı yoluna ve bu yolun da etkin işlemesine yönelik herhangi bir hüküm de getirilmemiştir. Ceza soruşturmasında yargıç, soruşturma açılmasını haklı gösteren nedenler yanında kuvvetli kuşku halinin de bulunması durumunda ancak el koyma kararı verebilirken; Özel Görevli Kurul, yargıca tanınan yetkinin de ötesinde kuvvetli kuşku hali ve de soruşturma koşulları bile oluşmadan bu kararı verebilmektedir.

- Tasarıda, önlem kararı için süre öngörülmemiş, bir yıl için de ceza soruşturması açılmaz ise, kararın kaldırılmayabileceği de ifade edilmiştir. Bir tarafta terör gerekçesi kullanılırken, öte tarafta soruşturma koşulları oluşmadan bu yetki tanınmaktadır.

Mevzuata göre böyle bir el koyma hali, "örgüte yardım ve yataklık" suçlaması için soruşturma açılmasını gerektirmektedir. Ancak böyle bir soruşturma açılması koşulları bile oluşmadan, bu yetkinin tanınması da ayrı bir iç çelişkidir.

Özel Görevli Kurul kararına muhatap olanlar, etkili bir yargı yolu bile öngörülmediğinden, adeta tek seçenek olarak, açılacak soruşturmada kararın denetlenmesini istemek için, kendi kendilerini ihbar etmek durumunda kalacaklardır. İhbar edecekleri savcılıklar ise, TMK 10. maddesiyle Özel Görevli Mahkemeler nezdindeki savcılıklardır.

Siyasi İktidar, iktidarda kalmanın meşruiyeti için terörle etkin mücadele söylemi kullanılmaktadır. Toplumun, hukuk Fakültelerinin bu yasa tasarısının farkında olmaması ise üzüntü vericidir. AB mevzuatı dolanılarak getirilen Özel Görevli Mahkemelerin, Anayasa koyucunun iradesi de gözetilerek kaldırılmasını beklerken, bu mahkemelerin önüne şimdi de BM mevzuatı dolanılarak Özel Görevli Kurul getirilmektedir.

Ülkemizde, terörle mücadeleyle ilgili yasalar yapılırken çekilen tüm sıkıntı, yaşanan temel sorun; terörün tanımında yatmaktadır.

Bugün hükümetin, "ileri demokrasi" dediği bir ortamda, hükümete aklınıza ne gelirse muhalif herkes, "terörist" diye suçlanabilmektedir. Kısacası ülkemizde; terörist faaliyet denilince, hükümete muhalif faaliyet akla gelmektedir.

- Terörün tanımı, bizim yasamızda sıkıntılı olduğu için her türden muhalif hareket, terör kapsamına sokulabilmektedir.

- Bu tasarı, siyasal iktidara muhalif çevrelere dönük yürütülmekte olan operasyonların son ayağıdır.

- Bu tasarı, yasalastıktan sonra, yarın, öbür gün ne kadar muhalif esnaf, işadamı varsa terörü finanse ettiği nedenle malına mülküne el konulabilecektir.

Örneğin; muhalif bir derneğe yardım yapan, sosyal dayanışma alanlarında hizmet veren kimselere yönelik "Terörün, maddi ayağı çökertildi." diye bir operasyon yapılırsa şaşırılmamak gerekir.

Tasarının maddeleri yönünden itirazlarımız:

1-) Tasarının 3. maddesinin 1. fıkrasının (b) bendi; TMK kapsamında terör suçu kabul edilen fiillere ilişkin fon sağlanmasını veya toplanmasını yasaklamaktadır. Anılan kanunda yer alan ve son derece tartışmalı olan **Terör Örgütünün Propagandası suçunun işlenmesi amacıyla fon sağlanması veya toplanması gibi gerekçelerle, TMK'nın kapsamının genişlemesi sonucunu doğuracak bir durum yaratmaya müsait olan bu düzenleme, son derece tehlikeli ve yanlıştır. Çünkü bu düzenleme ile, TMK m. 8'in kapsamı genişletilmektedir.**

Tasarının 3'üncü maddesindeki ".. kamu nüfuzunun kötüye kullanılması..." ifadesi, çok acayip ve kabul edilemez bir ifadedir. Bunun, CHP'li, BDP'li ve MHP'li muhalif belediyeler için getirilmiş bir madde olduğu düşünülmektedir.. Ayrıca, bugün "Hükümeti zayıflatmaya çalışmak", bir terörist faaliyet olarak nitelendirildiği dikkate alınır; "terörist faaliyet" suçlaması ile CHP'li, BDP'li ya da bir MHP'li başkanı olan bir belediyenin, sosyal yardım alanında faaliyet gösteren kuruluşuna yaptığı bir bağışın; bütün malının, mülkünün dondurulmasına sebep olabilme tehlikesi vardır.

2-) Tasarı Madde 4:

Suç tanımı yapılırken 3. maddeye göndermede bulunularak; Türkiye'nin taraf olduğu 9 adet milletlerarası sözleşmede düzenlenmiş olan suçları; suçun unsuru olarak tanımlamak, **suçta belirginlik ilkesini ihlal etmektedir.**

Tasarı maddesi 4 ile daha önceden örgüte fon sağlayanın, örgüt üyesi olarak cezalandırılmasını öngören TMK m. 8'de yer alan "her kim tümüyle veya kısmen terör suçlarının işlenmesinde kullanılacağını bilerek **ve isteyerek** fon sağlar veya toplarsa örgüt üyesi olarak cezalandırılır" hükmü yerine "3. madde kapsamına giren suçların işlenmesinde tümüyle veya kısmen kullanılması amacıyla veya kullanılacağını bilerek, terör örgütlerine veya teröristlere fon sağlayan veya toplayan kişi" ibaresi tercih edilmiştir. **Dikkat edilirse tasarıda, "isteyerek" kısmı yer almamaktadır.** Bunun anlamı son derece ağır yaptırımlar gerektiren bu suçun istemeden de olsa, bu eylemleri gerçekleştirenlerin cezalandırılması sonucunun doğmasıdır. **Burada "Fonun bir suçun işlenmesinde kullanılmış olması şartı aranmaz." diyor.** Bu ne demektir? Hukukta "illiyet bağı" aranır. Bir fonun, bir suçun işlenmesinde kullanılmış olması şartı aranmaz. Tasarının bu maddesi, iktidara; muhalif firmalara, kök söktürme imkânı veriyor. Bu madde, öyle masum düzenlenmiş bir madde değildir. Ne demek "Suçun işlenmesi şartı aranmaz." Siz "...ben sosyal yardım kuruluşu olduğu nedenle yoksullara dağıtsın diye falanca derneğe, şu kadar yardım gönderdim." diyemeyeceksiniz. Çünkü suç işlememiş olsa bile birisi gelip o dernek hakkındaki başlatacağı soruşturma nedeni ile sizi, sorumlu tutacaktır.

3-) Tasarı madde 5/1'de yer alan düzenleme; Malvarlığının dondurulması kararlarının, yargı kararı olmaksızın ve ülkemizin idari sisteminin dahi bir parçası olmayan BM Komitesinin kararının aynen uygulanması sonucunu doğurmaktadır. Her ne kadar bu madde uluslararası yükümlülüklerin bir parçası olarak kabul edilebilecekse de, bu hususta yargı yolunun sonuçsuz kalmasının da son derece yüksek bir ihtimal olduğu düşünülürse bu konuda en azından bir filtre sürecinin bulunması gerekmektedir.

4-) Tasarı madde 6: "Yabancı devlet hükümetleri" tarafından yapılacak malvarlığının dondurulmasına ilişkin talepler hakkında karar verme yetkisinin "Değerlendirme Komisyonuna" bırakılması Anayasa'ya aykırıdır. Çünkü;

- Malvarlığının dondurulması; mülkiyet hakkına kontrol niteliğinde bir müdahaledir. Mülkiyet hakkının süjesi ise gerek Anayasa gerekse AİHS'a göre "herkes"tir. Bu hakka yapılacak müdahalenin, "yabancı devlet"ten gelecek talep doğrultusunda, yargıç kararı aranmaksızın öngörülmesi anayasal meşru bir nedene dayanmamaktadır.

- Düzenleme; yasallık unsurunun temel bir ölçütü olan öngörülebilirlik koşulunu da sağlamamaktadır. Bu ölçüte göre yasallığı tartışmalı olan metnin kapsadığı alan oldukça önemlidir. Yalnızca malvarlığını dondurma talebin yabancı devletten gelmesi halinde, bu konuda karar alma yetkisinin mahkemelerden alınarak idari bir komisyona bırakılması, düzenlemenin öngörülebilir olmasını engellemektedir.

- Türkiye'de bulunan malvarlığının dondurulması için CMK hükümleri gereği hâkim kararı aranırken, yabancı devlet "hükümeti"nin talebi söz konusu olduğunda; bu güvencenin aranmaması, el koyma için kural olarak hakim kararı, gecikmesinde sakınca bulunan hallerde ise yetkili merciin kararının 24 saat içinde görevli hakimim onayına sunulması zorunluluğunu getiren Anayasa'nın 20. maddesine açıkça aykırılık oluşturmaktadır.

- Getirilen düzenleme, idarenin kişi hürriyetinin kısıtlanması sonucu doğuran müeyyide uygulayamayacağını öngören Anayasa'nın 38. maddesinin 10. fıkrasına da aykırıdır.

5-) Madde 7: Değerlendirme Komisyonuna, suçun işlendiğine dair makul sebeplere dayanarak yabancı ülkelerdeki malvarlığının dondurulması için talepte bulunma yetkisinin verilmesi, idari bir kurula yargısal nitelikte karar alma yetkisinin tanınması anlamına gelecektir. İdareyi yargısal yetki kullanır hale getiren bu düzenleme, Anayasa'nın 6., 8. ve 9. maddelerine aykırıdır.

6-) Tasarı m. 9 uyarınca kurulan Değerlendirme Komisyonu; yargısal güvenceye bağlanması gereken bir hususta, doğrudan idare tarafından oluşturulan bir kurul niteliğindedir. Yargıç bağımsızlığına tâbi olmayan bu kurulun kararlarının sahip oldukları ek ödenekler dikkate alınır ve kurul üyeliklerinin belli bir süre ile sınırlanmaması sebebiyle ciddi sorun yaratacak nitelikte olduğu kabul edilmelidir. Bu düzenlemenin Anayasa m. 35 çerçevesinde yeterli güvence sağlamadığı açıktır.

7-) Yukarıda değindiğimiz husus, Tasarı m. 12/4 ile de teyit edilmiştir. Anılan madde uyarınca, malvarlığının dondurulması kararında CMK m. 128'deki usulün uygulanması öngörülmektedir. Anılan madde, normalde yalnızca hâkim kararı ile uygulanabilmektedir (CMK 128/son).

8-) Tasarı m. 13/2-f maddesi ile, dondurulan malvarlığına dahil olan ticari işletmenin yaşaması için gerekli olan hayati giderlerin yapılabilmesi Başkanlığın iznine tâbi tutulmuştur. Bu hususta şöyle bir sorun çıkabilir, ödemelerin yapılmasına izin verilmemesi ya da geç verilmesinden kaynaklanan zararların (alacaklının davası veya maddi bir zarar meydana gelmesi) doğması mümkündür. Bu durumda böyle zararların kim tarafından karşılanacağı sorunu ortaya çıkar.

9-) Başka bir sorun daha var. **Herhangi bir şekilde bir kişinin, aktif ve pasifi ile birlikte bütün mal varlığının dondurulması, bir tedbir midir? Yoksa bir ceza mıdır? Birisi geldi dedi ki; "...falanca gereklilikten dolayı bütün mal varlığımızı dondurdum, bir yıl içinde yargı soruşturma başlatırsa başlattı, başlatırsa sonuna kadar devam edecek ama başlatmazsa bile ben bir yıl sizin bütün mal varlığınızı dondurdum..." Bu durum, tedbir midir? Cezaı uygulama mıdır? Peki, bu cezaya kim karar veriyor? Bürokratlar..**

Kim bu bürokratlar? Hükümetin emrindeki bürokratlar.

Yargının bile hükümet tarafından yönetilip yönlendirildiği bir ülkede, nasıl olacak da bu bürokratlar, hükümetten bağımsız karar alacaklar? Bu yasa tasarısı, sadece bu gerekçeyle bile kabul edilemez.

MASAK'tan, MASAK'ın Başkanlığında ilgili diğer bütün kamu kuruluşları. Ama hiçbirinin, yargıç kimliği yok. Hiçbirinin yargıç kimliği yoksa; bu şu anlama gelir. Her iktidarın bu silahı, muhaliflerine karşı kendi bürokratları eliyle, kullanması mutlaktır.

Cezaı anlama gelecek bir yaptırım, bürokratlar eliyle kararlaştırılmaz. O nedenle bu tasarı; terörist faaliyetlere karşı yapılmış bir düzenleme değildir. Bu muhalefete karşı, (bugünkü mevcut bütün muhalefete ve gelecekte oluşacak başka muhalefetlere) Hükümetin elinde orantısız, hoyratça kullanılacak bir silahtır. **Bu tasarının, terörlle mücadele ile ulusal ve uluslararası hukuk kurallarıyla hiçbir ilgisi yoktur.** Çünkü mevcut ceza yasamızda, suçun işlenmesinde kullanılan bütün araçların müsadere yetkisi vardır. Her suç için ayrı ayrı düzenlenmiştir. O zaman hükümet, böyle bir düzenlemeye neden gerek görüyor? Yargı kararı olmadan hükümetin atadığı bürokratlar, yine hükümetin talebiyle mal varlığına el koyacaklar. Bu Kabul edilebilecek iş değildir.

Yukarıda açıkladığımız nedenlerle, tasarıya muhalefet ediyoruz.

Ali Rıza Öztürk

Dilek Akagün Yılmaz

Turgut Dibek

Mersin

Uşak

Kırklareli

Ömer Süha Aldan

Ali İhsan Köktürk

Bülent Tezcan

Muğla

Zonguldak

Aydın

MUHALEFET ŞERHİ

"Terörizmin Finansmanın Önlenmesi Hakkında Kanun Tasarısı (1/489)" Adalet Komisyonunda görüşülerek kabul edilmiştir.

Aşağıda arz edilen bölümler yönünden, çoğunluk görüşüne ve Komisyon Raporuna katılmıyoruz.

Ülkemiz, "Terörizmin Finansmanın Önlenmesine Dair Uluslararası Sözleşme" yi 2001 yılında imzalamış, 10 Ocak 2002 tarihli ve 4738 sayılı Kanunla da sözleşmenin onaylanması uygun bulunmuştur.

Sözleşme ile taraf devletlere;

- "terör eylemlerinin gerçekleştirilmesinde kullanılması niyetiyle veya kullanılacağını bilerek" fon sağlanması veya toplanması, fiillerinin suç olarak tanımlanması,

- Hangi fiillerin "terör eylemi" olarak nitelendirilebileceği,

- Sözleşmenin 2. Maddesinde sayılan suçların işlenmesi için kullanılan fonların tespiti, bulunması, dondurulması için iç hukukları uyarınca gerekli tedbirleri alma yükümlülüğü getirmiştir.

Tasarının sözleşme hükümlerini İç Hukukumuzaya uyarlamak amacıyla hazırlandığı ortadadır.

Elbette, uzun yıllar Terörle mücadele etmek zorunda kalmış olan Türkiye'nin uluslararası camianın küresel terörizmle mücadele gayretlerine duyarsız kalması düşünülemez.

Sözleşme hükümlerini bu Kanun Tasarısı ile değiştirmek mümkün değildir. Ancak sözleşme hükümleri iyi yorumlanmalı, tercüme dikkatlice yapılmalı ve taraf devletlere tanınan takdir yetkileri özgürlükleri kısıtlayıcı olmamalıdır.

Bu bağlamda:

TERÖRİZMİN FİNANSMAN SUÇU: Tasarının 3. Maddesinde Fon sağlanması veya toplanması yasak fiiller sayılmıştır. 3.cü md. 1. Fıkra (a) bendinde; sözleşmenin 2.ci maddesindeki terör suçu olarak tanımlanan fiiller sayılmıştır.

Ayrıca, 3.md. nin (b) bendinde de, 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu kapsamında terör suçu olarak kabul edilen fiiller de bu kapsama alınmıştır.

Tasarının 4. Maddesi de 3713 sayılı yasaya atf da bulunmaktadır.

Oysa sözleşmede hangi fiillerin "terör eylemi" olarak nitelendirilebileceği açıktır;

a) Sözleşmenin eki olan listede yer alan 9 adet uluslararası sözleşme (örnek. Uçakların Yasa Dışı Ele Geçirilmesinin Önlenmesi sözleşmesi) kapsamına giren

b) Niteliği veya kapsamı itibariyle, bir halkı korkutmak, ya da bir hükümeti veya uluslararası örgütü herhangi bir eylemi gerçekleştirmeye veya gerçekleştirmekten kaçınmaya zorlamak amacını gütmesi halinde, bir sivilin ya da bir silahlı çatışma durumunda muhasamata doğrudan katılmayan herhangi başka bir kişiyi öldürmeye veya ağır şekilde yaralamaya yönelik diğer tüm eylemler "terör eylemi" olarak nitelendirilebilecektir.

Görüleceği üzere, sözleşmenin amacı öncelikle uluslararası terörizmle mücadeleye yöneliktir ve terör suçu sayılabilecek fiiller sayılmıştır.

Tasarıda, 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunundaki fiiller de kapsama alınarak çok geniş bir uygulama alanı yaratılmıştır. Bir uluslararası sözleşmeyi iç Hukukumuzaya uyarlayalım derken, yeni suç ihdasları yaparak, vatandaşlarımızın hak ve özgürlüklerini ihlal edici bir ortam yaratılacağı yönündeki endişeler Genel Kurul görüşmelerinde giderilmelidir.

Ayrıca, sayın Prof. Dr. İzzet ÖZGENÇ hocamızın sözleşmenin bu bölümüne ilişkin (m.2, f.1, bent b) yaptığı uyarı son derece önemlidir. Sayın Özgenç "silahlı bir çatışma söz konusu ise bu çatışmaya doğrudan katılan tarafların birbirlerine karşı işlemiş oldukları öldürme ve ağır yaralama fiilleri terör suçu olarak kabul edilmeyecektir. Bu hükmün dolaylı sonucu, bir devlet ile silahlı çatışmanın varlığı halinde çatışmanın tarafı olan devlet dışı örgütlenmelere silah ve sair ihtiyaçlarının karşılanması amacıyla fon sağlanması "Terörizmin Finansmanının Önlenmesine Dair Uluslararası Sözleşme" kapsamında terörün finansmanı suçunu oluşturmayacaktır.

Sözleşme imzalanırken, ülkemiz adına, bu hükümlerle ilgili olarak beyan da bulunulmuştur."

"Türkiye'nin bu hükümlerle ilgili olarak beyanda bulunması, sözleşmeye taraf olan devletler bakımından söz konusu hükmün uygulamada göz önünde bulundurulmasına engel teşkil etmemektedir." "Bunun sonucu olarak, PKK'nın silahlı çatışma halinde bulunduğu Türkiye Cumhuriyeti Devleti güvenlik görevlilerine karşı öldürme veya ağır yaralama fiillerini gerçekleştirse bile, bu örgüte yapılan yardımları "Terörizmin Finansmanının Önlenmesine Dair Uluslararası Sözleşme" hükümlerini ihlal ve dolayısıyla suç olarak değerlendirmeyecektir." (Özgenç-Suç Örgütleri Shf. 127-128)

Uluslararası sözleşmelerin hazırlanış süreçlerinde ne kadar dikkatli olmamız gerektiğini gösteren önemli bir örnektir.

MALVARLIĞININ DONDURULMASI:

Tasarı mal varlığının dondurulması tedbirini Değerlendirme Komisyonuna bırakmaktadır. Komisyon yapısı itibarıyla tamamen idari niteliktedir.

Mal varlığı ve mülkiyet hakları Anayasalarca da korunmaya alınmış, temel hak ve özgürlüklerdir. Temel hak ve özgürlüklerin hangi hallerde ve hangi makamlar tarafından sınırlandırılacağı evrensel ilkelerde belirlenmiştir.

Mal varlığının dondurulması kararı netice itibarıyla bir tedbir kararıdır. İç Hukukumuzda tedbir kararları Hukuk ve Ceza Muhakemesi Usul sisteminin öngördüğü hükümlere göre verilmektedir.

Mülkiyet hakkının özüne ilişkin sınırlamaların idari tedbirle alınmasını uygun bulmuyoruz.

Kaldı ki; uluslararası sözleşme taraf devletlere iç hukukları uyarınca gerekli tedbirleri alma yükümlülüğü getirmekle birlikte, yöntemin belirlenmesini taraf devletlerin takdirine bırakmıştır.

Bu takdirin, idari karar ve mekanizmalar yerine, yargı kararları yönünde olması tercih edilmelidir.

Saygıyla arz ederiz.

28.01.2013

Celal Adan
İstanbul

Oktay Öztürk
Erzurum

Murat Başesgioğlu
İstanbul

MUHALEFET ŞERHİ

1/489 Esas numaralı "Terörizmin Finansmanının Önlenmesi Hakkında Kanun Tasarısı"na ilişkin muhalefet şerhim aşağıdaki gibidir.

Bilgilerinize sunarım.

Murat Bozlak

Adana

Terörizmin Finansmanının Önlenmesine Dair Uluslararası Sözleşmenin Birleşmiş Milletler Genel Kurulu tarafından kabul edilerek imzaya açılmasına önyak olan ülkeler, halk arasında kara para olarak adlandırılan ekonomik dolaşımı el altından yapılan, vergilendirilme işleminden kaçırılan paranın çok büyük boyutlara ulaşmasından büyük rahatsızlık duyan ülkelerdir. Zira bu devletler çok ciddi anlamda vergi kaybına uğramaktadırlar.

Yine, bu vergilendirme işleminde kaçırılan paranın önemli kısmının uluslararası terör örgütleriyle olan ilintisinden dolayı bu ülkeler uluslararası terör örgütlerinin mali kaynaklarını kurutmak istemektedirler. Bu istemlerin özünde yatan, kara parayla yapılan ticari alışverişlerin insanlığa verdiği zarar değil, kapitalist ülkelerin uğradığı ekonomik kayıplardır.

Bu amaçla ön ayak olunan Terörizmin Finansmanının Önlenmesine Dair Uluslararası Sözleşme, Birleşmiş Milletler tarafından kabul edilerek 10 Ocak 2000 tarihinde imzaya açılmıştır.

Bu sözleşmeyi devletler imzalamakta isteksiz davranmışlardır. Zira, bu sözleşmenin devletlere getirdiği yükümlülük son derece ciddi boyuttadır. Sözleşme, Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'nin terör listesine giren ve girecek olan örgütlerle herhangi bir biçimde ekonomik ilişkiye giren ülkelerin karşılaşacağı son derece önemli müeyyideleri içermektedir. Bu sözleşme uyarınca Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'nin listesine aldığı şu anda iki örgüt bulunmaktadır. Bunlardan biri El Kaide, diğeri de Taliban'dır. Başkalarının da bu listeye alınmasının yolu açıktır. Örneğin, bugünkü iktidarın açıktan desteklediği HAMAS'ın bu listeye girmesi olasılık dahilindedir.

Bu nedenle, Türkiye de dahil bir çok ülke bu sözleşmeyi çok isteyerek imzalamamıştır. Ancak, Amerika Birleşik Devletleri'nde 11 Eylül 2001 tarihinde ikiz kulelere yönelik olarak yapılan eylem sonrası ABD'nin ısrarı üzerine o güne kadar sözleşmeyi imzalamayan Türkiye dahil kimi devletler sözleşmeyi imzalamışlardır.

ABD ve sözleşmenin başını çeken ülkelerin tüm ısrarlarına rağmen bugüne değin Birleşmiş Milletlere üye 193 ülkeden sadece 34 ülke bu sözleşmeyi imzalamıştır. Zira, sözleşmenin özündeki amaç insanlığa zarar verecek suçların önüne geçmek değil, emperyal devletlerin diğer devletler üzerinde ekonomik hegemonyasını sağlamaktır.

Türkiye'nin sözleşmeye imza koyduğu tarihten bugüne değin geçen 12 yıla yakın süre boyunca sözleşmeye uygun mevzuat değişikliğine gitmemiş olması, sözleşmeye imza atan emperyal devletlerin Türkiye üzerinde bu sözleşmeye dayanarak uygulayacakları tahakküm düşüncesinden kaynaklıdır.

Bu sözleşmeyi takip ve yürütmekle görevli olan FAFT (BM Mali Eylem Görev Gücü) "22 Şubat 2013 tarihine kadar mevzuat değişikliğine gitmezseniz sizi kara listeye alacağız" diye Türkiye'yi tehdit edince, tasarı gündeme getirilmiştir. Hem de katmerli biçimde getirilmiştir.

Öncelikle, tasarı ile Birleşmiş Milletler tarafından kabul edilen genel terör tanımının dışına çıkılmıştır. Sözleşme, Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'nin terör listesine giren örgütlere yönelik uygulama içerirken, hükümet bu listenin dışına çıkarak 3713 Sayılı Yasa kapsamında yer alan suçlara teşmil ederek, Birleşmiş Milletler Sözleşmesinin amacının dışında iç hukukta ekonomik terörü estirecek, geniş çaplı bir düzenlemeye gitmiştir.

İktidar partisi ve hükümet bu tasarıyla genelde muhaliflerine özelde de Kürt halkına yönelik yürüttüğü baskı ve sindirme politikasını en üst düzeye çıkarmak istemektedir.

Bu tasarı, bir felaket tasarısıdır. Ekonomik alanda da faşizmin alt yapısını oluşturacak, son derece tehlikeli bir düzenlemedir.

Tasarı, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesine, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin içtihatlarına aykırı olup, mülkiyet hakkını ortadan kaldıracı, gaspçı anlayışı içermektedir.

Hiç kimse bu tasarıyı "uluslararası bir sözleşmenin gereğini yerine getiriyoruz" diye savunamaz. Zira, tasarı, Birleşmiş Milletler Sözleşmesinin amacının dışında, iç hukukta geniş uygulama alanı yaratmaktadır.

Bu tasarı kabul edilirse, hükümet, bireyler, şirketler, sendikalar, sivil toplum örgütleri, belediyeler, basın kuruluşları, dernekler, kısacası toplumun her kesimi üzerinde dilediği gibi baskı ve sindirme politikalarını rahatlıkla uygulayabilecektir.

Tasarı, mal varlıklarının dondurulmasını mahkeme kararı aranmaksızın, idari bir kurulun kararına bağlamakta, idari kurula da, istihbarati bilgilerle karar verme imkanı tanımaktadır. İstihbarat birimleri ve oluşacak idari kurulun direk bakanlıklara ve başbakana bağlı olması nedeniyle, hükümet istediğini yapabilecek demektir. Bu anlamda, hükümet, korumak istediği şirketlerin önünü açma, bitirmek istediği şirketlerin ölüm fermanını yazma, nüfuz kullandı diye dilediği belediyelerin hesabına el koyma, yukarıda belirttiğimiz gibi tüm muhalif kişi ve kuruluşların ekonomik kaynaklarını kurutma yetkisine ve keyfiyetine sahip hale gelecektir.

Tasarı, on bin Kürt siyasetçisinden sonra on bin Kürt iş adamına da mahkeme ve cezaevi yolunu açacaktır.

Birleşmiş Milletler Sözleşmesinin gereklerini yerine getirme amacıyla değil, tamamen muhalif kesimler ile Kürt işadamlarına yönelik olarak hazırlanan iş bu tasarının tamamına karşıyız.

Yasalar, iktidarlara için değil, halk için yapılır. Geniş halk kesimlerinin olumsuz biçimde etkileneceği, hükümetlere halka karşı kullanılacak baskı araçlarını oluşturan bu tasarıyı kabullenmemiz asla mümkün değildir.

Hükümetin muhaliflere karşı baskı aracı olarak hazırladığı bu düzenlemenin, ileride muhaliflerinin iktidara gelmesi halinde tersine dönüşebileceğini unutmaması gerekir.

"Birleşmiş Milletler Sözleşmesine imza attık, gereğini yerine getirmemiz gerekir" deniyor ise, Birleşmiş Milletler Sözleşmesinin çizdiği sınırlar içerisinde kalan bir tasarıyı hazırlanıp Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına verilmesi gerekir.

Birleşmiş Milletler'in çizdiği sınırları aşan, iç hukukta terör estirecek bu tasarı geri çekilmelidir. Tasarı, mevcut haliyle kabul edilemez içeriktedir.

HÜKÜMETİN TEKLİF ETTİĞİ METİN

TERÖRİZMİN FİNANSMANININ ÖNLENMESİ HAKKINDA KANUN TASARISI

BİRİNCİ BÖLÜM

Genel Hükümler

Amaç ve kapsam

MADDE 1- (1) Bu Kanun, terör ve terörizmin finansmanı ile etkin mücadele edilmesi kapsamında; 1999 tarihli Birleşmiş Milletler Terörizmin Finansmanının Önlenmesine Dair Uluslararası Sözleşmenin ve Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyinin bu Kanun kapsamındaki terör ve terörizmin finansmanı ile mücadeleyle ilişkin kararlarının uygulanması ile terörizmin finansmanı suçunun düzenlenmesi ve malvarlığının dondurulmasına ilişkin usul ve esasların belirlenmesi amacıyla hazırlanmıştır.

Tanımlar

MADDE 2-(1) Bu Kanunun uygulanmasında;
a) Başkanlık: Mali Suçları Araştırma Kurulu Başkanlığını,
b) Değerlendirme Komisyonu: Malvarlığının Dondurulmasını Değerlendirme Komisyonunu,
c) Fon: Para veya değeri para ile temsil edilebilen taşınır veya taşınmaz, maddi veya gayrimaddi her türlü mal, hak, alacak ile bunları temsil eden her türlü belgeyi,
ç) Malvarlığı: Bir gerçek veya tüzel kişinin mülkiyetinde veya zilyetliğinde bulunan ya da terör örgütünün doğrudan veya dolaylı olarak kontrolünde olan fon ve gelir ile bunların birbirine dönüştürülmesinden hasil olan menfaat ve değeri,
d) Malvarlığının dondurulması: Malvarlığının ortadan kaldırılmasının, tüketilmesinin, dönüştürülmesinin, transferinin, devir ve temlik edilmesinin ve sair tasarrufi işlemlerin önlenmesi amacıyla, malvarlığı üzerindeki tasarruf yetkisinin kaldırılması veya kısıtlanmasını, ifade eder.

ADALET KOMİSYONUNUN KABUL ETTİĞİ METİN

TERÖRİZMİN FİNANSMANININ ÖNLENMESİ HAKKINDA KANUN TASARISI

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Kapsam ve Tanımlar

Amaç ve kapsam

MADDE 1- (1) Bu Kanun, terör ve terörizmin finansmanı ile etkin mücadele edilmesi kapsamında; 1999 tarihli Terörizmin Finansmanının Önlenmesine Dair Uluslararası Sözleşmenin ve Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyinin bu Kanun kapsamındaki terör ve terörizmin finansmanı ile mücadeleyle ilişkin kararlarının uygulanması ile terörizmin finansmanı suçunun düzenlenmesi ve terörizmin finansmanının önlenmesi amacıyla malvarlığının dondurulmasına ilişkin usul ve esasların belirlenmesi amacıyla hazırlanmıştır.

Tanımlar

MADDE 2- (1) Bu Kanunun uygulanmasında;
a) Başkanlık: Mali Suçları Araştırma Kurulu Başkanlığını,
b) Değerlendirme Komisyonu: Malvarlığının Dondurulmasını Değerlendirme Komisyonunu,
c) Fon: Para veya değeri para ile temsil edilebilen taşınır veya taşınmaz, maddi veya gayri maddi her türlü mal, hak, alacak ile bunları temsil eden her türlü belgeyi,
ç) Malvarlığı: Bir gerçek veya tüzel kişinin mülkiyetinde veya zilyetliğinde bulunan ya da doğrudan veya dolaylı olarak kontrolünde olan fon ve gelir ile bunların birbirine dönüştürülmesinden hasil olan menfaat ve değeri,
d) Malvarlığının dondurulması: Malvarlığının ortadan kaldırılmasının, tüketilmesinin, dönüştürülmesinin, transferinin, devir ve temlik edilmesinin ve sair tasarrufi işlemlerin önlenmesi amacıyla, malvarlığı üzerindeki tasarruf yetkisinin kaldırılması veya kısıtlanmasını, ifade eder.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

İKİNCİ BÖLÜM

Terörizmin Finansmanı Suçu

Fon sağlanması veya toplanması yasak fiiller

MADDE 3- (1) Aşağıda sayılan fiillerin gerçekleştirilmesi amacıyla fon sağlanması veya toplanması yasaktır:

a) Bir halkı korkutmak veya sindirmek ya da bir hükümeti veya uluslararası kuruluşu herhangi bir eylemi gerçekleştirmeye veya gerçekleştirmekten kaçınmaya zorlamak amacıyla, kasten öldürme veya ağır yaralama fiilleri.

b) 12/4/1991 tarihli ve 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu kapsamında terör suçu olarak kabul edilen fiiller.

c) Türkiye'nin taraf olduğu;

1) Uçakların Kanun Dışı Yollarla Ele Geçirilmesinin Önlenmesi Hakkında Sözleşmede,

2) Sivil Havacılığın Güvenliğine Karşı Kanun Dışı Eylemlerin Önlenmesine İlişkin Sözleşmede,

3) Diploması Ajanları da Dahil Olmak Üzere Uluslararası Korunmaya Sahip Kişilere Karşı İşlenen Suçların Önlenmesi ve Cezalandırılmasına Dair Sözleşmede,

4) Rehine Alınmasına Karşı Uluslararası Sözleşmede,

5) Nükleer Maddelerin Fiziksel Korunması Hakkında Sözleşmede,

6) Sivil Havacılığın Güvenliğine Karşı Kanun Dışı Eylemlerin Önlenmesine İlişkin Sözleşmeye Munzam, Uluslararası Sivil Havacılığa Hizmet Veren Havaalanlarında Kanun Dışı Şiddet Olaylarının Önlenmesine İlişkin Protokolde,

7) Denizde Seyir Güvenliğine Karşı Yasadışı Eylemlerin Önlenmesine Dair Sözleşmede,

8) Kıta Sahanelerinde Bulunan Sabit Platformların Güvenliğine Karşı Yasadışı Eylemlerin Önlenmesine Dair Protokolde,

9) Terörist Bombalamalarının Önlenmesine İlişkin Uluslararası Sözleşmede,

yasaklanan ve suç olarak düzenlenen fiiller.

(Adalet Komisyonunun
Kabul Ettiği Metin)

İKİNCİ BÖLÜM

Terörizmin Finansmanı Suçu

Fon sağlanması veya toplanması yasak fiiller

MADDE 3- (1) Aşağıda sayılan fiillerin gerçekleştirilmesi amacıyla fon sağlanması veya toplanması yasaktır:

a) Bir halkı korkutmak veya sindirmek ya da bir hükümeti veya uluslararası kuruluşu herhangi bir eylemi gerçekleştirmeye veya gerçekleştirmekten kaçınmaya zorlamak amacıyla, kasten öldürme veya ağır yaralama fiilleri.

b) 12/4/1991 tarihli ve 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu kapsamında terör suçu olarak kabul edilen fiiller.

c) Türkiye'nin taraf olduğu;

1) Uçakların Kanun Dışı Yollarla Ele Geçirilmesinin Önlenmesi Hakkında Sözleşmede,

2) Sivil Havacılığın Güvenliğine Karşı Kanun Dışı Eylemlerin Önlenmesine İlişkin Sözleşmede,

3) Diploması Ajanları da Dahil Olmak Üzere Uluslararası Korunmaya Sahip Kişilere Karşı İşlenen Suçların Önlenmesi ve Cezalandırılmasına Dair Sözleşmede,

4) Rehine Alınmasına Karşı Uluslararası Sözleşmede,

5) Nükleer Maddelerin Fiziksel Korunması Hakkında Sözleşmede,

6) Sivil Havacılığın Güvenliğine Karşı Kanun Dışı Eylemlerin Önlenmesine İlişkin Sözleşmeye Munzam, Uluslararası Sivil Havacılığa Hizmet Veren Havaalanlarında Kanun Dışı Şiddet Olaylarının Önlenmesine İlişkin Protokolde,

7) Denizde Seyir Güvenliğine Karşı Yasadışı Eylemlerin Önlenmesine Dair Sözleşmede,

8) Kıta Sahanelerinde Bulunan Sabit Platformların Güvenliğine Karşı Yasadışı Eylemlerin Önlenmesine Dair Protokolde,

9) Terörist Bombalamalarının Önlenmesine İlişkin Uluslararası Sözleşmede,

yasaklanan ve suç olarak düzenlenen fiiller.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

Terörizmin finansmanı suçu

MADDE 4- (1) 3 üncü madde kapsamına giren suçların işlenmesinde tümüyle veya kısmen kullanılması amacıyla veya kullanılacağı bilerek, terör örgütlerine veya teröristlere fon sağlayan veya toplayan kişi, fiili daha ağır cezayı gerektiren başka bir suç oluşturmadığı takdirde, beş yıldan on yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

(2) Birinci fıkra hükmüne göre ceza verilebilmesi için fonun bir suçun işlenmesinde kullanılmış olması şartı aranmaz.

(3) Bu madde kapsamına giren suçların kamu görevinin sağladığı nüfuz kötüye kullanılmak suretiyle işlenmesi hâlinde, verilecek ceza yarı oranında artırılır.

(4) Suçun bir tüzel kişinin faaliyeti çerçevesinde işlenmesi hâlinde, bunlara özgü güvenlik tedbirlerine hükmolunur.

(5) Suçun, yabancı bir devlet veya uluslararası bir kuruluş aleyhine işlenmesi hâlinde, soruşturma ve kovuşturma yapılması Adalet Bakanının talebine bağlıdır.

(6) Terörle Mücadele Kanununun soruşturmaya, kovuşturmaya ve infaza ilişkin hükümleri, bu suç bakımından da uygulanır.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Malvarlığının Dondurulması

Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi Yaptırımlar Komitesi kararları

MADDE 5- (1) Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyinin 1267 (1999) sayılı Kararıyla oluşturulan Yaptırımlar Komitesinin listesinde yer alan kişi, kuruluş ve organizasyonların tasarrufunda bulunan malvarlığının dondurulması kararları, Bakanlar Kurulunun Resmî Gazetede yayımlanan kararıyla gecikmeksizin uygulanır.

(Adalet Komisyonunun
Kabul Ettiği Metin)

Terörizmin finansmanı suçu

MADDE 4- (1) 3 üncü madde kapsamında suç olarak düzenlenen fiillerin gerçekleştirilmesinde tümüyle veya kısmen kullanılması amacıyla veya kullanılacağı bilerek ve isteyerek belli bir fülle ilişkilendirilmeden dahi bir teröriste veya terör örgütlerine fon sağlayan veya toplayan kişi, fiili daha ağır cezayı gerektiren başka bir suç oluşturmadığı takdirde, beş yıldan on yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

(2) Birinci fıkra hükmüne göre ceza verilebilmesi için fonun bir suçun işlenmesinde kullanılmış olması şartı aranmaz.

(3) Bu madde kapsamına giren suçların kamu görevinin sağladığı nüfuz kötüye kullanılmak suretiyle işlenmesi hâlinde, verilecek ceza yarı oranında artırılır.

(4) Suçun bir tüzel kişinin faaliyeti çerçevesinde işlenmesi hâlinde, bunlara özgü güvenlik tedbirlerine hükmolunur.

(5) Suçun, yabancı bir devlet veya uluslararası bir kuruluş aleyhine işlenmesi hâlinde, soruşturma ve kovuşturma yapılması Adalet Bakanının talebine bağlıdır.

(6) 3713 sayılı Kanunun soruşturmaya, kovuşturmaya ve infaza ilişkin hükümleri, bu suç bakımından da uygulanır.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Malvarlığının Dondurulması

Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi kararları

MADDE 5- (1) Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyinin 1267 (1999) ve 1989 (2011) sayılı kararlarıyla listelenen kişi, kuruluş veya organizasyonların tasarrufunda bulunan malvarlığının dondurulması kararları, Bakanlar Kurulunun Resmî Gazetede yayımlanan kararıyla gecikmeksizin uygulanır.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

(2) Alınan kararlar, Adalet Bakanlığı tarafından Birleşmiş Milletler Genel Sekreterliğine bildirilir.

(3) Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi Yapıtrımlar Komitesi kararlarına karşı yapılacak başvurular Başkanlık tarafından Adalet Bakanlığı aracılığıyla Birleşmiş Milletler Genel Sekreterliğine iletilir.

Yabancı devletlerce yapılan talepler

MADDE 6- (1) Bir yabancı devlet hükümeti tarafından Türk vatandaşı veya yabancıların malvarlığının dondurulmasına ilişkin olarak Türkiye'den talepte bulunulması hâlinde, bu talep Değerlendirme Komisyonunca değerlendirilerek karara bağlanır. Bu değerlendirmede karşılıklılık ilkesi gözetilir. Karar verilebilmesi için, yabancı devlet tarafından taleple birlikte gerekçelerinin de gönderilmesi gerekir.

(2) Bu talepler, Başkanlığa veya Başkanlığa iletmek üzere Adalet Bakanlığı veya Dışişleri Bakanlığına yapılır.

(3) Yabancı devlet hükümetinin malvarlığının dondurulmasına ilişkin taleplerinin yerine getirilmesi için, ilgili devletten teminat talep edilebilir.

(4) Değerlendirme Komisyonunca alınan kararlar, Bakanlar Kurulu kararını müteakiben Adalet Bakanlığı tarafından talepte bulunan devlete bildirilir.

Yabancı ülkelere yapılacak malvarlığının dondurulması talepleri

MADDE 7- (1) 5 inci ve 6 ncı maddelerde düzenlenen hususlar dışında, Değerlendirme Komisyonu, 4 üncü maddede tanımlanan suç

(Adalet Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

(2) Alınan kararlar, Dışişleri Bakanlığı tarafından Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyine bildirilir.

(3) Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi kararlarına karşı yapılacak başvurular Başkanlık tarafından Dışişleri Bakanlığı aracılığıyla Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyine iletilir.

Yabancı devletlerce yapılan talepler

MADDE 6- (1) Bir yabancı devlet hükümeti tarafından bir kişi, kuruluş veya organizasyonun tasarrufunda bulunan malvarlığının dondurulmasına ilişkin olarak Türkiye'den talepte bulunulması hâlinde, Değerlendirme Komisyonunca değerlendirilen talep Bakanlar Kurulu tarafından karara bağlanır. Bu değerlendirmede karşılıklılık ilkesi gözetilir. Karar verilebilmesi için, yabancı devlet tarafından taleple birlikte gerekçelerinin de gönderilmesi gerekir.

(2) Bu talepler, Başkanlığa veya Başkanlığa iletmek üzere Adalet Bakanlığı veya Dışişleri Bakanlığına yapılır.

(3) Yabancı devlet hükümetinin malvarlığının dondurulmasına ilişkin taleplerinin yerine getirilmesi için, ilgili devletten teminat talep edilebilir.

(4) Malvarlığının dondurulmasına ilişkin talepler hakkındaki Bakanlar Kurulu kararı, Dışişleri Bakanlığı tarafından talepte bulunan devlete bildirilir.

(5) Bu madde uyarınca verilen malvarlığının dondurulması kararının Resmî Gazetede yayımlandığı tarihten itibaren bir yıl içinde, talep eden devlet tarafından soruşturma başlatılmadığı takdirde ilgili karar kaldırılabilir.

Yabancı devletlere yapılacak malvarlığının dondurulması talepleri ile Türkiye'de bulunan malvarlığı hakkında yapılacak işlem

MADDE 7- (1) 5 inci ve 6 ncı maddelerde düzenlenen hususlar dışında, Değerlendirme Komisyonu, 3 üncü ve 4 üncü madde kapsamına

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

işlediği hususunda makul sebeplerin varlığına istinaden kişi, kuruluş veya organizasyonların tasarrufunda bulunan yabancı ülkelerdeki malvarlığının dondurulması hususunda talepte bulunulmasına karar verebilir; Türkiye'de bulunan malvarlığıyla ilgili olarak ise 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun elkoymaya ilişkin hükümlerinin uygulanması için ilgili Cumhuriyet Başsavcılığına suç duyurusunda bulunur.

(2) Değerlendirme Komisyonunca alınan kararlar, Bakanlar Kurulu kararını müteakiben Adalet Bakanlığı tarafından talepte bulunulan devlete bildirilir.

Araştırma

MADDE 8- (1) Değerlendirme Komisyonunca alınacak malvarlığının dondurulması kararları bakımından yapılacak mali araştırma Başkanlık tarafından yerine getirilir. Bu görevin yerine getirilmesi amacıyla kamu kurum ve kuruluşları ile gerçek ve tüzel kişilerden talep edilen bilgiler istenilen usul, şekil ve sürede gecikmeksizin Başkanlığa iletilir.

(2) Adalet, İçişleri ve Dışişleri Bakanlıklarıyla Millî İstihbarat Teşkilâtı Müsteşarlığı, Hazine Müsteşarlığı ve ilgili diğer kamu kurum ve kuruluşları, 6 ncı ve 7 nci maddelerin uygulanması kapsamında malvarlığının dondurulmasına ilişkin alınacak karar ve yapılacak talepler hakkında bilgi, belge ve bulgular ile değerlendirmelerini Başkanlığa bildirir.

(3) Araştırma sonuçları, Başkanlık tarafından Değerlendirme Komisyonuna sunulur.

(4) Malvarlığının dondurulmasına ilişkin olarak yapılacak araştırma işlemleri gizlilik esaslarına uygun olarak yerine getirilir.

Değerlendirme Komisyonu

MADDE 9- (1) 6 ncı ve 7 nci maddeler kapsamında malvarlığının dondurulmasıyla ilgili olarak Malvarlığının Dondurulmasını

(Adalet Komisyonunun
Kabul Ettiği Metin)

giren fiilleri gerçekleştirdiği hususunda makul sebeplerin varlığına istinaden kişi, kuruluş veya organizasyonların;

a) Yabancı ülkelerde bulunan malvarlığının dondurulması talebiyle Bakanlar Kuruluna öneride bulunulmasına,

b) Türkiye'de bulunan malvarlığıyla bağlantılı olarak ilgililer hakkında 4/12/2004 tarihli ve 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu uyarınca soruşturma açılması talebiyle suç duyurusunda bulunulmasına,

karar verebilir.

(2) Yabancı devletlere yapılacak malvarlığının dondurulması talepleri hakkındaki Bakanlar Kurulu kararı, Dışişleri Bakanlığı tarafından talepte bulunulan devlete bildirilir.

Araştırma

MADDE 8- (1) Malvarlığının dondurulması kararları hakkında yapılacak mali araştırma Başkanlık tarafından yerine getirilir. Bu görevin yerine getirilmesi amacıyla kamu kurum ve kuruluşları ile gerçek ve tüzel kişilerden talep edilen bilgiler istenilen usul, şekil ve sürede gecikmeksizin Başkanlığa iletilir.

(2) Adalet, İçişleri ve Dışişleri Bakanlıklarıyla Millî İstihbarat Teşkilâtı Müsteşarlığı, Hazine Müsteşarlığı ve ilgili diğer kamu kurum ve kuruluşları, 6 ncı ve 7 nci maddelerin uygulanması kapsamında malvarlığının dondurulmasına ilişkin alınacak karar ve yapılacak talepler hakkında bilgi, belge ve bulgular ile değerlendirmelerini Başkanlığa bildirir.

(3) Araştırma sonuçları, Başkanlık tarafından Değerlendirme Komisyonuna sunulur.

(4) Malvarlığının dondurulmasına ilişkin olarak yapılacak araştırma işlemleri gizlilik esaslarına uygun olarak yerine getirilir.

Değerlendirme Komisyonu

MADDE 9- (1) 6 ncı ve 7 nci maddeler kapsamında malvarlığının dondurulmasıyla ilgili olarak Malvarlığının Dondurulmasını

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

Değerlendirme Komisyonu oluşturulmuştur. Değerlendirme Komisyonu, Mali Suçları Araştırma Kurulu Başkanının Başkanlığında, Başbakanlık Güvenlik İşleri Genel Müdürü, Millî İstihbarat Teşkilâtı Müsteşar Yardımcısı, İçişleri Bakanlığı Müsteşar Yardımcısı, Adalet Bakanlığı Ceza İşleri Genel Müdürü, Dışişleri Bakanlığı Araştırma ve İstihbarat Genel Müdürü ve Hazine Müsteşarlığı Banka ve Kambiyo Genel Müdüründen oluşur.

(2) Görüş ve bilgilerine gerek duyulan kurum ve kuruluşların temsilcileri de Değerlendirme Komisyonuna çağrılabilir.

(3) Değerlendirme Komisyonu, birinci fıkrada sayılan üyeler veya bunların yerlerine usulüne uygun olarak atanan vekilleriyle toplanarak katılanların en az beşinin oyu ile malvarlığının dondurulmasına, malvarlığının dondurulması kararının kaldırılmasına ya da yabancı ülkelerdeki malvarlığının dondurulması hususunda talepte bulunulmasına karar verebilir.

(4) Değerlendirme Komisyonunun sekreteryaya hizmetleri Başkanlık tarafından yürütülür.

(5) Değerlendirme Komisyonunun başkan ve üyelerine her toplantı için dörtbin gösterge rakamının memur aylık katsayısıyla çarpımı sonucu bulunan tutar üzerinden toplantı ücreti ödenir.

(6) Değerlendirme Komisyonunun çalışma usul ve esasları yönetmelikle belirlenir.

Malvarlığının dondurulması kararına aykırılığın hukukî sonuçları

MADDE 10- (1) Malvarlığının dondurulması kararına aykırı olarak yapılan her türlü tasarruf ve işlem hükümsüzdür. Bu tasarruf ve işlemlerle ilgili olarak 4721 sayılı Türk Medeni Kanununun iyiniyetin korunmasına ilişkin hükümleri saklıdır.

(Adalet Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

Değerlendirme Komisyonu oluşturulmuştur. Değerlendirme Komisyonu, Mali Suçları Araştırma Kurulu Başkanının başkanlığında, Başbakanlık Güvenlik İşleri Genel Müdürü, Millî İstihbarat Teşkilâtı Müsteşar Yardımcısı, İçişleri Bakanlığı Müsteşar Yardımcısı, Adalet Bakanlığı Ceza İşleri Genel Müdürü, Dışişleri Bakanlığı Araştırma ve Güvenlik İşleri Genel Müdürü ve Hazine Müsteşarlığı Mali Sektörle İlişkiler ve Kambiyo Genel Müdüründen oluşur.

(2) Görüş ve bilgilerine gerek duyulan kurum ve kuruluşların temsilcileri de Değerlendirme Komisyonuna çağrılabilir.

(3) Değerlendirme Komisyonu, birinci fıkrada sayılan üyeler veya bunların yerlerine usulüne uygun olarak atanan vekilleriyle toplanarak katılanların en az beşinin oyu ile karar verir.

(4) Değerlendirme Komisyonunun sekreteryaya hizmetleri Başkanlık tarafından yürütülür.

(5) Değerlendirme Komisyonunun başkan ve üyelerine her toplantı için (4.000) gösterge rakamının memur aylık katsayısıyla çarpımı sonucu bulunan tutar üzerinden toplantı ücreti ödenir. Bu ödemeler damga vergisi hariç herhangi bir vergi ve kesintiye tabi tutulmaz.

(6) Değerlendirme Komisyonunun çalışma usul ve esasları yönetmelikle belirlenir.

Malvarlığının dondurulması kararına aykırılığın hukukî sonuçları

MADDE 10- (1) Malvarlığının dondurulması kararına aykırı olarak yapılan her türlü tasarruf ve işlem hükümsüzdür. Bu tasarruf ve işlemlerle ilgili olarak 22/11/2001 tarihli ve 4721 sayılı Türk Medeni Kanununun iyiniyetin korunmasına ilişkin hükümleri saklıdır.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

Kararın tebliğ ve ilanı

MADDE 11- (1) Bu Kanun hükümlerine göre alınan malvarlığının dondurulması ve bu kararın kaldırılması kararları Resmî Gazetede yayımlanır. Bu kararlar yayımı tarihinde, hakkında malvarlığının dondurulması kararı verilen ilgili kişi ve kuruluşa tebliğ edilmiş sayılır.

(2) Malvarlığının dondurulması kararında; kararın kimin hakkında verildiği, sebepleri, kapsamı, süresi ve bu karara karşı başvurulabilecek kanun yolları ile başvuru süresi yer alır.

(3) Malvarlığının dondurulması kararının Resmî Gazetede yayımlandığı tarihten itibaren bir yıl içinde soruşturma başlatılmadığı takdirde, ilgili karar kaldırılabilir.

Malvarlığının dondurulması kararlarının icrası

MADDE 12- (1) Malvarlığının dondurulması kararı ile bu kararın kaldırılması Resmî Gazetede yayımı ile birlikte hukukî sonuçlarını doğurur.

(2) Bu Kanun hükümlerine göre malvarlığının dondurulması kararlarının yerine getirilmesinden Başkanlık sorumludur.

(3) Hakkında malvarlığının dondurulması kararı verilmiş olanlar, alacak ve borçları ile diğer tüm malvarlığı değerlerini ve bunların dayanağına ilişkin bilgileri; bunlardan alacağı veya borcu olan gerçek ve tüzel kişiler ise alacak veya borcun miktarı ile dayanağına ilişkin bilgileri, malvarlığının dondurulması kararının Resmî Gazetede yayımlandığı tarihten itibaren en geç otuz gün içinde Başkanlığa bildirirler.

(4) Malvarlığının dondurulması kararı, Başkanlığın talebi üzerine 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun 128 inci maddesinin üçüncü ila yedinci fıkralarında belirtilen usule uygun olarak gecikmeksizin yerine getirilir.

(5) Malvarlığının dondurulması kararının yerine getirilmesi talebinde bulunulan gerçek ve

(Adalet Komisyonunun
Kabul Ettiği Metin)

Kararın tebliğ ve ilanı

MADDE 11- (1) Bu Kanun hükümlerine göre alınan malvarlığının dondurulması ve bu kararın kaldırılmasına ilişkin kararlar Resmî Gazetede yayımlanır. Bu kararlar yayımı tarihinde, hakkında malvarlığının dondurulması kararı verilen ilgili kişi ve kuruluşa tebliğ edilmiş sayılır.

(2) Malvarlığının dondurulması kararında; kararın kimin hakkında verildiği, sebepleri, kapsamı, süresi ve bu karara karşı başvurulabilecek kanun yolları ile başvuru süresi yer alır.

Malvarlığının dondurulması kararlarının icrası

MADDE 12- (1) Malvarlığının dondurulması kararı ve bu kararın kaldırılmasına ilişkin karar Resmî Gazetede yayımı ile birlikte hukukî sonuçlarını doğurur.

(2) Bu Kanun hükümlerine göre malvarlığının dondurulması kararlarının yerine getirilmesinden Başkanlık sorumludur.

(3) Hakkında malvarlığının dondurulması kararı verilmiş olanlar, alacak ve borçları ile diğer tüm malvarlığı değerlerini ve bunların dayanağına ilişkin bilgileri; bunlardan alacağı veya borcu olan gerçek ve tüzel kişiler ise alacak veya borcun miktarı ile dayanağına ilişkin bilgileri, malvarlığının dondurulması kararının Resmî Gazetede yayımlandığı tarihten itibaren en geç otuz gün içinde Başkanlığa bildirirler.

(4) Malvarlığının dondurulması kararı, Başkanlığın talebi üzerine 5271 sayılı Kanunun 128 inci maddesinin üçüncü ila yedinci fıkralarında belirtilen usule uygun olarak gecikmeksizin yerine getirilir.

(5) Malvarlığının dondurulması kararının yerine getirilmesi talebinde bulunulan gerçek ve

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

tüzel kişiler ile kamu kurum ve kuruluşları; nezdinde malvarlığı kaydı bulunup bulunmadığını, bulunuyor ise dondurulan malvarlığına ilişkin bilgileri talep tarihinden itibaren yedi gün içinde Başkanlığa bildirir.

(6) Malvarlığında herhangi bir artış meydana gelmesi hâlinde, bu artışlar da malvarlığının dondurulması hükümlerine tabidir.

(7) Malvarlığının dondurulması kararının kaldırılmasına ilişkin kararlar, Başkanlık tarafından üçüncü fıkraya uyarınca dondurma kararını yerine getiren kişi, kurum veya kuruluşlara bildirilir ve Resmî Gazetede yayımlanır.

Dondurulan malvarlığının yönetimi

MADDE 13- (1) Dondurulmasına karar verilen malvarlığının yönetimi, ilgili gerçek veya tüzel kişiye aittir.

(2) Ancak; terörizmin finansmanının önlenmesini sağlamak amacıyla;

a) Taşınmazlar ile kara, deniz ve hava ulaşım araçları gibi taşınırılar üzerinde sair kişiler lehine aynı veya şahsî hak tesisi,

b) Banka veya diğer finans kurumlarındaki hesaplar üzerindeki tasarruf yetkisinin kullanılması,

c) Gerçek veya tüzel kişiler nezdindeki her türlü hak ve alacaklar üzerindeki tasarruf yetkisinin kullanılması,

ç) Kıymetli evrak üzerindeki tasarruf yetkisinin kullanılması,

d) Şirketlerdeki ortaklık payları üzerindeki tasarruf yetkisinin kullanılması,

e) Kiralık kasa mevcutları üzerindeki tasarruf yetkisinin kullanılması,

f) Ticari işletme veya tüzel kişiliğin işleyişine devam edebilmesini teminen; bakım, işletim, onarım giderleri, mal ve hizmet alım satımı, avukatlık, ücret ve maaş ödemeleri, işlemleri Başkanlığın izniyle yapılabilir.

(Adalet Komisyonunun
Kabul Ettiği Metin)

tüzel kişiler ile kamu kurum ve kuruluşları; nezdinde malvarlığı kaydı bulunup bulunmadığını, bulunuyor ise dondurulan malvarlığına ilişkin bilgileri talep tarihinden itibaren yedi gün içinde Başkanlığa bildirir.

(6) Malvarlığında herhangi bir artış meydana gelmesi hâlinde, bu artışlar da malvarlığının dondurulması hükümlerine tabidir.

(7) Malvarlığının dondurulması kararının kaldırılmasına ilişkin kararlar, Başkanlık tarafından dördüncü fıkraya uyarınca dondurma kararını yerine getiren kişi, kurum veya kuruluşlara bildirilir ve Resmî Gazetede yayımlanır.

Dondurulan malvarlığının yönetimi

MADDE 13- (1) Dondurulmasına karar verilen malvarlığının yönetimi, ilgili gerçek veya tüzel kişiye aittir. Ancak bu maddenin ikinci ve üçüncü fıkralarındaki işlemler hariç olmak üzere, malvarlığı dondurulan kişiler bu malvarlığının ortadan kaldırılmasına, tüketilmesine, dönüştürülmesine, transferine, devir ve temlik edilmesine veya sair tasarruflara yönelik işlemlerde bulunamazlar. Malvarlığının dondurulması kararının yerine getirilmesi talebinde bulunan gerçek ve tüzel kişiler ile kamu kurum veya kuruluşları da bu tür işlemlerin gerçekleştirilmesini sağlayamaz ve kolaylaştırılmazlar.

(2) Malvarlığı dondurulan gerçek kişinin ve bakmakla yükümlü olduğu yakınlarının asgari geçimlerini sağlamak veya ticari işletmeler ve diğer tüzel kişilerin faaliyetlerine devam edebilmelerini temin etmek üzere;

a) Taşınmazlar ile kara, deniz ve hava ulaşım araçları gibi taşınırılar üzerinde sair kişiler lehine aynı veya şahsî hak tesisi,

b) Banka veya diğer finans kurumlarındaki hesaplar üzerindeki tasarruf yetkisinin kullanılması,

c) Gerçek veya tüzel kişiler nezdindeki her türlü hak ve alacaklar üzerindeki tasarruf yetkisinin kullanılması,

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

(3) Hakkında malvarlığının dondurulması kararı alınan kişinin ve bu kişinin bakmakla yükümlü olduğu yakınlarının yaşam standardına uygun şekilde geçimlerini sağlamak üzere, sosyal durumlarıyla da orantılı olarak giderlerinin karşılanmasına Başkanlıkça izin verilebilir.

(4) Dondurulan malvarlığından ödenmesi gereken vergi, resim, harç, kira, sosyal güvenlik gibi zorunlu ödemeler, izin alınmaksızın gerçekleştirilebilir. Ancak Başkanlık gerek görmesi hâlinde bu işlemleri izne tabi tutabilir.

(5) Taşınmazlar ile kara, deniz ve hava ulaşım araçları gibi taşınır üzerinde sair kişiler lehine aynı veya şahsî hak tesisine izin verilmesi hâlinde;

a) Sözleşme metninin bir örneği,

b) Sözleşme gereğince karşılık olarak ödenmesi gereken para ve sair malvarlığı değerinin miktarına, ödeme takvimine, ödemenin yapılacağı banka hesabına ilişkin bilgiler,

hakkın tesis edildiği tarihten itibaren en geç onbeş gün içinde Başkanlığa verilir.

(6) Hakkında malvarlığının dondurulması kararı verilmiş olanlara dondurma kararının Resmî Gazetede yayımlandığı tarihten itibaren yapılacak her türlü ödeme, ancak bu kişilere ait bir banka hesabına yapılabilir. Malvarlığı dondurulan kişinin merkezi veya şubesi Türkiye’de bulunan bir bankada hesabı yoksa Başkanlık tarafından kişi adına hesap açtırılır.

(7) Dondurulan malvarlığının yönetimine ilişkin izin; belirlenen kişi veya kişilere, belirli koşullar veya sınırlar dâhilinde bir defaya mahsus ya da süreli olarak verilebilir.

(8) Başkanlık, gerek gördüğü hâllerde verdiği iznin kapsamını veya süresini değiştirebilir veya iptal edebilir.

(Adalet Komisyonunun
Kabul Ettiği Metin)

ç) Kıymetli evrak üzerindeki tasarruf yetkisinin kullanılması,

d) Şirketlerdeki ortaklık payları üzerindeki tasarruf yetkisinin kullanılması,

e) Kiralık kasa mevcutları üzerindeki tasarruf yetkisinin kullanılması,

f) Ticari işletme veya diğer tüzel kişilerin mal ve hizmet alım-satımı ile bakım, işletim, onarım giderleri, defter ve belgelerinde kayıtlı borçlar, kira, kredi, kayyım hizmeti, sigorta primi, avukatlık ücreti, ücret ve maaş gibi zorunlu ödemelerin gerçekleştirilmesi, işlemleri Başkanlığın izniyle yapılabilir.

(3) Dondurulan malvarlığından ödenmesi gereken vergi, resim, harç, kira, sosyal güvenlik primi gibi kamu kurumu veya kamu kurumu niteliğindeki kuruluşlara yapılacak her türlü zorunlu ödemeler, izin alınmaksızın gerçekleştirilebilir. Ancak Başkanlık gerek görmesi hâlinde bu işlemleri de izne tabi tutabilir.

(4) Taşınmazlar ile kara, deniz ve hava ulaşım araçları gibi taşınır üzerinde sair kişiler lehine aynı veya şahsî hak tesisine izin verilmesi hâlinde;

a) Sözleşme metninin bir örneği,

b) Sözleşme gereğince karşılık olarak ödenmesi gereken para ve sair malvarlığı değerinin miktarına, ödeme takvimine, ödemenin yapılacağı banka hesabına ilişkin bilgiler,

hakkın tesis edildiği tarihten itibaren en geç onbeş gün içinde Başkanlığa verilir.

(5) Hakkında malvarlığının dondurulması kararı verilmiş olanlara dondurma kararının Resmî Gazete’de yayımlandığı tarihten itibaren yapılacak her türlü ödeme, ancak bu kişilere ait bir banka hesabına yapılabilir. Malvarlığı dondurulan kişinin merkezi veya şubesi Türkiye’de bulunan bir bankada hesabı yoksa Başkanlık tarafından kişi adına hesap açtırılır.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

Denetim

MADDE 14- (1) Başkanlık;

a) Nezdinde malvarlığı bulunduran kişi ve kuruluşların dondurma kararına uygun hareket edip etmediğini,

b) Dondurulan malvarlığının yönetiminin bu Kanun hükümlerine uygun olarak yerine getirilip getirilmediğini,

denetlemek, gerektiğinde ilgili defter, belge ve kayıtlar üzerinde araştırma ve incelemelerde bulunmak üzere 5549 sayılı Suç Gelirlerinin Aklanmasının Önlenmesi Hakkında Kanunun 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (e) bendinde belirtilen denetim elemanlarını veya Mali Suçları Araştırma Uzmanlarını görevlendirebilir.

(2) Birinci fıkra uyarınca görevlendirilenlere 6245 sayılı Harcırah Kanunu hükümleri saklı kalmak kaydıyla, yedibin gösterge rakamının memur aylık katsayısıyla çarpımı sonucunda bulunan tutarı geçmemek üzere Başkanlık onayı ile aylık ek ücret ödenir.

Ceza hükümleri

MADDE 15- (1) Bu Kanun hükümlerine göre malvarlığının dondurulmasıyla ilgili alınan kararın gereğini yerine getirmeyen veya yerine getirmekte ihmal veya gecikme gösteren kişilere, fiil daha ağır bir cezayı gerektiren başka bir suç oluşturmadığı takdirde, altı aydan iki yıla kadar hapis veya adli para cezası verilir.

(Adalet Komisyonunun
Kabul Ettiği Metin)

(6) Dondurulan malvarlığının yönetimine ilişkin izin; belirlenen kişi veya kişilere, belirli koşullar veya sınırlar dâhilinde bir defaya mahsus ya da süreli olarak verilebilir.

(7) Başkanlık, gerek gördüğü hâllerde verdiği iznin kapsamını veya süresini değiştirebilir veya iptal edebilir.

Denetim

MADDE 14- (1) Başkanlık;

a) Nezdinde malvarlığı bulunduran kişi ve kuruluşların dondurma kararına uygun hareket edip etmediğini,

b) Dondurulan malvarlığının yönetiminin bu Kanun hükümlerine uygun olarak yerine getirilip getirilmediğini,

denetlemek, gerektiğinde ilgili defter, belge ve kayıtlar üzerinde araştırma ve incelemelerde bulunmak üzere 11/10/2006 tarihli ve 5549 sayılı Suç Gelirlerinin Aklanmasının Önlenmesi Hakkında Kanunun 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (e) bendinde belirtilen denetim elemanlarını veya Başkanlıkta istihdam edilen maliye uzmanlarını görevlendirir.

(2) Birinci fıkra uyarınca görevlendirilenlere 10/2/1954 tarihli ve 6245 sayılı Harcırah Kanunu hükümleri saklı kalmak kaydıyla, (7.000) gösterge rakamının memur aylık katsayısıyla çarpımı sonucunda bulunan tutarı geçmemek üzere Başkanlık onayı ile aylık ek ücret ödenir. Bu ödemeler damga vergisi hariç herhangi bir vergi ve kesintiye tabi tutulmaz.

Ceza hükümleri

MADDE 15- (1) Bu Kanun hükümlerine göre malvarlığının dondurulmasıyla ilgili alınan kararın gereğini yerine getirmeyen veya yerine getirmekte ihmal veya gecikme gösteren kişilere, fiil daha ağır bir cezayı gerektiren başka bir suç oluşturmadığı takdirde, altı aydan iki yıla kadar hapis veya adli para cezası verilir.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

(2) Birinci fıkrada kapsamında malvarlığının dondurulmasıyla ilgili alınan kararın gereğini yerine getirmeyen kişinin, bir tüzel kişinin organ veya temsilcisi olması veya organ veya temsilcisi olmamakla birlikte, tüzel kişinin faaliyeti çerçevesinde görev üstlenmiş bulunması hâlinde ayrıca bu tüzel kişiye onbin liradan yüzbin liraya kadar idarî para cezası verilir.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM
Çeşitli ve Son Hükümler

Uygulanacak hükümler

MADDE 16- (1) Bu Kanunda hüküm bulunmayan hâllerde, 5549 sayılı Kanunun, bu Kanuna aykırı olmayan hükümleri uygulanır.

İhdas edilen kadrolar

MADDE 17- (1) Başkanlıkta kullanılmak üzere ekli (1) sayılı listede yer alan kadrolar ihdas edilerek 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin eki (I) sayılı cetvelin Maliye Bakanlığına ait bölümüne eklenmiştir.

Yürürlükten kaldırılan hükümler

MADDE 18- (1) 12/4/1991 tarihli ve 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanununun 8 inci maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

Yönetmelik

MADDE 19- (1) Bu Kanunun uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Adalet, Maliye ve İçişleri Bakanlıkları tarafından müştereken hazırlanan yönetmelikle düzenlenir.

(Adalet Komisyonunun
Kabul Ettiği Metin)

(2) Birinci fıkrada kapsamında malvarlığının dondurulmasıyla ilgili alınan kararın gereğini yerine getirmeyen kişinin, bir tüzel kişinin organ veya temsilcisi olması veya organ veya temsilcisi olmamakla birlikte, tüzel kişinin faaliyeti çerçevesinde görev üstlenmiş bulunması hâlinde ayrıca bu tüzel kişiye onbin liradan yüzbin liraya kadar idari para cezası verilir.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM
Çeşitli ve Son Hükümler

Uygulanacak hükümler ve yollamalar

MADDE 16- (1) Bu Kanunda hüküm bulunmayan hâllerde, 5549 sayılı Kanunun bu Kanuna aykırı olmayan hükümleri uygulanır.

(2) Mevzuatta, bu Kanunla yürürlükten kaldırılan 3713 sayılı Kanunun 8 inci maddesine yapılan yollamalar bu Kanunun 4 üncü maddesine yapılmış sayılır.

İhdas edilen kadrolar

MADDE 17- (1) Başkanlıkta kullanılmak üzere ekli (1) sayılı listede yer alan kadrolar ihdas edilerek 13/12/1983 tarihli ve 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin eki (I) sayılı cetvelin Maliye Bakanlığına ait bölümüne eklenmiştir.

Yürürlükten kaldırılan hükümler

MADDE 18- (1) 3713 sayılı Kanunun 8 inci maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

Yönetmelik

MADDE 19- (1) Bu Kanunun uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Adalet, Dışişleri, İçişleri ve Maliye bakanlıkları tarafından müştereken hazırlanan yönetmelikle düzenlenir. Yönetmelik, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren altı ay içinde yürürlüğe konulur.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

(Adalet Komisyonunun
Kabul Ettiği Metin)

Mevcut kararlar ile yönetmeliğin yürürlüğe konulması

GEÇİCİ MADDE 1- (1) Bu Kanun hükümleri, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce Bakanlar Kurulu tarafından alınmış olan malvarlığının dondurulmasına ilişkin kararların yerine getirilmesinde de uygulanır.

(2) 19 uncu maddede öngörülen yönetmelik, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren altı ay içinde yürürlüğe konulur.

Yürürlük

MADDE 20- (1) Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 21- (1) Bu Kanun hükümlerini Bakanlar kurulu yürütür.

Mevcut kararların uygulanması

GEÇİCİ MADDE 1- (1) Bu Kanun hükümleri, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce Bakanlar Kurulu tarafından alınmış olan malvarlığının dondurulmasına ilişkin kararların yerine getirilmesinde de uygulanır.

Yürürlük

MADDE 20- (1) Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 21- (1) Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Recep Tayyip Erdoğan

Başbakan

Devlet Bak. ve Başb. Yrd.

C. Çiçek

Devlet Bakanı

M. Aydın

Devlet Bakanı

M. Z. Çağlayan

Devlet Bakanı

S. A. Kavaf

Millî Savunma Bakanı

M. V. Gönül

Maliye Bakanı

M. Şimşek

Sağlık Bakanı

R. Akdağ

Çalışma ve Sos. Güv. Bakanı

Ö. Dinçer

Kültür ve Turizm Bakanı

E. Günay

Devlet Bak. ve Başb. Yrd.

B. Arınç

Devlet Bakanı

H. Yazıcı

Devlet Bakanı

F. Çelik

Devlet Bakanı

C. Yılmaz

İçişleri Bakanı

B. Atalay

Millî Eğitim Bakanı

N. Çubukçu

Ulaştırma Bakanı V.

V. Eroğlu

Sanayi ve Ticaret Bakanı

N. Ergün

Devlet Bak. ve Başb. Yrd.

A. Babacan

Devlet Bakanı

F. N. Özak

Devlet Bakanı

E. Bağış

Adalet Bakanı

S. Ergin

Dışişleri Bakanı

A. Davutoğlu

Bayındırlık ve İskân Bakanı

M. Demir

Tarım ve Köyişleri Bakanı

M. M. Eker

En. ve Tab. Kay. Bakanı

T. Yıldız

Çevre ve Orman Bakanı

V. Eroğlu

HÜKÜMETİN TEKLİF ETTİĞİ METNE EKİLİ LİSTE

(1) SAYILI LİSTE

KURUMU: MALİYE BAKANLIĞI
TEŞKİLATI: MERKEZ

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

Sınıfı	Unvanı	Derecesi	Adedi		Toplam
			Serbest Kadro	Tutulu Kadro	
GİH	Daire Başkanı	1	1	-	1
GİH	Mali Suçları Araştırma Uzmanı	5	10	-	10
GİH	Mali Suçları Araştırma Uzmanı	3	5	-	5
GİH	Mali Suçları Araştırma Uzman Yardımcısı	7	15	-	15
TH	Mühendis	1	3	-	3
TH	Mühendis	5	3	-	3
TH	Mühendis	8	3	-	3
TOPLAM			40		40

ADALET KOMİSYONUNUN KABUL ETTİĞİ METNE EKLİ LİSTE

(1) SAYILI LİSTE

KURUMU: MALİYE BAKANLIĞI

TEŞKİLATI: MERKEZ

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

Sınıfı	Unvanı	Derecesi	Adedi		Toplam
			Serbest Kadro	Tutulu Kadro	
GİH	Daire Başkanı	1	1	-	1
GİH	Maliye Uzmanı	5	10	-	10
GİH	Maliye Uzmanı	3	5	-	5
GİH	Maliye Uzmanı Yardımcısı	7	15	-	15
TH	Mühendis	1	3	-	3
TH	Mühendis	5	3	-	3
TH	Mühendis	8	3	-	3
TOPLAM			40		40

